
கல்கி
KALKI 5-9-1976 75 காசு

சத்துமிகுந்த, சுவையான பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள்

வளரும் குழந்தைகளுக்கு சுவையான துணை

பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள் அருமையான தனிச் சுவையோடு மேம்பட்டு விளங்குவது ஏன்? சத்துச் செறிந்த ஆரோக்கியமான குணச்சிறப்பே காரணம். ஆசையோடு குழந்தைகள் அவற்றை விரும்பிச் சுவைத்து வளருகின்றனர்! பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட்டுகள்— வளரும் குழந்தைகளுக்குச் சுவையான துணை.

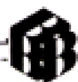
பிஸ்கட்டுகள் மிகச் சிறந்தவை

லின்டாஸ்-BBC.GLX 6-140 TM

பின்னி கூட
என்றும்
மாற்ற விரும்பாத
சில பொருட்கள்
உள்ளன!

நல்ல வேளை,
சில பொருட்கள் என்றும் மாறுவதே இல்லை!

இந்த நாட்களில் இயல்பான நிலைகளின் தோற்றத்தையும் பின்னியின் தரம் என்றும்போல் நம்பிக்கையூட்டுவதையும் காணும்போது களிப்படைகிறோம். பின்னி உயர்ந்த நாகரீகத்தையும் நீடித்த உழைப்பையும் எப்படி இணைத்துத் தருகிறது என்பதைப் பாருங்கள். எண்ண முடியா வண்ணங்கள்! அள்ள முடியா கோலங்கள்! பின்னி பாலியெஸ்டர் இழை கலந்த தரமான ஆடைகளை அணிந்து களிப்படைவீர்.

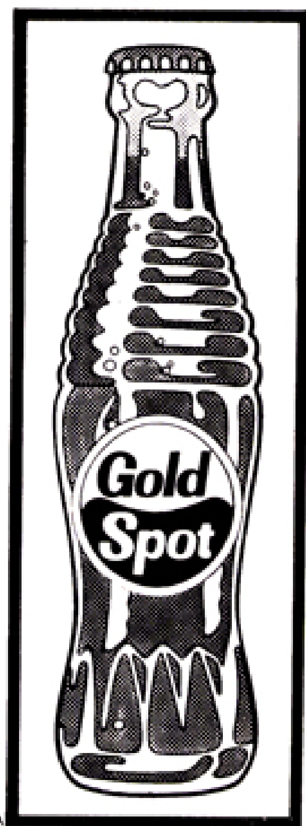

நாகரீகம், அத்துடன் நீடித்தும் உழைப்பவை,— பின்னி மட்டுமே நயமுடன் இணைத்துத்தர முடியும்!

பின்னி பாலியெஸ்டர் இழைகலந்த துணிகள்

Interpub/BB/55/75 Tam

ஆடிடுவோம் பாடிடுவோம்,
கோல்ட் ஸ்பாட்
பருகிடுவோம்

கூந்தலுக்குச் சாயம் பூசுவது பற்றி எல்லா விவரங்களும் உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமா?

மகிழ்வோடு விடையளிக்கக் காத்திருக்கிறது கோத்ரெஜ்

இளம் வயதில், சில சமயம், சற்று முன்னதாகவே நரை தோன்றி விடலாம். அந்த சமயம் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு மாதிரி நடந்து கொள்வார்கள். சிலர் அதை விளையாட்டாக எடுத்துக் கொள்வார்கள், சிலர் அதைப் பெரிது படுத்துவார்கள். ஆனால் பெரும்பாலோர் அதற்காக ஒன்றுமே செய்வதில்லை. வருந்தத்தக்க விஷயம். காரணம், நரைத்த கூந்தலைக் கருமையாக்கி விடலாம்—மிக மிக எளிதாக.

கே: எப்போது கூந்தலுக்குச் சாயமேற்றத் தொடங்க வேண்டும்?

ப: முதன்முதல் நரை இழைகள் தோன்ற ஆரம்பித்த உடனேயே பூசுவதுதான் சிறந்தது.

கே: தொடர்ந்து கூந்தலுக்குச் சாயமேற்றி வந்தால், அது கேசத்தைப் பாதிக்கும் என்பது உண்மையா?

ப: இல்லை. ஆனால் நீங்கள் சிறந்த ஹேர் டையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கோத்ரெஜ் ஹேர் டையில் சேர்க்கப் பட்டுள்ள விசேஷப் பொருட்கள் கூந்தலுக்கு உருக் கொடுப்பதோடு அதில் உள்ளடங்கியுள்ள கண்டிஷனர்கள், உங்கள் கூந்தலை அழகாகவும் பளபளப்பாகவும் வைத்திருக்க உதவுகிறது.

கே: அது சருமத்தைப் பாதிக்குமா?

ப: பொதுவாக பாதிக்காது. ஆயின், முதலில் ஒரு சிறிய சருமப் பரிசோதனை செய்து பார்த்து விடுவது நல்லது. எந்த சிறந்த ஹேர் டையுடனும் இப் பரிசோதனையை எப்படிச் செய்வது என்ற குறிப்புகள் இருக்கும்.

கே: பர்மனெண்ட் ஹேர் டை எத்தனை நிரந்தரமானது?

ப: சாயமேற்றிய கூந்தலில் பல வாரங்கள் சாயம் நீடித்திருக்கும். ஆயினும் புதிய கேசம் முளைக்கத் தொடங்கிய உடனேயே மூன்று அல்லது நான்கு வாரங்களுக்குப் பின்னர் நரை முடிகளை மீண்டும் சாயமேற்ற வேண்டும்.

கே: டையின் சாயம் துணிகளையோ தலையணைகளையோ கறைப்படுத்துமா?

ப: நிச்சயமாக இல்லை. இதர பெரும்பான்மையான ஹேர் டைகள் போல, கோத்ரெஜ் ஹேர் டை கூந்தலில் மேற்பூச்சாக சாயமேற்றுவதில்லை. அது கேசத்தின் அடிவேரினுள்ளே ஊடுருவிச் சென்று தங்குகிறது.

கே: கூந்தலுக்குச் சாயமேற்றிய பின்னர், என் கேசத்தைச் சாதாரண கேசம் போல் நடத்தலாமா?

ப: நிச்சயமாக, ஷாம்பூ உபயோகித்து, கூந்தலை அலசலாம். எந்த ஹேர் ஆயிலையும் க்ரீமையும் உபயோகிக்கலாம்.

கே: வீட்டிலேயே கூந்தலுக்குச் சாயமேற்றுவது எளிதா?

ப: சந்தேகமே வேண்டாம். உபயோகிக்க மிக மிக எளிது கோத்ரெஜ் ஹேர் டை: டையை மென்மையாகத் தடவினால் போதும். அது தானே சமமாகவும் சீராகவும் எளிதாகச் சருமத்தின் ரோமக்கால்களிடையே ஊடுருவிப் பரவுகிறது.

CMGS-84-175 TM

கே: எல்லா ஹேர் டைகளுமே உபயோகிக்கக் கடினமா?

ப: அப்படிச் சொல்ல முடியாது. கோத்ரெஜ் ஹேர் டை உபயோகிக்க வசதியானது. இனிய நறுமணம் கொண்டது. மிக மென்மையானது.

கே: அது மிக விலையுயர்ந்ததா?

ப: தோள் அளவு கூந்தல் உங்களுக்கு இருந்தால் ஒரு குப்பி ஹேர் டையும் டெவலப்பரும் கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்கள் வரும். அதுவும் நீங்கள் வீட்டிலேயே சாயமேற்றிக் கொண்டால் மாத மொன்றுக்கு சுமார் ரு. 3/- செலவாகும்.

கே: சாயமேற்றியபின் என் கூந்தல் இயற்கையான கருமை நிறம் பெறுமா?

ப: நிச்சயமாக. ஆனால் உங்கள் கூந்தலின் இயற்கையான நிறத்திற்கு ஏற்ற வண்ணத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். உங்கள் கூந்தல் இள நிறமுடையதாக இருந்தால் கோத்ரெஜ் கரும் பழுப்பு ஹேர் டையை உபயோகிக்கவும்.

கோத்ரெஜ்

பர்மனெண்ட் ஹேர் டை இதர ஹேர் டைகளை பிந்தியவைகளாக்கி விட்டது.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கூட இயற்கையான கருமை, கரும்பழுப்பு.

இப்போது உபயோகித்துப்பார்க்க சலுகை ரூ. 1/- தள்ளுபடி

கோத்ரெஜ் பர்மனெண்ட் ஹேர் டை வாங்கும் போது

இங்கே வெட்டவும்

இந்தக் கூப்பனை வெட்டியெடுக்க. விவரங்களைப் பூர்த்தி செய்க. உங்கள் கோத்ரெஜ் விற்பனையாளரிடம் சென்று, கோத்ரெஜ் பர்மனெண்ட் ஹேர் டை—இயற்கையான கருமை அல்லது கரும்பழுப்பு—மீது ஒரு ரூபாய் தள்ளுபடி பெறுங்கள். ஏதாவது ஒரு பேக் வாங்குகையில் ஒரு முறை ஒரு கூப்பன்தான் உபயோகிக்கலாம்.

விற்பனையாள அன்பரே,

இந்தத் தள்ளுபடிக் கூப்பனை 30-11-1976 வரை ஏற்றுக் கொள்ளவும். எங்கள் பிரதிநிதி அல்லது விநியோகஸ்தரிடம் 31-12-1976 க்குள் அவற்றைக் கொடுக்கவும்.

பெயர்: ______________________

____

விலாசம்: ______________________

____

இந்த தள்ளுபடிக்கூப்பனைக்கொடுக்கும்போது, அதே அளவு எண்ணிக்கை கோத்ரெஜ் பர்மனெண்ட் ஹேர் டை பேக்குகள் நீங்கள் வாங்கும் பட்சத்தில், ஒவ்வொரு தள்ளுபடிக் கூப்பனுக்கும் ரு. 1 என்ற விகிதத்தில் (சேவைக் கட்டணமாக 10 பைசா சேர்த்து) உங்களுக்குப் பணம் திருப்பித் தரப்படும்.

சலுகை 30-11-1976 வரையே.

X.M.

கிளர்ச்சியூட்டும் காட்டன்ஸ் அளிப்பதோ சென்சுரி

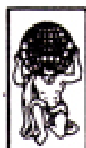
சூட்டிங்குகள் — கற்பனை வளம் நிறைந்த டிசைன்களும் சென்சுரி பருத்தியின் குளுமையான சுகமும் பரிபூரணமாக இணைந்தவை

ஷர்ட்டிங்குகள்-திகைக்க வைக்கும் கோடுகள் மனதை மயக்கும் கட்டங்கள். எண்ணற்ற தினுசுகள்-இவை எல்லாமே சேர்ந்து, சென்சுரி பருத்தி எண்ணிலா வண்ணங்களில் குன்றாத ஒளி பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

புடவைகள் பருத்தியின் சுகபோக இதம்-ஆம் உங்களுக்கு சென்சுரி மட்டுமே இந்த சுகத்தை அளிக்க முடியும். சென்சுரி புடவை உங்கள் எழில் உடலை ஒட்டித் தழுவ, கிளுகிளுப்பூட்டும் மகிழ்ச்சியிலே திளைக்கிறீர்கள். நெருப்பை எதிர்த்து உழைக்கும் அக்னியவிரோதக் புடவைகளும் உண்டு.

ஆடை அணி வகைகள் ஜீவன் ததும்பும் டிசைன்கள். கனிநடம் புரியும் வண்ணங்கள். சென்சுரி பருத்தியின் மென்மையும் உணர்ச்சியைத் தொடும் சிறப்பும் உங்களை என்றும் மகிழ்விக்கும்.

தி சென்ச்சுரி ஸ்பின்னிங் & மான்யுபாக்சரிங் கோ. லிட்.,
பம்பாய் 400 025

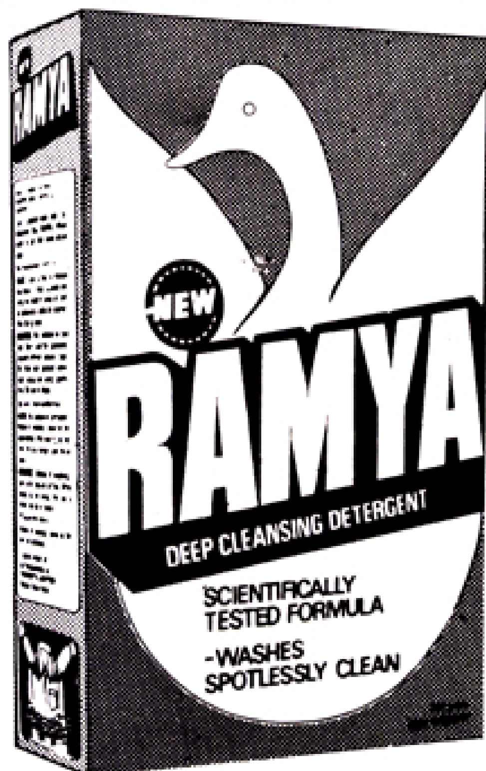

சென்சுரி நூற்றுக்கு நூறு பருத்தித் துணிமணிகள்.

national-913-Tamil

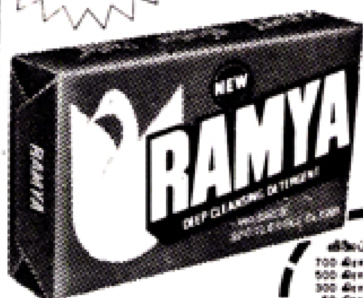

ரம்யா

இவர்கள் இருவரையுமே திருப்தி செய்கிறது

பொங்கி வரும் நுரை-
பொலிவு தரும் சலவை

இத்தரமான தயாரிப்பை அளிப்போர்:
அல்ட்ராமரீன் & பிக்மண்ட்ஸ் லிமிடெட், ராணிப்பேட்டை, தமிழ்நாடு
விற்பனையாளர்கள்: பாரி & கம்பெனி லிமிடெட்

SAA UP/2120

உலகிலேயே முதன் முதலாக

ப்ளீச் செய்யாமலே கருநிற மேனியை சிகப்பாக்கும் க்ரீம்

உலகு காணும் புதுமை: நிறத்தைக் கரைக்காமலே (ப்ளீச் செய்யாமலே) கரு மேனியைச் சிகப்பாக்கும் சாதனம் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. சருமத்தைச் சிவப்பாக்க இதுநாள்வரை செய்த முயற்சிகள் எல்லாமே குருட்டு முயற்சிகள், முரட்டு முறைகள். ப்ளீச்சுகளின் சங்கதி உங்களுக்குத் தெரியும்: இருக்கும் நிறத்தையும் கரைத்து வெளிற வைத்து விடும். அடிக்கடி உபயோகிப்பதோ ஆபத்து: காரணம், சருமத்தையே பாதிக்கும் அவற்றின் கடுங்குணம்.

விடிவெள்ளி காட்டும் விஞ்ஞான சாதனையாம் ஃபேர் அண்ட் லவ்லி இரு வழிகளில் வேலை செய்கிறது:

1. உள்ளூர வேலை செய்யும் வைட்டமின் ஒன்று அதிலுள்ளது.

இந்தக் க்ரீமை இடும்போதே, இதிலுள்ள வைட்டமின் சருமத்தினுள் இறங்குகிறது. இழைத்துத் தடவும் போதே உணருவீர்கள் இதன் செயல்-வேகத்தை; பரவும் சருமக் கருமையினை மெல்லத் திசைதிருப்புகிறது இது. வேளாவேளை ஆறு வாரங்கள் உபயோகித்துவந்தால் மேனி வண்ணம் மாறக் காண்பீர். பிறரும் காண்பார்.

2. வெளிப்புறத்திலிருந்து பாது-காப்பதற்கு, சூரிய ஒளி படாதபடி தடுக்கும் சாதனம் அடங்கியுள்ளது.

நிறம் கருப்பதற்குக் காரணமான கதிரொளியை சருமத்தின் மீது படவிடாமல் தடுத்து விலக்கி, மேனியைக் காத்திடுகிறது ஃபேர் அண்ட் லவ்லி.

சிகப்பழகு தந்து, மேலும் பல வகையில் சிறப்பூட்டும் க்ரீம் ஃபேர் அண்ட் லவ்லி.

ஒப்பனைக்கு அடிப்படையாக தினமும் ஒரு முறை இடத்தக்கது ஃபேர் அண்ட் லவ்லி; இரு முறை உபயோகித்தாலோ நிறைவான பலனுண்டு. வேளாவேளை உபயோகித்துவாருங்கள், மங்காத சிகப்பு நிறத் தங்க மேனி மனம்போல் உங்களுக்கே.

சிகப்பான மேனியழகுக்கு மென்மையான வழி- ஃபேர் அண்ட் லவ்லி

தமிழ்நாட்டில் தேர்ந்தெடுத்த சில நகரங்களில் கிடைக்கும்.

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு.

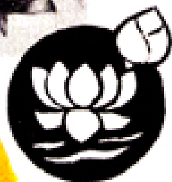
லிண்டாஸ்-FALOV-6-140 TM [R]

போடு புதிர்!

மேலே காண்பிக்கப்பட்டுள்ள, 3 கரணைகள் உள்ள 5 சங்கிலித் துண்டுகளை இணைப்பதற்கு ஒரு கொல்லனிடம் கொடுக்கப்பட்ட போது, அவன் சிறிது யோசித்துவிட்டு நான்கு கரணைகளைத் திறக்க முற்பட்டான். இதைவிடக் குறைவான கரணைகளைத் திறந்து இணைக்க இயலுமா? **ஆர். ராஜேந்திரன்**

விடை: 3 கரணைகளைத் திறந்தாலே போதும். ஒரு சங்கிலித் துண்டில் உள்ள 3 கரணைகளைத் திறந்து மற்ற நான்கு துண்டுகளை இணைத்து விட முடியும்.

கல்கி

1976
செப்டம்பர் 6
அநல ஸ்ரீ
ஆவணி 20

உடன்நீச்சலும் எதிர்நீச்சலும்!

ரா. வீழிநாதன்

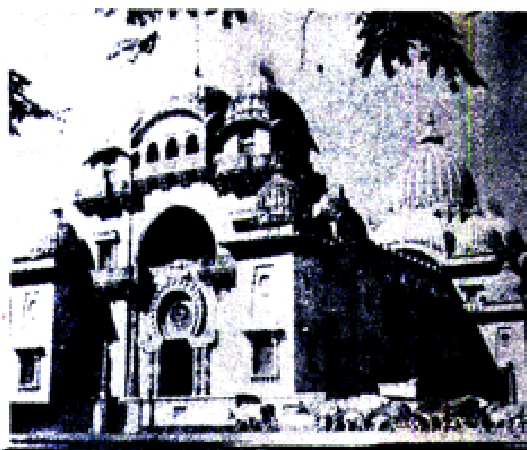
அடே தேவுடா !

ஹௌரா ஸ்டேஷனின் நீண்ட நெடு பிளாட்பாரத்தை அளந்து கொண்டிருந்த நான், பின்னோடு நடை பயின்று வந்துகொண்டிருந்த மார்வாடி நண்பரைக் கேட்டேன். "ஹௌராவில் பார்க்கக் கூடியவை என்ன?"

அவர் என்னை ராஞ்சியிலிருந்து வந்தவன் என்று எண்ணினாரா அல்லது கீர்ப்பாக்கத்திலிருந்து வந்தவன் என்று எண்ணினாரோ, தெரியாது. முறைத்துப் பார்த்து, மக்கள் போன்று மல்லாக்கப் படுத்துக் கைகளையும் கால்களையும் உதைத்துக் கொண்டிருந்த ஆமைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். புரியைச் சேர்ந்த கடற்பகுதிகளில் பிடிக்கப்பட்டு வங்காள போஜனத்துக்கு அன்றாடம் ரயிலில் பயணம் செய்து வருபவை அவை என்பதை அறிந்தேன். என் கண்கள் என்னை அறியாமல் மூடிக் கொண்டன.

"பார்ப்பதென்றால் கல்கத்தாவைப் பார்க்க வேண்டும். ஹௌராவில் என்ன இருக்கிறது, குப்பை மேடுகளையும் சாக்கடைகளையும் தவிர? கல்கத்தாவைப் பார்த்துவிட்டால், வங்காளத்தையே பார்த்த மாதிரி!" என்று அவர் கூறியதைக் கேட்டுக் கண் திறந்த பொழுது நான் கண்டது ஹௌரா பாலம்.

'இந்தப் பாலம் மட்டும் இல்லையேல், ஹூக்ளி என்ற பெயரில் ஓடும் கங்கையைக் கடந்து கல்கத்தாவைப் பார்க்கப் போவது எப்படி ? இது ஒன்று போதுமே, ஹௌராவின் புகழ் பாடுவதற்கு!' என்ற எண்ணம் ஒரு புறம். தென் பகுதியிலிருந்து இந்த வட கிழக்குப் பகுதிக்கு வந்தவர்கள் முதன் முதலில் இந்த ஹௌராவில்தானே குடியேறியிருக்கிறார்கள்! இங்கிருந்தவண்ணம் பணியாற்றித்தானே கல்கத்தாவைப் பெருநகரம் ஆக்கும் முயற்சியில் தங்கள் ஆற்றலையும் காட்டியிருக்கிறார்கள்!' என்ற எண்ணம் மறுபுறம். ஹௌராவை ஒரு முறை வலம் வந்தே தீருவது என்ற முடிவு கட்டிக் கொண்டேன். இங்கு கங்கையைக் கடக்கப் பாலம் மட்டும் இல்லை; படகுகளும் உண்டு என்பதை அறிந்த பொழுது எனக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி ! கங்கை ஆற்றைக் குகனின் உதவியோடு ஸ்ரீராமன் ஒரு முறைதான் படகில் கடந்திருக்கிறான். நாமோ ஒரு முறைக்கு இருமுறையாகக் கடக்கப் போகிறோம் என்று மகிழ்ந்தவனுக்கு இயந்திரப் படகில் அன்றாடம் கல்கத்தாவுக்குப் பணி புரிய வருகிறவர்களைக் கண்ட பொழுது 'என்னே அவர்கள் பாக்கியம் !' என்று இழை மூச்சுவிடத் தோன்றியது. குறைந்த செலவில் கல்கத்தாவின் நிறைந்த இதயப் பகுதியை அடையக்கூடிய வாய்ப்பு காரணமாகத் தென்னிந்தியர்கள் — குறிப்பாகத் தமிழர்கள் ராமகிருஷ்ணபுரம் என்னும் பகுதியில் அதிகம் குடியேறியுள்ளார்கள். அதோடு திருவள்ளுவர் மன்றம் தென் இந்தியச் சங்கம் ஆகியவற்றை நிறுவிக் கொண்டு போட்டி போட்டுக் கொண்டு அதே நேரத்தில் ஒற்றுமையாகச் செயலாற்றி வருகிறார்கள்.

■ பேலூர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஆலயம்.

பள்ளியும் நூலகமும் நிறுவியிருப்பதோடு, இயல், இசை, நாடகத் துறையிலும் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

கங்கையைக் கடந்து சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் பயணம் செய்த பொழுது நீண்டு ஓடிய மதில் கவரைக் கண்டேன். சணல் ஆலைக்குப் பெயர் போன ஹௌரா மில்தான் எத்தனை பெரியது!

என்னை எதிர்கொண்ட நண்பர், இறங்கியதும் இறங்காததுமாக, "வாருங்கள், சிவப்பு வீட்டுக்குப் போய் வருவோம் !" என்றார்.

"என்ன, சிவப்பு வீடா ?" மென்று விழுங்கினேன்.

"ஆம். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் அந்த வீட்டுக்கு வந்து அடிக்கடி பூஜை நிகழ்த்தியுள்ளார். அதன் நினைவாக இன்றும் இங்கே ஆண்டுக்கு ஒருநாள் விசேஷ பூஜை நடைபெறுகிறது!" என்றார் அவர்.

"அப்படியா ? இந்தப் பகுதிக்கு அதனால்தான் ராமகிருஷ்ணபுரம் என்று பெயர் வந்தது போலும் !" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவரோடு சிவப்பு வீட்டுக்குப் பயபக்தியோடு போனேன்.

மூன்றாவது மாடியின் மேற்கூரையிலே இருந்தது பூஜை அறை. "ஏன், பூஜை அறையைக் கீழேயே வைத்திருக்கக் கூடாதோ ?" என்று கேட்டேன்.

"பூஜை அறையின் தூய்மை கெடாதிருக்க, பொதுவாக வங்கத்திலேயே இந்த முறை

நகர்வலம்

யைத்தான் கையாளுகிறார்கள் !'' என்று சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்த நண்பர். ''அடுத்தபடியாக நாம் பார்க்கப் போவது ஆயிரம் கைக் காளி கோயில்!'' என்றார்.

'ஆகா ! ஒருருவம் ஒரு நாமம் இல்லாத பரம்பொருளுக்கு ஆயிரம் உருவம் ஆயிரம் நாமம் மட்டும் இன்றி ஆயிரம் கைகளும் வைத்துப் பார்த்து இந்த மனிதன் எப்படியெல்லாம் மகிழ்கிறான்' என்று எண்ணியவாறே ரிக்ஷாவில் ஏறி... எத்தனை குறுகலான சந்துக்களில் எல்லாம் அது புகுந்து புறப்பட்டது ! போதாக்குறைக்கு இருபுறமும் நுரைத்தோடும் சாக்கடைகள் ! 'எல்லைக் காளிதான் நல்லபடியாக நம்மைச் சேர்க்க வேண்டும்' என்று வேண்டியவாறே நகரின் எல்லையிலிருந்த ஆயிரம் கைக் காளியைத் தரிசிக்கச் சென்றேன். கதை வேலையில் காட்சி தந்த காளியை ...டினாற் போலிருந்த சுவரில் ஆயிரம் கை... நீட்டிக் கொண்டிருந்தன. ஒரு சில கைகள் ஒடிந்து பழுதுபட்டுமிருந்தன.

''பொடானிகல் கார்டன் கல்கத்தாவோடு தன் பெயரை இணைத்துக் கொண்டாலும் இதே ஹௌராவின் சிப்பூர் [சிவபுரி] பகுதியில்தான் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய முந்நூறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ளது. ஒரு புறம் ஆறு. அதை ஒட்டினாற்போல் குளுகுளுத் தோப்பு. இயற்கைப் பித்தர்கள் நுழைந்துவிட்டால் இதைவிட்டு வெளியே வரத் தோன்றாது !'' என்றார் கூட வந்த நண்பர்.

ஒரு குட்டையில் என்ன, பல குட்டைகளில் தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த ராட்சஸ நீராம்பல்களைக் கண்டோம். இலையொன்று முப்பது அடிச் சுற்றளவுக்குக் குறைவில்லை என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன். பெரிய பச்சைத் தாம்பாளம் போலிருந்த அதன் இலை மேல் ஐந்து வயதுக் குழந்தையை உட்கார வைத்தாலும் அது நீரில் அழுந்தாதாம்.

ஒரு விசித்திரப் பனைமரம். ஒற்றைப் பனையாக நில்லாமல் பல கிளைகளும் கொப்புகளுமாக நின்றது.

அடையாற்றுக்கு ஓர் ஆலமரம் போல் இங்கும் ஓர் ஆலமரம். 'ஆல் போலத் தழைத்து' என்னும் வழக்கை நிரூபித்துக் கொண்டு நின்றது. இதன் மூல மரம் என்றோ பட்டுப் போய் விட்டது என்றாலும், இதன் விழுதுகள் இதைத் தழைத்த ஆலாக்கிப் பூர்ண ஆயுள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

- வங்கம் கொண்டாடும் நவராத்திரி — துர்க்காபூஜை.
- பொடானிகல்கார்டன்.
- தக்ஷிணேசுவரர் ஆலயம்.

எதையெதையோ திருடியதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது இசைத் திருட்டே நடத்தி அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இசைத்தட்டில் பதிவான பாடல்களை 'காஸெட் டேப்'பில் பதிவு செய்து விற்றிருக்கிறது ஒரு நிறுவனம். இதைக் கண்டுபிடித்து வழக்குத் தொடுத்தது இந்திய கிராமபோன் கம்பெனி. விளைவு: அபராதத்துடன் சிறைவாசமும்கூடக் கிடைத்தது, அந்நிறுவனத்தின் பாகஸ்தர்களுக்கு !

இப்படிப் பார்த்துக் கொண்டே சென்ற நாங்கள் திகைப்பூண்டை மிதித்தவர்கள் போலத் திரும்பத் திரும்ப ஒரே இடத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்தோம். கால்களோ கெஞ்சின. அந்த வலியை மறக்க, ''வேடிக்கையாகப் பார்த்துப் போக வந்த நம்மையும் அல்லவா இந்தப் பூங்கா கண்களைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டாற்போல, இயற்கைப் பித்தர்களாக்கி அலைபாய வைக்கிறது !'' என்றேன்.

'வாயில் இருக்கிறது வழி' என்று கூறிய நண்பர் எப்படியோ வெளியே அழைத்து வந்து விட்டார். ஆனால் எங்களுக்குரிய பஸ்ஸைப் பிடிக்க இரண்டே முக்கால் மைல் நடந்தது என் கால்களுக்கல்லவா தெரியும் !

அசுர சக்தியை அழிக்கவும் அறத்தை வளர்க்கவும் அன்னை பராசக்தி எடுத்த அவதாரங்களில் ஒன்றுதானே துர்க்கா-காளி அவதாரம் ! அந்தப் பணி முடிந்தும் ஆங்காரம் அடங்காமல் அவள் அடங்காப் பிடாரியாகி விட்டாள். எந்த ஆடவனைக் கண்டாலும் கிழித்து மாலையாகப் போட்டுக் கொண்டாள். ஹிரண்ய கசிபுவைச் சங்காரம் செய்யத் தோன்றிய செங்கட் சீயத்தின் கதைதான். அந்த நரசிங்கத்தை அடக்கச் சிவபெருமானே சரப உருவம் எடுத்து வந்ததாகத் திருபுவன மாகாத்மியம் கூறும்.

அவளுடைய அந்தப் பயங்கரத்தைக் கண்ட சிவபெருமானுக்கே கை ஓடவில்லை ; கால் ஓடவில்லை. அந்தக் குரூரத்தைக் காணச் சகியாமல், தன்னையும் கிழித்து மாலையாகப் போட்டுக் கொள்ளட்டும் என்று அவள் கால்களில் விழுந்து விட்டார். எடுக்கக் குனிந்தவளுக்குத் தன் கணவனையே காலடியில் கண்டதும் துணுக்கென்றது. தலையைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு சுய உணர்வு பெற்றாள். 'என்ன காரியம் செய்ய இருந்தோம்?' என்று எண்ணிப் பார்த்தவள் வெட்கித் தலை குனிந்தாள். திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமான் அப்பொழுது சிரித்த சிரிப்பு சிவச் சிரிப்பு ! அடுத்த கணம் காளி சிவ — சக்தியாக மாறினாள். அத்தகைய சிலா வடிவத்தைக் காண வேண்டும் என்றால், தட்சிணேசுவரர் ஆலயத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். இந்தக் கோவிலில் பன்னிரண்டு சிவலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. ராணி ரஸமணி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் கட்டிய கோவில் ஆகும். ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணன் கோவிலையும் தன்னுள் கொண்ட இந்தக் கோவில் கங்கையின் கீழ்க்கரையில் உள்ளது.

இந்தச் சிவ — சக்தியைத் தரிசித்து அவன் அருள் பெற ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் மேல் கரையிலிருந்து கீழ்கரைக்கு எத்தனை உடன் நீச்சலும் எதிர்நீச்சலும் போட்டிருப்பார் ! எந்தப் பொருளையும் சிவ சக்தி சொரூபமாகக் காண முயன்ற அவர் கரம் பிடித்த மனைவியையும் அல்லவா அன்னையின் வடிவமாக, சிவசக்தி சொரூபமாகக் காணும் மனப் பக்குவத்தைப் பெற்றுவிட்டார் !

அகக் கல்வியினால் விவேகாநந்தரைக் கவர்ந்த பரமஹம்ஸருக்கு விவேகாநந்தர் எடுத்த கோயில், கங்கையின் எதிர் கரையில் ஒரு கோணத்தில் நின்று தட்சிணேசுவரத்தையும் பேலூரையும் ஏககாலத்தில் தரிசிக்கும் வாய்ப்பை நல்குகிறது. விவேகானந்தர் உலகத்துக்கு ஹிந்து மதத்தின் பெருமையைப் போதித்தார் என்றாலும், அவர் எடுத்த ஆலயம் எம் மதத்தையும் தம் மதமாக ஏற்று ஒரு கோணத்தில் பார்த்தால் ஹிந்து கலாசாரத்தையும் வேறு கோணத்தில் பார்த்தால் இஸ்லாமிய - கிறிஸ்துவப் பண்பாட்டினையும் போற்றுவதாக அமைந்துள்ளது. தென்னிந்திய பாணியிலே விநாயகர் ஆஞ்சநேயர் ஆகியோரும் இங்கு காட்சி தருகின்றனர்.

இங்கே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், விவேகாநந்தர் ஆகியவர்களது படுக்கைஅறை, அன்னை சாரதாமணி தங்கிய இடம் எல்லாவற்றையும் போற்றிப் பாதுகாக்கிறார்கள். அவர்கள் பயன்படுத்திய கட்டில்கள் முதற்கொண்டு காட்சிப் பொருள்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைத் தரிசிப்பவர்கள் மௌனம் ஒரு தெய்வ்மொழி என்பதை அநுபவபூர்வமாக உணரும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பார்கள். அதோடு பழமையில் புதுமையைப் புகுத்தி விருப்பத்தையும் பார்ப்பார்கள்.

காசிக்குப்போகிறவர்கள் கங்கை கொண்டு வராமல் இருப்பார்களா ? அதே போலக் கல்கத்தா போகிறவர்கள் சாந்திநிகேதனத்தைக் காணாமல் திரும்புவார்களா ? சாந்திநிகேதனம் என்று சொல்வதற்கு முன்னால், நம் கண் முன்னே நிற்பவர் கவீந்திரர் ரவீந்திரர். வீரபூம் மாவட்டத்தில் கவீந்திரரின் தந்தை மகரிஷி தேவேந்திரநாத் டாகுர் நிறுவிய ஆசிரமமே ஆலாகத் தழைத்துச் சாந்திநிகேதனமாகத் திகழ்கிறது.

இந்தச் சாந்திநிகேதனுக்குப் போக வேண்டும் என்றால், ஹௌராவில்தான் போல்புருக்கு ரயில் ஏற வேண்டும். நாலு — நாலரை மணி ஓட்டம்.

செல்வத்தில் திளைத்தாலும் வளமான கற்பனையில் ஊறிய மகா கவி ரவீந்திரநாத் டாகுர் தந்தை நிறுவிய ஆசிரமத்துக்குப் பிரம்மச்சரிய ஆசிரமம் என்று பெயர் சூட்டி ஐந்து மாணவர்களைக் கொண்டு கல்விக் கூடமாகத் தொடங்கினார். அறைக்குள் அடைபட்டிருந்த கல்வியை இயற்கைச் சூழலில் விளையாட விட்டு நிழல் தரும் தருக்களுக்கு அடியில் குளுமையாகப் புகட்டிச் சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்கச் செய்தார். அவர் உரமூட்டி, வளம் கூட்டிய கல்வி யகம் விசுவ பாரதியாகப் பேருருவெடுத்து உலகத்தின் கவனத்தையே ஈர்த்தது. இங்கே சம்ஸ்கிருதம், சீனம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளும், இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம்

போன்ற கலைகளும் உயர்தரக் கல்வியாகப் புகட்டப்படுகின்றன.

பண்டைக் கால வாழ்வைக் கண் முன் கொண்டு நிறுத்துவது போல் இங்குள்ள பகுதிகளுக்கும் கட்டடங்களுக்கும் சூட்டப்பட்டிருக்கும் பெயர்களே வெகு நேர்த்தியானவை. கவியரசர் வாழ்ந்த 'உத்தராயண'ப் பகுதியில் தான் எத்தனை கட்டடங்கள்! உதயண், கோணார்க், சியாமளி, புனஸ்ச, உதிசி என்று பெயர் கொண்ட இவை ரவீந்திரரின் மகன் ரதீந்திரரின் கற்பனை வளத்துக்கும் கைவண்ணத்துக்கும் சான்று பகருபவை. விசித்ரா என்னும் பெயரில் ரவீந்திர பவனம் ஆய்வுக் கூடமாகவும் காட்சிச் சாலையாகவும் துலங்குகிறது. உள்ளே சென்று ஒரு சில மணி நேரங்களைச் செலவிட்டால், புகைப்படங்களிலேயே ரவீந்திரரின் வாழ்க்கையை முழுமையாகப் படித்து விடலாம்.

இங்கே பல தமிழர்கள் புகழோடு பயின்றதுமின்றிப் புகழ் சிறக்கப் பணியும் புரிந்துள்ளார்கள். இங்குள்ள நூலகத்துக்குத் தமிழ் நூல்கள் வழங்க ரசிகமணி டி. கே. சி.யும் பேராசிரியர் கல்கியும் விஜயம் செய்துள்ளார்கள். ராஜா சரின் பொருளுதவியால் நல்ல பல தமிழ் நூல்கள் இந்த நூலகத்துக்கு அணி செய்கின்றன.

தமிழ் வளர்த்த வைணவத்தையும் திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் ஹிந்தியில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் பணியை இங்குள்ள ஹிந்தி பவனம் ஏற்றிருக்கிறது. அப்பணியை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசராகவன் என்னும் புலமை மிக்க பெரியவர். ஓய்வுற்று வாழ வேண்டிய வயதில் ஓய்வுறாப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

பள்ளி என்னும் தமிழ்ச் சொல், வங்க மொழியிலும் அதே பொருளில் வழங்கி வருகிறது என்பதற்குச் சான்று ஆண்ட்ரூஸ் பள்ளி என்னும் குடியிருப்பு. இது தீனபந்து ஆண்ட்ரூஸின் நினைவைப் போற்றுவது.

பள்ளி ஸங்கடன விபாக், பள்ளி சிக்ஷா ஸதன என்பவை அறிவு புகட்டும் கூடங்கள். கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயலாக்குவதற்காக ஸ்ரீ டாகுர் நிறுவிய ஸ்ரீ நிகேதனம் தான் இந்தக் கல்விக் கூடங்களை நடத்தி வருகிறது. இவற்றில் கைத்தொழில்களும் விவசாயமும் சொல்லித் தரப்படுகின்றன. கல்வி பயிலும்போதே சம்பாத்தியம் என்ற குறிக்கோளையும் நிறைவேற்றுகின்றன. ஸ்ரீ நிகேதனத்தின் 'பாதிக்' என்னும் அச்சுப் பூ வேலை பிரசித்தமானது. நாட்டுப்புறத்துப் பெண்மணிகள் இதனால் பெரிதும் பயனுறுகிறார்கள். இத்துறையில் உற்சாகமாய்ப் பணி புரிபவர் தமிழ் அன்பர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசன்.

நந்தலால்போஸ் போன்ற ஓவியர்களும் ராம் கிங்கர் போன்ற சிற்பிகளும் சாந்தி நிகேதனுக்குப் புகழ் தேடித் தந்தவர்களில் ஒருசிலர். ஆனால் அவர்களுடைய கலைச் செல்வங்கள் இப்பொழுது அவ்வளவாகப் பேணிப் பாது காக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். இங்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணி புரிந்து விட்டு ஓய்வு பெற்றுள்ளவர்களில் பெருமாள் என்னும் தமிழரும் ஒருவர்.

"ஒரு கப் காப்பி சாப்பிடணும். ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் தாங்க அப்பா!"

"என்னடா உளறுகிறாய்?"

"உளறல் இல்லேப்பா. ஒரு கார் வாங்கி டிரைவ்-இன் - ஹோட்டல்லே போய்ச் சாப்பிடணும். அதுக்காகத்தான்."

-சரஸ்வதி பஞ்சு

■ ஓர் இலக்கிய விமர்சகர் உங்கள் படைப்பைப் பாராட்டினால் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைந்துவிடாதீர்கள். ஏனென்றால் அது தூக்கிலிடுபவன், குற்றவாளியைப் பார்த்து, "உன் கழுத்து எவ்வளவு அழகாக அமைந்திருக்கிறது!" என்று பாராட்டுவதற்கு ஒப்பானது.

— கோ. நீபா

கவிஞரின் கற்பனையில் உதித்த சாந்தி நிகேதனம் உலகத்தையே கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. அவரது கற்பனைக்கும் மேலாகக் கற்பனை செய்து பல கோட்டைகள் கட்டிக் கொண்டு போன எனக்கு என் கற்பனைதான் கைகொடுத்து உதவவில்லை. கவிஞர் கண்ட கனவு அவர் காலத்துக்குப் பின் அவ்வளவாக நிறைவேறவில்லையோ என்ற பிரமை தட்டியது. அந்தப் பிரமைக்குக் காரணம் எனக்கு ஏற்பட்ட பசியாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? ஹோட்டலைத் தேடி மூன்று மைல் போல்புருக்கு ஓடினேன். இருப்பதற்குள் உயர்ந்த ஹோட்டல் என்று சொல்லப்பட்டதில் நுழைந்தேன். வெஜிடேரியன், நான்-வெஜிடேரியன் இரண்டும் இணைந்த ஹோட்டல் அது. சாதம், பருப்பு, சப்ஜி, (கறி) ஒரு துண்டு எலுமிச்சம் பழம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். பழக்கமில்லாத தோஷம் கடுகெண்ணெயின் வாசனை குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. பருப்பும் கறியும் வாயில் வைக்க வழங்கவில்லை. 'சரி, ஒரு கப் மோரோ, தயிரோ வாங்கிச் சமாளித்து விடுவோம்' என்று எண்ணிக் கேட்டேன். கையை விரித்து விட்டார்கள். வங்காளிகளின் சாப்பாட்டில் மோருக்கும் தயிருக்கும் இடம் இல்லாததே காரணம். வெறும் எலுமிச்சம் பழத்தை முகர்ந்து பார்த்து விட்டு, ஐந்து மணி சுமாருக்கு போல்புரில் ரயில் ஏறினேன். இருட்டிய பின்னும் வழி நெடுகக் கிராமங்களுக்குப் பதிலாகக் கும்மிருட்டைத்தான் கண்டேன். மின்மினிப் பூச்சியளவுகூட வெளிச்சத்தைக் கண்டேனில்லை.

'கல்கத்தாவைப் பார்த்து விட்டால் வங்காளத்தையே பார்த்த மாதிரி' என்று மார்வாரி அன்பர் சொன்னாரே, அதற்குப்பொருள் 'கல்கத்தாவைத் தவிர மற்றக் கிராமப் பகுதிகள் அவ்வளவாக வளரவில்லை' என்பதுதானோ?

ஹௌராவை அடைந்து நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்குப் பசியோடு போய்ச் சேர்ந்த பொழுது பாத்திரங்களைக் கழுவிக் கவிழ்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

லக்மே லவெண்டர் டால்க்

கொஞ்சி மணக்கும்...
பிரெஞ்சு மயக்கம்.

தரித்துக் கொள்வீர்
லக்மே லவெண்டர் டால்க்.
பூத்த புது பிரெஞ்சு
லவெண்டர் பூக்களின்
நேர்த்தியான மணம்.
லக்மே லவெண்டர் டால்க்

உங்கள் எழில்:
எங்கள் தொழில்.

லக்மே

SCA/L-VC-LT/11 TAM.

ஷோல்யெனிட்சன்

உலகம் முழுவதும் கம்யூனிஸத்தின் ஆதிக்கம் படிப்படியாக விரிவடைந்து கொண்டு வரும் நாளில் கம்யூனிஸத்தின் சாதனைகளையும் வேதனைகளையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது சிந்திக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கடமையாகிறது.

கம்யூனிஸத்தின் தாய் நாடான ருஷ்யாவில் சந்திரனை எட்டும் விஞ்ஞான ஆற்றலுக்கோ அல்லது அணு குண்டை வெடிக்கும் ராணுவ பலத்துக்கோ குறைவில்லை. உலகம் வியக்க உற்பத்தி பெருகுகிறது. மேற்கத்திய நாடுகள்கூட நாணும் அளவில் மக்களின் நல்வாழ்வு மலர்கிறது. ஏழைமை இருக்குமிடம் தெரியவில்லை. கலைகள் திரும்பின பக்கமெல்லாம் கண்ணையும் கருத்தையும் ஈர்க்கின்றன.

ருஷ்ய மக்கள் அசாதாரண வீரர்கள். ஹிட்லரை எதிர்த்து நின்று தாய் நாட்டைக் காத்தார்கள்; படையெடுத்துப் போய் பெர்லினைப் பிடித்தார்கள். சலியாத உழைப்பாளிகள். யுத்தத்தில் தரைமட்டமான நகரங்களை இந்திர ஜாலமோ என்று எண்ணுமாறு புதுப்பித்தார்கள். அறிவாளிகள். ருஷ்ய விஞ்ஞானிகளையும் சிந்தனையாளர்களையும் பட்டியல் போட்டு மாளாது. ஆற்றல் மிக்கவர்கள். இல்லாமலா வல்லரசாகத் திகழ்கிறது ருஷ்யா?

ருஷ்ய மக்களிடம் நிலவும் நல்லொழுக்கம், பெருகியுள்ள வாழ்க்கை வசதிகள், விண்ணை முட்டும் மாளிகைகள், பாதாளத்தில் ஓடும் ரயில்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி ருஷ்யாவுக்குச் சென்று வராதவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும்.

அங்கே இல்லாத ஒன்றைப் பற்றியும் தெரியும். இத்தனை இருந்தும் 'அது' இல்லாததால் வேதனை மிஞ்சுவது தெரியும்.

அந்த 'அது': பூரண சுதந்திரம்.

இதைத்தான் ஷோல்யெனிட்சனின் வாழ்க்கை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அவர் கம்யூனிஸத்துக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி உயர்த்துபவர் அல்ல; அரசியல்வாதியல்ல, தளபதியும் அல்ல. அவர் ஒரு கலைஞர். சத்தியத்தை நாடும் உண்மைக் கலைஞர். அவர் உள்ளம் மீண்டும் மீண்டும் சத்தியத்தை நாடியே சென்ற போது அவருக்குக் கிடைத்த வெகுமதி: தேசப் பிரஷ்டம்!

வாழ்க்கையில் பல அல்லல்களுக்கு ஆட்பட்டுக் கம்யூனிஸத்தின் உண்மை சொரூபங்களை நேரடி அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்ட ஷோல்யெனிட்சன் கூறுகிறார்:

"கம்யூனிஸத்தின் கீழ் உழைப்பாளிகள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக உறுதியுடன் நிற்க முடியாது. மேற்கத்திய நாடுகளைப் போலன்றி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் பெற்றுத் திருப்தி அடைய வேண்டியதுதான்."

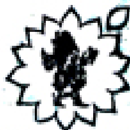
"ஏராளமான மக்களைக் கைது செய்து நீதி விசாரணையின்றி அடைத்து வைப்பதும் அழிப்பதும் ஹிட்லர் காலத்தில் தோன்றியது அல்ல; சோவியத் புரட்சி காலத்திலேயே ஆரம்பித்து ஸ்டாலின் காலம் வரை நீடித்தது."

"குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைக் கொன்று அல்லது சிறைப்படுத்தி, அதன் மூலம் குடும்பத்தில் உள்ள மற்றவர்களுக்கு ஆட்சியிடம் பயத்தை உண்டு பண்ணும் பழக்கம் இன்றைக்கும் நிலவுகிறது."

"எதிர்க் கட்சிகள் பெயரளவுக்குக் கூடக் கிடையாது; நாற்பதாண்டுகளாக அங்கே தேர்தல் என்பது கேலிக்கூத்து தான்; சட்டசபை அமைப்புக்கள் இல்லை; சுதந்திரமான பத்திரிகைகள் இல்லை; சுதந்திரமான நீதிபதிகள் கிடையாது; அரசின் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுக் கொள்கைகள் மீது மக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது; ஆட்சியின் சிந்தனைக்கு ஒத்துப் போகாதவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள் அல்லது மன நோய் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்; அப்படி இன்றளவுக்கும் ஏழாயிரம் பேர் வரை கட்டாய மன நோய் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள்."

"'மன்னர் ஆட்சி, செல்வந்தர் ஆட்சி இவற்றைவிட ஜனநாயகம்

கல்கி மலர் 36 இதழ் 6

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற — எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார்

ஆபத்தானது. அங்கவ ர்குரியது' என்பது மார்க்ஸின் சித்தாந்தங்களுள் ஒன்று.''

''செக்கோஸ்லாவாகியா, ஹங்கேரி போன்ற நாடுகளில் சுதந்திர ஆர்வங்களை ருஷ்யா டாங்குகளை அனுப்பி நசுக்கி விட்டது.''

''ஸ்டாலினிஸம்தான் மோசம் என்றும் அந்த நிலைக்கு ருஷ்யா திரும்பாமல் இருந்தால் சரி என்றும் யாரும் சமாதானம் அடைவதற் கில்லை. ஸ்டாலினிஸம் என்பதாக ஒன்று கிடையாது. கம்யூனிஸத்தின் குறைபாடு களுக்கு ஸ்டாலினிஸம் என்பது ஒரு மாற்றுப் பெயர், அவ்வளவே.''

''கம்யூனிஸம் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்பப் பல உருவங்களை எடுக்கும்; மாறு வேஷங்களைத் தரிக்கும். ஏமாந்துவிடக் கூடாது.''

''பீகிங்குக்கும், மாஸ்கோவுக்கும், ஹனாய்க்கும் இடையே சிண்டு முடிந்துவிட் டால் போதும். அப்புறம் சுதந்திர ஜனநாயக நாடுகள் கவலையற்றிருக்கலாம் என்று எண்ணு வது பேதைமை. தங்களுக்குள் நூறு வித்தி யாசங்கள் இருப்பினும் ஜனநாயக உணர்வு களை எதிர்ப்பது என்று வரும்போது கம்யூனிஸ நாடுகளிடையே வேற்றுமையில்லை.''

இவற்றைவிடக் கசப்பான, பயங்கரமான உண்மைகளைக் கூறுகிறார் ஷோல்ஜெனிட்சன்.

ஒரு நாட்டின் மக்கள் அஜாக்கிரதையால் சுதந்திர ஜனநாயக வாழ்வைப் பறிகொடுத்து விட்டார்களேயானால் அவர்களுக்கு என்ன நேரும் என்பதை ஷோல்ஜெனிட்சன் விவரிக் கும் உண்மைகள் உணர்த்துகின்றன.

அதே சமயம், சுதந்திர ஜனநாயக முறை முதலாளித்துவக் கொடுங்கோன்மையாக மாறினால் மக்கள் தங்களையும் அறியாமல் கம்யூனிஸ வலையில் விழுந்து விடுவார்கள் என்றும் எச்சரிக்கின்றன.

சுதந்திர வாழ்வு நமக்கு இருக்கிறதே என்று திருப்தி அடைந்தால் போதாது. உலகம் முழுவதும் மக்கள் பூரண சுதந்திரத் தின் மதிப்பை அறியும்படி செய்ய வேண்டும். அதுதான் கம்யூனிஸ விஸ்தரிப்புக்கு அணை போடும்.

''கம்யூனிஸ நாட்டிலும் சுதந்திரம் உண்டு; அது பொறுப்பு உணர்ச்சியுடன் செயல்பட வேண்டும் என்று அரசு கவனித்துக் கொள்கிறது, அவ்வளவுதான்'' என்று சொல் வார்கள் சிலர். பொறுப்புணர்ச்சியை நிர்ண யிப்பது அவரவர் மனச்சாட்சியாக இருக்க வேண்டும். 'இப்படி எழுதுவதும் பேசுவதும் தான் பொறுப்புணர்ச்சி' என்று அரசு நிர் மானிக்கும்போது சிலவற்றை மட்டுமே கூற சுதந்திரம் இருக்கும். அது சுதந்திரமல்ல; அடிமைத்தனத்தினூடே யாசித்துப் பெறுகிற சிறிதளவுச் சலுகை!

அப்படிப் பிச்சை எடுக்க விரும்பாதவர் ஷோல்ஜெனிட்சன்.

டாக்டர் எம். எல். வி.

டைகர் வரதாச்சாரியார் கலா க்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து சேர்ந்த ஆரம்ப நாட்கள். சங்கீதத்தில் டிப்ளொமா, டிகிரி வகுப்புகள் ஆரம்பிப்பது பற்றி ஸ்ரீமதி ருக்மிணிதேவி யுடன் பேசினார். ''இவ்வளவு பேசுகிறீர்களே நீங்கள் என்ன டிப்ளொமா அல் லது பட்டம் பெற்றிருக்கி றீர்கள்?'' என்று கேட்டார் ருக் மிணிதேவி.

''நான் டிப்ளொமாவும் டிகிரியும் வாங்கிக் கொள்கிறவன் இல்லை அம்மா; கொடுப்ப வன்!'' என்றார் டைகர். அவர் குரலில் தொனித்த தன்னம்பிக்கையும் உறுதியும் கண்டு மலைத்துப் போனார் ருக்மிணிதேவி.

ஸ்ரீமதி எம். எல். வசந்தகுமாரிக்கு மைசூர் சர்வகலாசாலை டாக்டர் பட்டம் வழங்கி யதை முன்னிட்டு அவரைப் பாராட்ட கிருஷ்ணகான சபை ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதில் ஸ்ரீமதி எம்.எல்.வியை வாழ்த்திப் பேசிய ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவி மேற்படி நிகழ்ச்சியை நினைவுகூர்ந்தார்.

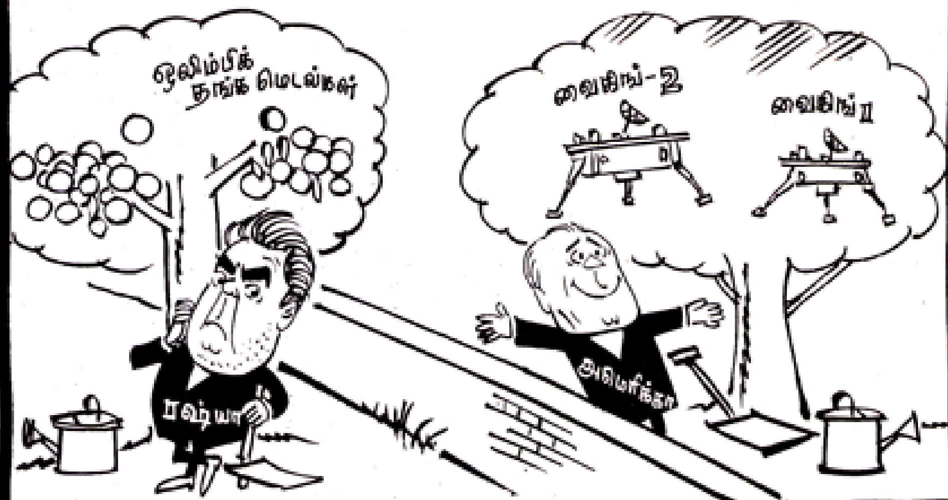
மைசூர் பல்கலைக் கழகம் தாமும் தமது தாய் தந்தையரும் புரந்தரதாஸர் கீர்த்தனை களைப் பிராபல்யப்படுத்த எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்காகவே இந்தப் பட்டத்தை வழங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்து அழகிய முறையில் அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார் ஸ்ரீமதி எம். எல். வி.

அவர் வெகுசீக்கிரம் அமெரிக்கா செல்ல விருப்பதாக அறிகிறோம். கர்நாடக இசையின் எல்லாச் சிறப்பு அம்சங்களையும் அமெரிக்கா வாழ் இந்தியர்களும் அமெரிக்க மக்களும் உணரும்படி சிறப்புப் பணியாற்றித் திரும்ப வாழ்த்துகிறோம்.

ராஜாஜி சிந்தனை **வாழ்க்கைப் பயணத்துக்கு வழிகாட்டி**

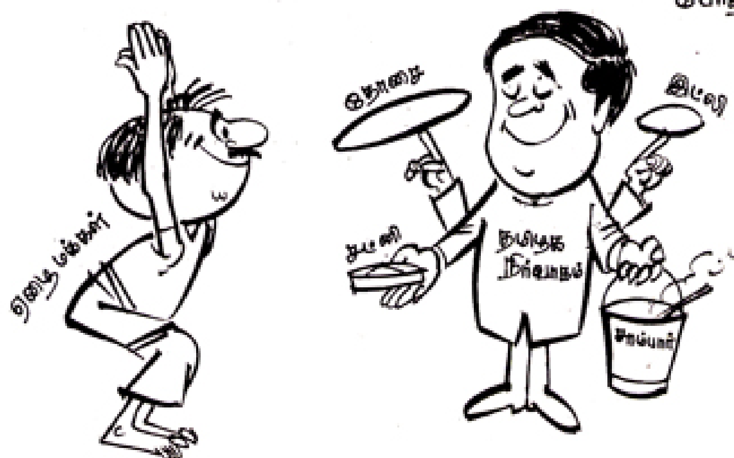
கீதை ஒரு பாட புத்தகம் போல் படித்து ஆராய வேண்டிய நூல் அல்ல. அது மனிதர்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளையும் மனங்களையும் எப்படி ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறது. அது ரயில்வே கால அட்டவணைப் புத்தகம் போன்றது. வாழ்க்கைப் பயணத்துக்கு வழிகாட்டும் நூல். அதன் உதவியுடன் நாம் பயணப்பட வேண்டும். அதை உருப் போடுவதால் பயனில்லை. வெறுமனே அதை உருப் போடுவது நமது வாழ்க்கையின் லட்சியத்தை அடைய உதவாது.

— ராஜாஜி நினைவு மலர்

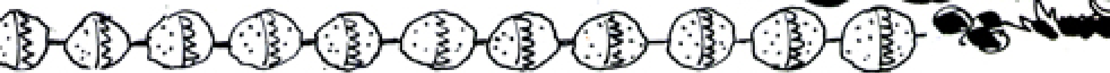
தமிழ் நாட்டில் நூறு 'இட்லி-தோசை' ஓட்டல்களை அரசு நடத்தப் போகிறதாம்!
— செய்தி

ஜீவகாருண்யம்

ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

காரி, பாரி, ஓரி என்றெல்லாம் ஏழு பேரைக் கடை எழு வள்ளல் என்பார்கள். பாரி வள்ளல் முல்லைக் கொடி படரு வதற்காகத் தன் தேரையே கொடுத்த கதை எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்னொருத்தன் (பேகன்) மயில் குளிரில் நடுங்குகிறதே என்று தன் உத்தரீயத்தையே எடுத்து அதற்குப் போர்த்தினான். அதிகமானுக்கு சிரஞ்சீவித்வத்தைத் தரக்கூடிய நெல்லிக் கனி கிடைத்தது. சிரஞ்சீவியாக இருந்து என்ன சாதிக்கப் போகிறோம்? அவ்வைப் பாட்டி இருக்கிறாளே, ஸதாவும் லோக க்ஷேமத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு ஊர் ஊராக ஓடிக் குழந்தைகளுக்கு உபதேசம் செய்து வருகிறாளே, அவள் திடகாத்திரத்தோடு எத்தனை ஆயுசு இருந்தாலும் அதுதான் லோகத்துக்கு நல்லது என்று அவன் நினைத்து, அவளுக்கே அந்த நெல்லிக் கனியைத் தானம் பண்ணி விட்டான்.

'இது புத்திசாலித்தனமாக இருக்கிறது; ஆனால் முல்லைக்குத் தேரைத் தரவாவது? மயிலுக்கு எங்கேயாவது குளிருமா? அதற்குப் பட்டுப் பீதாம்பரத்தைப் போர்த்தவாவது? இதெல்லாம் புத்தி இல்லாத காரியமாக அல்லவா இருக்கிறது?' என்று கேட்கலாம். என்னைக் கேட்டால் இப்படிப் புத்திக்கு வேலையே இல்லாமல் முட்டாள்தனம் மாதிரிக் கூடத் தோன்றுகிற காரியங்கள்தான் நிஜமான அன்பை, நிஜமான தியாகத்தைக் காட்டுகின்றன. அன்பு பீறிக்கொண்டு வருகிற போது மூளையினால் அதற்கு நியாயாநியாயங்கள் பார்க்க முடியாது. இப்படித்தான், நாயன்மார்களைப் பார்த்தால், பெண்டாட்டியையே ஒருத்தர் தானம் பண்ணினார், இன்னொருத்தர் பிள்ளையையே கறி பண்ணிப் போட்டார் என்கிறபோது இதெல்லாம் மூடத்தனம், உணர்ச்சிக் கட்டுப்பாடில்லாத காரியம் என்று சொல்லக் கூடாது. அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட தியாக சிந்தனை இருந்தது என்பதுதான் முக்கியம். மூளையால் சமாதானம் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணமே இல்லாமல் உருட்டிப் புரட்டிக் கொண்டு வந்து விட்ட தியாகம் தான் நிஜமான தியாகம் என்று என் அபிப்ராயம்.

இம்மாதிரி ஆவேசமாகப் பரோபகாரம் பண்ணின பெரியவர்கள் நம் தேசத்தில் ஆதிகாலத்திலிருந்து அவிச்சின்னமாக (தொடர் முறியாமல்) வந்து கொண்டேயிருந்திருக்கிறார்கள்.

வைதிக தர்மத்துக்கு ஸாரமாக இருப்பது பஞ்ச மகா யக்ஞங்கள் என்ற ஐந்து வேள்விகள். இவற்றில் 'பிரம்ம யக்ஞம்' என்பது வேதம் ஓதுதல், ஓதுவித்தல். இதுவே நிஜமான வித்யா தானமாகிய பெரிய பரோபகாரம். 'பித்ரு யக்ஞம்' என்பது முன்னமே சொன்னாற்போல் மூதாதைகளுக்குச் செய்யும் தர்ப்பணம். 'தேவ யக்ஞம்' என்பது ஈசுவர ஆராதனம். இது ஒன்றுக்காகத்தான் மற்ற எல்லா தான தர்மங்களும். 'பூத யக்ஞம்' என்பது நாயும், காக்கையும் உள்பட எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பலி போடுவது. 'ந்ரு யக்ஞம்' என்பது அதிதியை உபசாரம் பண்ணுவது. பஞ்சமகா யக்ஞங்களைப் பார்த்தால் நம் வேதமதத்தைப் போல் பரோபகாரத்தைக் காரியத்தில் கட்டாயமாக விதித்திருக்கிற தர்மம் வேறு இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. சிருஷ்டியில் ஒரு பிரிவைக்கூட விடாமல் உபகாரம் பண்ணிவைப்பது பஞ்ச மகா யக்ஞம்.

இது தவிர 'பூர்த்தம்' என்ற பெயரில் சோஷல் ஸர்வீஸைப் பற்றி தர்ம சாஸ்திரங்களில் நிறையச் சொல்லியிருக்கிறது.

பூர்த்தம் காதாதி கர்மயத்

என்று ஸம்ஸ்கிருத டிக்ஷனரியான அமரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. 'காதம்' முதலான கர்மாக்கள் பூர்த்தம் ஆகும் என்று அர்த்தம்.

காதம் என்றால் வெட்டுவது; அதாவது குளமோ, கிணறோ, வாய்க்காலோ வெட்டி உபகாரம் பண்ணுவது. சாஸ்திரங்களில் விசேஷித்துச் சொல்லியிருக்கும். இந்த பூர்த்த தர்மத்தை மறந்ததால்தான் ஜலக் கஷ்டம் (water scarcity) என்று ஓயாமல் அவஸ்தைப்படுகிறோம். அந்தக் காலத்தில் இந்தக் காரியம் ரொம்ப முக்கியமாக இருந்ததால்தான் நாம் கூப்பிட்டு ஒருத்தன் வரவில்லை என்றால், "அவன் அங்கே என்ன வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறானோ?" என்று கேட்கிற வழக்கம் வந்திருக்கிறது. அதாவது அவன் வெட்டிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் நாம் எத்தனை அவசரத்தில் கூப்பிட்டாலும் வராமலிருக்கலாம் என்று அர்த்தமாகிறது!

இப்போது வெட்டுகிற காரியம் போய், பள்ளமாக இருப்பதைத் தூர்ப்பதுதான் முக்

[1932ம் வருஷத்திலிருந்து பெரியவர்கள் வழங்கிய உரைகள், ஸ்ரீமுகங்கள், கட்டுரைகளிலிருந்து தொகுத்தது]

அமெரிக்காவின் பிரபல விஞ்ஞானி ஜோனஸ் எட்வர்ட் சால்க் இளம்பிள்ளை வாதத்துக்குத் தடுப்பு மருந்து கண்டுபிடித்த சிறப்புக்காக இவ்வாண்டு நேரு பரிசு பெற்றிருக்கிறார். இதற்குமுன் அமெரிக்காவில் மார்ட்டின் லூதர் கிங் இந்த நேரு பரிசு பெற்றது நினைவிருக்கும்.

1942ம் வருஷம் தொத்துநோய் வியாதிகளைத் தேசிய ஆராய்ச்சி கௌன்ஸிலில் ஆராய்ச்சி செய்தபோது 'இன்புளுயன்ஸா' வியாதி பற்றி அறிவதில் கவனம் செலுத்தினார். இன்புளுயன்ஸா வியாதியைத் தடுக்கும் மருந்தைக் கண்டுபிடித்ததோடு 'போலியோ மைலிட்டிஸ்' வியாதியை ஒழிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு மாபெரும் வெற்றி கண்டார்.

ஒரு நாளைக்கு டாக்டர் சால்க் பதினாறு மணி நேரம் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பார். வாரத்தில் ஆறு நாட்கள் இப்படி. டாக்டர் ஸால்க் கருமமே கண்ணாக இருப்பார். ஒரு முறை ஸால்க் தம்பதியைப் பத்திரிகை நிருபர் பேட்டி காண வந்தபோது, ஸ்ரீமதி டோன்னா ஸால்க் குடும்ப விவகாரங்களைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். டாக்டர் ஸால்க் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் ஆய்வுக்கூடத்தையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீமதி ஸால்க்குக்குப் புரிந்துவிட்டது. ''ஜோனஸ்! நான் சொல்வதை நீங்கள் கொஞ்சம்கூடக் கவனிப்பதாகத்தெரியவில்லையே!'' என்று இரைந்தாள்.

டாக்டர் ஸால்க் உடனே பதில் அளித்தார்: ''நீ கவலைப்படாதே, கண்ணே! என் பக்தி சிரத்தையான பார்வை ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை நோக்கித் திரும்பியிருந்தாலும் பக்தி சிரத்தையற்ற கவனமெல்லாம் நீ சொல்வதில்தான் இருக்கிறது!'' - பி. எஸ். எம்.

யமான காரியமாக இருக்கிறது. குழாயில் தண்ணீர் நின்று விட்டாலோ அல்லது பூச்சியும் புழுவுமாகக் குழாய் ஜலம் வரும்போதோ ''ஏண்டா குளத்தைத் தூர்த்தோம், கிணற்றை மூடினோம்?'' என்று துக்கமாக வருகிறது.

முன்பெல்லாம் ஒரு குளம் என்றால் வாய்க்கால்கள், வடிகால்கள் என்றெல்லாம் போட்டு வெகு சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வார்கள். கிணறு என்றால் இழுக்கத் தெரிந்த மனுஷ்யனுக்கு மட்டும்தான் அது பிரயோஜனமாகும். குளமானாலோ வாயில்லாப் பிராணிகளுக்கும் — காக்காய், குருவி முதற்கொண்டு சகல ஜீவராசிகளுக்கும் அது - பயன்படும்.

பாதை போடுவது ஒரு தர்மம். விருக்ஷம் வைப்பது இன்னொரு தர்மம். புதிதாக வைப்பதோடு, இருக்கும் விருக்ஷங்களை வெட்டாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். புதிதாக வைக்கிற செடிக்குத் தினம் ஜலம் விட்டு, அது விருக்ஷமாக வளரப் பண்ண வேண்டும். 'வன மஹோத்சவம்' என்று இன்றைக்குப் பெரிய மனுஷ்யர்கள் வந்து செடி நட்டுவிட்டு நாளைக்கே அதற்கு ஜலம் விட ஆள் இல்லாமல் அது பட்டுப் போனால் என்ன பிரயோஜனம்? இது மாதிரி டெமான்ஸ்ட்ரேஷன், வெளி வேஷம் நமக்கும் உதவாது, லோகத்துக்கும் உதவாது. இதற்குப் பதில் யாருக்கும் தெரியாமல் ஒருத்தன் ஏதோ ஓர் ஒற்றையடிப் பாதையில் உள்ள முள்ளை, கண்ணாடியை அப்புறப்படுத்தி வந்தால் அதுவே மற்றவர்களுக்கு வழியைச் சுத்தி பண்ணுவதோடு இவனுக்கும் சித்த சுத்தியைக் கொடுத்துவிடும்.

ஒவ்வோர் அவயவத்தாலும் ஏற்படக் கூடிய தோஷத்தைப் போக்கிக் கொள்ள அந்த அவயவத்தாலேயே செய்யக் கூடிய புண்ய கர்மாக்கள் இருக்கின்றன. குப்பைத் தொட்டியான மனசைச் சுத்தம் பண்ண அந்த மனசாலேயே தியானம் செய்ய முடிகிறது. கண்டதைப் பேசுகிற நாக்கைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள அந்த நாக்காலேயே பகவந் நாமாவைச் சொல்ல முடிகிறது. குயுக்தி எல்லாம் பண்ணும் மூளையைச் சுத்தமாக்கிக் கொள்ள அந்த மூளையாலேயே தத்துவ ஆராய்ச்சி பண்ண முடிகிறது. இப்படியே, இந்த சரீரத்தால் — கையாலும், காலாலும், உடம்பாலும் — எத்தனையோ தப்பு தண்டாப் பண்ணுகிறோமல்லவா? அதை இந்தச் சரீரத்தாலேயேதான் சுத்தப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். சரீரப் பிரயாசையாலேயே பண்ணிக்கொள்ளும் இந்த சுத்தம்தான் பொதுக் காரியங்களான பூர்த்த தர்மங்கள்— ஸோஷல் ஸர்வீஸ் — அத்தனையும். சரீரப் பிரயாசையாலேயே இது சித்த சுத்தியைத் தரக் கூடியது. ஏனென்றால், சரீரத்தால் செய்கிற இந்தக் காரியங்களுக்கு மூலமான பரோபகாரம் என்ற எண்ணம் நம் சித்தத்தில் இருப்பதுதான்.

தயை என்பது ஒவ்வொருவர் மனதிலும் இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த குணம். அந்த தயைக்கு உருக் கொடுக்கும்படியான ஒரு காரியத்தைச் சரீரத்தினாலும் அவசியம் செய்ய வேண்டும். (தொடரும்)

பிறந்த 3ம் மாதம் தொடங்கும் முதல் திட உணவு குழந்தையின் வருங்கால வாழ்வையே தீர்மானிக்கத் தக்கது.

பால் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது என்கிறார்கள் டாக்டர்கள்

டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது

ஃபாரெக்ஸ்®

விரைவான முழு வளர்ச்சிக்கான
சரிவிகிதச் சத்து நிரவிய திட உணவு

பச்சிளம் தேகமும் மூளையும் வேகமாக வளரத் துடிப்பவை. அதற்கு ஈடுகொடுக்கப் பால் மட்டும் போதுமானதாகாது. தாய்ப்பாலிலிருந்து கெட்டி உணவுக்கு மாறவேண்டும்—மூன்றும் மாதமே; மென்றுதின்னப் பழக்குங்கள்... மேன்மையான வளர்ச்சிக்குத் திறவுகோலாக உதவும் திட உணவு ஃபாரெக்ஸ் ஒன்றுதான்—பச்சிளம் தீரண உறுப்புகளுக்கு உகந்தது.

டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது ஃபாரெக்ஸ்; காரணம்,
தாய்ப் பால் விடுக்கும் தடுமாற்ற மாதங்களில் பாப்பாவின் பத்துவித வளர்ச்சிகளுக்கும் நிறைவூட்டும் **ஒப்பற்ற சரிவிகிதச் சத்துணவு இதுவே.**
இரத்தச் செழிப்புக்கும் தெம்புக்கும் நல்லுசிதமான அளவுக்கு (இதுபோன்ற வேறெந்தத் திட உணவிலும் அமையாத அளவுக்கு) இரும்புச் சத்து; எலும்புக்கு உறுதியும், பல்லுக்குப் பலமும் தரும் கால்ஷியம், வைட்டமின் D2; மூளையும் உடலும் விரைந்து வளர உகந்த புரதச் சத்துக்கள்; வளரும் உடம்புக்குத் தேவையான சக்தி—இவ்வளவும் அடங்கியது ஃபாரெக்ஸ்; எனவே... பாலூட்டும் பழக்கத்தை மாற்றுவதற்கான வேறு எந்த திட உணவையும் விட அதிகமாக அதிகத் தாய்மார்கள் ஆதரிப்பது ஃபாரெக்ஸ்.
பழங்கள், காய்கறிகள், பருப்பு, இறைச்சி, முட்டை போன்ற எந்த முக்கிய உணவுடனும் கலந்து கொடுக்க இனிமையானது ஃபாரெக்ஸ்.
மென்றுதின்னப் பழக்க...கூடிய விரைவிலே குடும்ப உணவுகளிடம் குழந்தையை இனிதே வரவேற்க...
அதி உன்னதமான முதல் திட உணவு ஃபாரெக்ஸ்.

இலவசமான எமது ஃபாரெக்ஸ் கைப் புத்தகம், 2-ரூபா தள்ளுபடித் திட்டம்—இரண்டையும் பற்றி அறிய, எழுதுங்கள்.
(புத்தகம் எந்த மொழியில் எனக் குறிப்பிட்டு) உங்கள் பெயர், விலாசத்தை எழுதி, 25 பைசா தபால் வில்லையோடு அனுப்புக இம் முகவரிக்கு: தபால் பை நம்பர் 19119, பம்பாய் 400 025.

க்ளாக்ஸோ

LIL.GF. 53-140 TH

பார்த்திபன் கனவு

அமரர் கல்கி

அத்தியாயம் 9

விக்கிரமன் சபதம்

சித்திரங்கள் எல்லாம் பார்த்து முடிந்ததும் விக்கிரமன் தயங்கிய குரலில், ''அப்பா!'' என்றான். மகாராஜா அவனை அன்பு கனியப் பார்த்து ''என்ன கேட்க வேண்டுமோ கேள், குழந்தாய்! சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் தயங்காமல் சொல்லிவிடு; இனிமேல் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அரிது'' என்றார்.

''ஒன்றுமில்லை, அப்பா! இந்தச் சித்திரங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கின்றன என்று சொல்ல ஆரம்பித்தேன். இவ்வளவு அற்புதமாய்ச் சித்திரம் எழுத எப்பொழுது கற்றுக்கொண்டீர்கள்? நமது சித்திர மண்டபத்திலே கூட இவ்வளவு அழகான சித்திரங்கள் இல்லையே!'' என்றான் விக்கிரமன்.

மகாராஜா மைந்தனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டார். ''என் கண்ணே! என்னுடைய சித்திரத் திறமையை நீ ஒருவன் வியந்து பாராட்டியதே எனக்குப் போதும், வேறு யாரும் பார்த்துப் பாராட்ட வேண்டியதில்லை. என் மனத்திலிருந்த ஏக்கம் இன்று தீர்ந்தது'' என்றார்.

''ஆனால் அப்பா! எதற்காக உங்கள் வித்தையை நீங்கள் இவ்விதம் ஒளித்து வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆச்சரியமான சித்திரங்களைப்பற்றி நீங்கள் வெட்கப்படவேண்டிய அவசியமென்ன? ஆகா! இந்த உருவங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தத்ரூபமாய் உணர்ச்சி பெற்று விளங்குகின்றன! முகங்களிலேதான் எத்தகைய ஜீவ களை! இவ்வளவு ஆச்சரியமான சித்திரங்களை வேறு யார் எழுத முடியும்? ஏன் இந்த இருட்டு மண்டபத்தில் இவற்றைப் பூட்டி வைத்திருக்க வேண்டும்? எல்லோரும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டாலென்ன?'' என்று விக்கிரமன் ஆத்திரமாய்ப் பேசினான்.

அப்போது பார்த்திப மகாராஜா சொல்லுகிறார்:

''கேள், விக்கிரமா! இந்த உலகத்தில் எவன் அதிகாரமும் சக்தியும் பெற்றிருக்கிறானோ, அவனிடம் உள்ள வித்தையைத்தான் உலகம் ஒப்புக்கொண்டு பாராட்டும். காஞ்சியில் மகேந்திர சக்கரவர்த்தி இருந்தாரல்லவா? ஒரு தடவை பெரிய வித்வத் சபை கூடி அவருக்குச் 'சித்திரக்காரப் புலி' என்ற பட்டம் அளித்தார்கள். மகேந்திர வர்மருடைய சித்திரங்கள் மிகவும் சாமானியமானவை. ஆனாலும் அவற்றைப் புகழாதவர் கிடையாது. இப்போதுள்ள நரசிம்மச் சக்கரவர்த்திக்கு இது மாதிரி எத்தனையோ பட்டப் பெயர்கள் உண்டு. சித்திரக் கலையில் சிங்கம்! கான வித்தையில் நாரதர்! சிற்பத்தில் விசுவகர்மா! — உலகம் இப்படியெல்லாம் அவரைப் போற்றுகிறது. ஏன்? அவரிடம் பெரிய சைனியம் இருப்பதனாலேதான்; அவருடைய சாம்ராஜ்யம் பெரியதாய் இருப்பதனால்தான்! குழந்தாய்! தெய்வத்துக்கு ஏழை, செல்வன் என்ற வித்தியாசம் இல்லை. இறைவனுக்குச் சக்கரவர்த்தியும் ஒன்றுதான்; செருப்புத் தைக்கும் சக்கிலியனும் ஒன்றுதான். ஆனாலும், இந்த உலகத்தில் தெய்வத்தின் பிரதிநிதிகளாயிருப்பவர்கள் கூட, பெரிய படைபலம் உள்ளவன் பக்கமே தெய்வமும் இருப்பதாய்க் கருதுகிறார்கள். மகேந்திரன் வெகுகாலம் ஜைன மதத்தில் இருந்தான். சிவனடியார்களை எவ்வளவோ துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கினான். பிறகு, அவனுக்குத் திடீரென்று ஞானோதயம் உண்டாயிற்று. சிவபக்தன் என்று வேஷம் போட்டு நடித்தான். விக்கிரமா! மகேந்திரனும் சரி, அவன்

மகன் நரசிம்மனும் சரி, நடிப்புக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள். விதம் விதமான வேஷங்கள் போட்டுக் கொள்வார்கள். நம்பினவர்களை ஏமாற்றுவார்கள். இவர்களுடைய சிவபக்தி நடிப்பு உலகத்தை ஏமாற்றி விட்டது. புராதன காலத்திலிருந்து சோழ வம்சத்தினர்தான் சைவத்தையும் வைணவத்தையும் வளர்த்து வந்தார்கள். சிராப்பள்ளிப் பெருமானையும் ஸ்ரீரங்கநாதனையும் குல தெய்வங்களாகப் போற்றி வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் சிவனடியார்களும், வைஷ்ணவப் பெரியார்களும், யாருடைய சபா மண்டபத்துக்குப் போகிறார்கள்? திரிலோகாதிபதியான காஞ்சி நரசிம்மச் சக்கரவர்த்தியின் ஆஸ்தான மண்டபத்துக்குத்தான்! என்னுடைய சித்திரங்களைப் பிறர் பார்ப்பதை நான் ஏன் விரும்பவில்லை என்று இப்போது தெரிகிறதா? சோழநாடு சிற்றரசா யிருக்கும்வரையில், 'பார்த்திபன் சித்திரம் வேறு எழுத ஆரம்பித்து விட்டானா?' என்று உலகம் பரிகசிக்கும். விக்கிரமா! இன்னொரு விஷயம் நீ மறந்து விட்டாய்.....'' என்று நிறுத்தினார் மகாராஜா.

''என்னப்பா?'' என்று விக்கிரமன் கேட்டான்.

''இவை கேவலம் சித்திரத் திறமையைக் காட்டுவதற்காக மட்டும் எழுதிய சித்திரங்கள் அல்லவே, குழந்தாய்! என்னுடைய மனோரதங்களை, என் இருதய அந்தரங்கத்தில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆசைகளை அல்லவா இப்படிச் சித்திரித்திருக்கிறேன்? இந்தச் சித்திரங்களை இப்போது பார்க்கிறவர்கள் சிரிக்க மாட்டார்களா? 'வீண் ஆசை கொண்டவன்', 'எட்டாத பழத்துக்குக் கொட்டாவி விடுகிறவன்' என்றெல்லாம் பரிகசிக்க மாட்டார்களா? ஆகையினாலேயே இந்த மண்டபத்தை இப்படி இருள் சூழ்ந்ததாய் இப்போது வைத்திருக்கிறேன். இந்தச் சித்திரக் காட்சிகள் எப்போது உண்மைச்

சம்பவங்களாகத் தொடங்குமோ, அப்போதுதான் மண்டபத்தில் வெளிச்சம் வரச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லா ஜனங்களும் வந்து பார்க்கும்படி மண்டபத்தைத் திறந்து விட வேண்டும். அந்தப் பாக்கியம், விக்கிரமா, என் காலத்தில் எனக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை; – உன்னுடைய காலத்திலாவது நிறைவேற வேண்டும் என்பது என் ஆசை. என்னுடன் நீயும் போர்க்களத்துக்கு வருவதாகச் சொல்வதை நான் ஏன் மறுக்கிறேன் என்று இப்போது தெரிகிறதல்லவா?''

''தெரிகிறது அப்பா!''

''என் கனவை நிறைவேற்றுவதற்காக நீ உயிர் வாழ வேண்டும். சோழ நாட்டின் உன்னதமே உன் வாழ்க்கையின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். சோழர் குலம் பெருமை அடைவதே அல்லும் பகலும் உன்னுடைய நினைவாக இருக்கவேண்டும். சோழரின் புலிக்கொடி வேறு எந்த நாட்டின் கொடிக்கும் தாழாமல் வானளாவிப் பறக்கவேண்டும் என்று சதாகாலமும் நீ சிந்திக்க வேண்டும். நாளை மறுதினம் நான் போருக்குக் கிளம்புகிறேன். யுத்த களத்திலிருந்து திரும்பி வருவேன் என்பது நிச்சயமில்லை. விக்கிரமா! போர்க்களத்தில் மடிகிறவர்கள் வீர சொர்க்கம் அடைகிறார்களென்று புராணங்கள் சொல்லுகின்றன. ஆனால், நான் வீர சொர்க்கம் போக மாட்டேன். திரும்பி இந்தச் சோழ நாட்டுக்குத்தான் வருவேன். காவேரி நதி பாயும் இந்தச் சோழ வள நாடுதான் எனக்குச் சொர்க்கம். நான்

இறந்த பிற்பாடு என்னுடைய ஆன்மா இந்தச் சோழ நாட்டு வயல் வெளி களிலும், தென்னந் தோப்புக்களிலும் கோயில் குளங்களிலும் நதிக் கரை களிலும்தான் உலாவிக் கொண்டிருக் கும். அப்போது 'பார்த்திபன் மகனால் சோழர் குலம் பெருமை அடைந்தது' என்று ஜனங்கள் பேசும் வார்த்தை என் காதில் விழுமானால் அதைவிட எனக்கு ஆனந்தம் அளிப்பது வேறொன்றும் இராது. எனக்கு நீ செய்ய வேண்டிய ஈமக் கடன் இதுதான். செய்வாயா, விக்கிரமா!''

இளவரசன் விக்கிரமன், ''செய்வேன் அப்பா ! சத்தியமாய்ச் செய்வேன் !'' என்று தழுதழுத்த குரலில் சொன்னான். அவன் கண்களில் நீர் துளித்து முத்து முத்தாகக் கீழே சிந்திற்று.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண் டும் கேட்டுக் கொண்டும் இருந்த பொன்னனுடைய கண்களிலிருந்தும் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்தது.

மகாராஜா அவனைப் பார்த்து, ''பொன்னா! எல்லாம் கேட்டுக் கொண் டிருந்தாயல்லவா ? இளவரசரிடம் உண் மையான அன்புள்ள சிலராவது அவருக் குத் துணையாக இருக்க வேண்டாமா? அதற்காகத்தான் உன்னை இருக்கச்சொல் லுகிறேன். என்னுடன் நீ யுத்தத்துக்கு வருவதைக் காட்டிலும் இளவரசருக்குத் துணையாக இருந்தாயானால், அதுதான் எனக்குத் திருப்தி அளிக்கும். இருக் கிறாயல்லவா?'' என்று கேட்டார்.

பொன்னன் விம்மலுடன், ''இருக் கிறேன், மகாராஜா !'' என்றான்.

அத்தியாயம் 10

படை கிளம்பல்

உறையூரில் அன்று அதிகாலையி லிருந்து அல்லோல கல்லோலமாயிருந் தது. பார்த்திப மகாராஜாவின் பட் டாபிஷேகத்தின் போதும் மகேந்திர வர்ம சக்கரவர்த்தியின் விஜயத்தின் போதுகூட, உறையூர் வீதிகள் இவ் வளவு அழகாக அலங்கரிக்கப்படவில்லை என்று ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். வீட்டுக்கு வீடு தென்னங் குருத்துக்களி னாலும் மாவிலைகளினாலும் செய்த தோரணங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந் தன. வீடுகளின் திண்ணைப்புறங்களில் எல்லாம், புதிய சுண்ணாம்பும் சிவப்புக் காவியும் மாறி மாறி அடித்திருந்தது. ஸ்திரீகள் அதிகாலையிலேயே எழுந் திருந்து, தெரு வாசலைச் சுத்தம் செய்து அழகான கோலங்கள் போட்டு, வாச லில் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைத்தார்கள். பிறகு, ஆடை ஆபரணங்களினால் நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, போருக்குப் படை கிளம்பும் வேடிக்கை பார்ப்பதற் காக வாசல் திண்ணைகளிலோ, மேல் மாடிகளின் சாளரங்களின் அருகிலோ வந்து நின்று கொண்டார்கள்.

விடிய ஒரு சாமம் இருக்கும்போதே, அரண்மனையில் உள்ள பெரிய ரண பேரிகை முழங்கத் தொடங்கியது. அதனுடன் வேறு சில சத்தங்களும் கலந்து கேட்கத் தொடங்கின. குதிரைகள் கனைக்கும் சத்தம், யுத்த வீரர்கள் ஒருவரை யொருவர் கூவி அழைக்கும் குரல், அவர்கள் இடை யிடையே எழுப்பிய வீர முழக்கங்களின் ஒலி, வேல்களும் வாள்களும் ஒன்றோ டொன்று உராயும்போது உண்டான கண கண ஒலி, போருக்குப் புறப்படும் வீரர்களை அவர்களுடைய தாய்மார்கள் வாழ்த்தி அனுப்பும் குரல், காதலிகள் காதலர்களுக்கு விடை கொடுக்கும் குரல் — இவ்வளவுடன், வழக்கத்துக்கு முன்னதாகவே துயில் நீங்கி எழுந்த பறவைகளின் கல கல சத்தமும் சேர்ந்து ஒலித்தது.

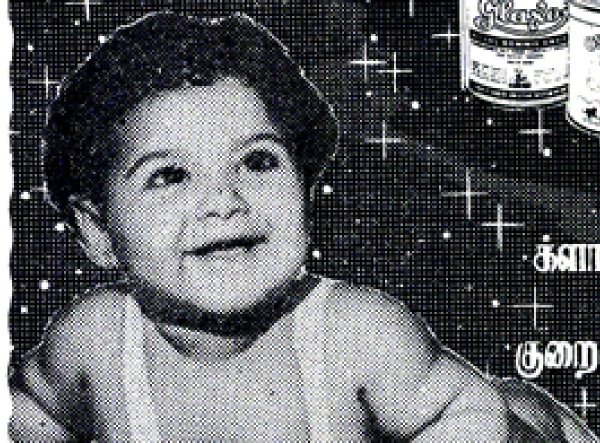
சூரிய உதயத்துக்கு முன்னாலிருந்தே அரண்மனை வாசலில் போர் வீரர்கள் வந்து குவியத் தொடங்கினார்கள். படைத் தலைவர்கள் அவர்களை அணி வகுத்து நிற்கச் செய்தார்கள். வரிசை வரிசையாகக் குதிரைப் படைகளும், யானைப் படைகளும், காலாட்படை களும் அணிவகுத்து நிறுத்தப்பட் டன. எல்லாப் படைகளுக்கும் முன்னால் சோழர்களின் புலிக்கொடி வானளாவிப் பறந்தது. சங்கம், கொம்பு, தாரை, தப்பட்டை முதலிய வாத்தியங்களை முழக்குகிறவர்கள் படைகளுக்கு இடை யிடையே நிறுத்தப்பட்டார்கள். பெரிய பேரிகைகளைச் சுமந்த ரிஷபங்களும் ஆங் காங்கு நின்றன. பட்டத்துப் போர் யானை அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு அரண்மனை வாசலில் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டது.

இந்த மாதிரி அணிவகுப்பு நடந்து கொண்டிருக்கையில், அடிக்கடி போர் வீரர்கள், ''வீரவேல்'', வெற்றிவேல்'' என்று முழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அரண் மனை முன் வாசலில் கலகலப்பு ஏற்பட்

உங்கள் குழந்தையின் எதிர்காலம் எப்படி?

அபரிமிதமான க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் பாலுணவுகள் குறைவின்றி கிடைக்கும்!

உங்கள் குழந்தைக்கு இப்போது யோக காலம். க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் பாலுணவுகள் உங்கள் வீடு தேடி வருகின்றன. உங்கள் குழந்தையின் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் குறை விருக்காது.

சிறந்த ஆரோக்கியத்திற்கு முதலிடம் தரப் படுகிறது. உங்கள் குழந்தை கொழுகொழு வெனவும் சுறுசுறுப்புடனும் இருக்கும். க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் பாலுணவுகள் மூலம் ஊட்டம் பெறும் உங்கள் கண்மணி குழந்தை யின். ஒளிமிக்க கண்கள், வலுவான எலும்புகள், அழகு கொஞ்சும் புன்முறுவல்—இவையாவும் உங்களுக்கு எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியைத் தரும். இளம் சிவப்பிலும் நீல நிறத்திலும் அவனுக்கு ஆடையுடுத்தி ஆனந்தப்படுங்கள்.

அதிர்ஷ்டம் வந்து சேர ஒரு டின் **க்ளாக்ஸோ ஸன்ஷைனே** அல்லது **ஆஸ்டர்மில்கோ** கைவசம் வைத்திருங்கள். அவை சுலபமாகக் கிடைக்கின்றன அதுவும் உங்கள் கைக்கெட்டும் விலையில்.

க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் பாலுணவுகள், வைட்டமின் டி செறிந்துள்ளவை. கண் – நோய் மற்றும் பல் சொத்தையிலிருந்து உங்கள் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கின்றன. உறுதியான எலும்புகளையும், ஊறுபடாத பற்களையும், தளராத தசையையும் அடைய பெரிதும் உதவுகின்றன.

க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் பாலுணவுகள்

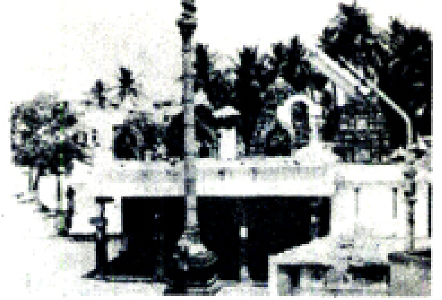
டது. ''மகாராஜா வருகிறார்!'' ''மகாராஜா வருகிறார்!'' என்று ஜனங்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, அரண்மனைக்குள்ளேயிருந்து கட்டியக்காரர்கள் இருவர், ''சோழ மண்டலாதிபதி பார்த்திப மகாராஜா வருகிறார். பராக்'' என்று கூவிக்கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். வீதியில் கூடியிருந்த அந்தணர்களும் முதியோர்களும் ''ஜய விஜயீ பவா!'' என்று கோஷித்தார்கள்.

மகாராஜா அரையில் மஞ்சள் ஆடையும், மார்பில் போர்க்கவசமும், இடையில் உடைவாளும் தரித்தவராய் வெளியே வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ராணியும் இளவரசரும் வந்தார்கள். அரண்மனை வாசலில் மகாராணி தன் கையில் ஏந்தி வந்த ஆத்தி மாலையை அவர் கழுத்தில் சூட்டினாள். அருகில் சேடி ஏந்திக் கொண்டு நின்ற மஞ்சள் நீரும் தீபமும் உள்ள தட்டை வாங்கி மகாராஜாவுக்கு முன்னால் மூன்று சுற்றுச் சுற்றிவிட்டு, கையில் ஒரு துளி மஞ்சள் நீர் எடுத்து மகாராஜாவின் நெற்றியில் திலகமிட்டாள். அப்போது மீண்டும் மீண்டும் ''ஜய விஜயீ பவா'' ''வெற்றி வேல்'' ''வீரவேல்'' என்னும் முழக்கங்கள் ஆகாயத்தை அளாவி எழுந்து கொண்டிருந்தன. சங்கு, கொம்பு, தாரை தப்பட்டை முதலிய வாத்தியங்கள் காது செவிடு படும்படி அதிர்ந்தன.

மகாராஜா வீதியில் நின்ற கூட்டத்தை ஒரு தடவை தம் கண்களால் அளந்தார். அப்போது ஓர் ஏவலாளன் விரைந்து வந்து, மகாராஜாவின் காலில் விழுந்து எழுந்து, கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்றான். ''என்ன சேதி?'' என்று மகாராஜா கேட்கவும், ''மாரப்ப பூபதி இன்று காலை கிளம்பும் போது, குதிரை மீதிருந்து தவறிக் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையானார். மாளிகைக்குள்ளே கொண்டு போய்ப் படுக்க வைத்தோம். இன்னும் மூர்ச்சை தெளியவில்லை'' என்றான்.

இதைக் கேட்ட மகாராஜாவின் முகத்தில் இலேசாகப் புன்னகை பரவிற்று. அந்த ஏவலாளனைப் பார்த்து, ''நல்லது, நீ திரும்பிப் போ! பூபதிக்கு மூர்ச்சை தெளிந்ததும், உடம்பை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொன்னேன் என்று தெரிவி!'' என்றார்.

மேற்கண்ட சம்பாஷணை மகாராஜாவுக்கு அருகில் இருந்த ஒருசிலருடைய காதிலேதான் விழுந்தது: ஆனாலும், வெகுசீக்கிரத்தில் ''மாரப்ப பூபதிக்கு

திருவல்லிக்கேணிப் பகுதியைச் சேர்ந்த திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை மாகாத்மியப் பெருமை கொண்டது. சிவ-விஷ்ணு ஐக்கியத்துக்குச் சான்று பகர்வதாக இதன் வரலாறு அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தில் தான் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சிவபெருமானை வழிபட்டு வேங்கட கிருஷ்ணனை மணந்தாள் என்று அவ்வரலாறு கூறும்.

சதுரமாக நான்கு மாட வீதிகளைக் கொண்ட இந்தக் கோயிலுக்கு ராஜகோபுரம் இல்லாக் குறையைப் போக்கி மகா கும்பாபிஷேகம் செய்ய நாளும் குறித்தாகி விட்டது. 5-9-76 ஆவணி ஞாயிறு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற விருக்கிறது. ஸ்ரீ கனகாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ திருவேட்டீசுவரரின் அருளுக்குப் பாத்திரராக விழையும் அன்பர்கள் உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டு பொருளுதவி செய்ய வேண்டிய முகவரி:

ஸ்ரீ திருவேட்டீசுவரர் தேவஸ்தான திருப்பணிக்குழு. திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை, சென்னை-600 005

ஏதோ விபத்தாம்! அவர் போருக்கு வரவில்லையாம்'' என்ற செய்தி பரவி விட்டது.

பிறகு, மகாராஜா அருகில் நின்ற விக்கிரமனை வாரி எடுத்து மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு உச்சி முகர்ந்தார். ''குழந்தாய்! நான் சொன்னதெல்லாம் ஞாபகம் இருக்கிறதா? மறவாமல் இருப்பாயா?'' என்றார். ''நினைவில் இருக்கிறது, அப்பா! ஒரு நாளும் மறக்கமாட்டேன்'' என்றான் விக்கிரமன். பிறகு மகாராஜா மைந்தனின் கையைப் பிடித்து அருள்மொழியிடம் கொடுத்து, ''தேவி! நீ தைரியமாயிருக்க வேண்டும். சோழர் குலச் செல்வத்தையும் புகழையும் உன்னிடம் ஒப்புவிக்கிறேன். வீர பத்தினியாக இருந்து என் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும். முகமலர்ச்சியுடன் இப்போது விடை கொடுக்க வேண்டும்'' என்றார்.

அருள்மொழி, கண்ணில் நீர் பெருக நெஞ்சை அடைக்க, ''இறைவனுடைய அருளால் தங்கள் மனோரதம் நிறைவேறும்; போய் வாருங்கள்'' என்றாள்.

மகாராஜா போர் யானை மீது ஏறிக் கொண்டார். மறுபடியும் போர் முரசுகளும், தாரை தப்பட்டை எக்காளங்களும் ஏக காலத்தில் காது செவிடுபடும்படி முழங்கின. உடனே அந்தச் சோழ நாட்டு வீரர்களின் படை அங்கிருந்து பிரயாணம் தொடங்கிற்று. (தொடரும்)

பாடுபட்டு ஈன்ற பணத்தைத் தரும் உங்களுக்கு சிறந்த துணிகளே கிடைக்கவேண்டும்.

அந்தக் காரணத்தினால்தான் நாங்கள் 'டெரீன்' ® ட்ரேட் மார்க்கைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே துணிகளின் மீது அதைப் பார்த்து, பரிசோதனை செய்யப்பட்ட பாலியெஸ்டர் துணிகளையே வாங்குகிறீர்கள் என்பதை உறுதிசெய்கிறீர்கள். 'டெரீன்' பாலியெஸ்டர் இழையைத்தயாரிப்பவர்களான கெமிக்கல்ஸ் அண்ட் ஃபைபர்ஸ் ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்டினால் பரிசோதிக்கப் பட்டது. அந்தப் பரிசோதனைகளில் ஒன்று, நிறம் குன்றாமைக்கு பரிசோதனை.

சாதாரணமாக 60 முறை துணிகளைத் துவைத்ததின் பயனை இந்த இயந்திரம் சோதனையின் நிலைகளில் இரட்டிப்பாக்குகிறது

சிறு மாதிரித் துணியை வெள்ளைத் துணியில் இணைக்கிறோம். 60 முறை துவைத்தால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கு அதை உள்ளாக்குகிறோம். துணியின் நிறம் மங்கிவிட்டாலோ அல்லது வெள்ளைத் துணியுடன் நிறத்தில் இணைந்து விட்டாலோ, அந்தத் துணிக்கு 'டெரீன்' ட்ரேட்மார்க்கை வழங்கமாட்டோம்.

முதல் மாடியில் விரவி இருந்தது அந்த இயந்திரம். இயந்திரம் என்றால் ஏதோ பல சக்கரங்களும் அவ்வப்போது பிசிர் பிசிராகச் சத்தமும், தடார் என்ற ஓசையும் பச்சை சிவப்பு விளக்குகளும்... அப்படி இல்லை. முன் பக்கமும் பின் பக்கமும் ஒரே மாதிரி அமைந்த கார் ஒன்றை யோசித்துப் பாருங்கள். அந்தக் காருக்கு ஒரே ஒரு கதவுதான் இருக்கிறது. மற்றவை எல்லாம் மூடி யிருக்கிறது. அந்தக் கதவிலும் கண்ணாடிப் பாகம் ஓர் அடி சதுரம்தான் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். ஏறக்குறைய அதுதான் செல்வாவின் கால யந்திரம்.

''ஓடுமா?'' என்று கேட்டேன்.

''ஆம்'' என்றார் டாக்டர் செல்வா.

''சக்கரங்கள் இல்லையே?''

''அந்த மெஷின் நான்காவது பரிமாணத்தில் ஓடும். காலப் பரிமாணத்தில் ஓடும். சக்கரங்கள் தேவையில்லை.''

டாக்டர் செல்வாவைப் பார்த்தால் பொய் சொல்லக் கூடியவராகத் தெரிய வில்லை. அவர் நாசியில் கம்பீரமும் அலமாரி முழுதும் நிரம்பி வழிந்த புத்தகங்களும்.... அந்த ஆராய்ச்சி சாலையில் இருந்த வித விதமான சாதனங்களும்... அவர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்த மிக முக்கியமான விஞ்ஞானப் பத்திரிகைகளும்... அவர் சொல்வதை நம்பத் தூண்டினாலும் என் கண்களில் அவநம்பிக்கை இன்னும் பாக்கி இருந்திருக்க வேண்டும்.

'' நீங்கள் நம்பவில்லை என நினைக்கிறேன்.''

''இல்லை டாக்டர். நம்பச் சிரமமாக இருக்கிறது...''

''பரிசோதித்துப் பார்த்து விடுங்களேன்'' என்றார் புன்னகையுடன்.

''நிஜமாகவே எதிர் காலத்துக்கும் கடந்த காலத்துக்கும் இதில் பிரயாணம் செய்ய முடியுமா?''

''ஆம்!''

''அது எப்படிச் சாத்தியம்?''

''சார்லஸ் டன்னின் 'எக்ஸ்பெரிமண்ட்ஸ் வித் டைம்' படித்திருக்கிறீர்களா? சென்ற நூற்றாண்டுப் புத்தகம்.''

''இல்லை டாக்டர், விஞ்ஞான விஷயத்தில் நான் ஒரு பாமரன்.... அந்தக் கரும்பலகையில் பூச்சி பூச்சியாக எழுதியிருக்கும் கணக்குகள் எல்லாம் எனக்கு வெட்ட வெளி.''

''சுலபமாகச் சொல்லிப் பார்க்கிறேன். இந்தக் காகிதத்தை உங்களால் பார்க்க முடிகிறதா?''

''முடிகிறது.''

''இதற்கு எத்தனை பரிமாணம்?''

''இரண்டு. நீளம், அகலம்!''

''இந்தப் பெட்டியையும் உங்களால் பார்க்க முடிகிறது.... இல்லையா...? இதன் பரிமாணங்கள் எத்தனை?''

''மூன்று. நீளம், அகலம், உயரம்.''

''நல்லது. அதோ தூரத்தில் அந்த வீடு தெரிகிறதா?''

''தெரிகிறது.''

''பின்னால் பாருங்கள். அந்த டவர் தெரிகிறதா?''

''தெரிகிறது.''

''இடது வலது, மேலே கீழே, முன்னே பின்னே எல்லாத் திசைகளிலும் மூன்று பரிமாணங்களையும் உங்களால் உணர முடிகிறது. எப்படி?''

''எப்படி?''

''நீங்கள் ஒரு நான்கு பரிமாண ஆசாமி அதனால்தான்....''

''நான்கா?''

''ஆம். உங்களுக்கு நான்கு பரிமாணங்கள் உள்ளன. நான்காவது காலம். உங்கள்

வாழ்நாள்... ஆத்மாவை நான்கு பரிமாணங்களில் குறிப்பிட வேண்டும் என்றால், உயரம் ஆறு அடி. சராசரி நீளம் ஒன்றரை அடி; சராசரி அகலம் அரை அடி. இவை மூன்று பரிமாணங்கள். நீங்கள் பிறந்த தினம் எது?''

''3–5–1988.''

''எனவே உங்கள் தற்போதைய காலப் பிரமாண அளவு 3–5–1988 லிருந்து இன்று வரை.... எனவே நீங்கள் ஒரு நான்கு பரிமாணப் பிரஜை... புரிகிறதா?''

''இலேசாக.''

''ஒரு நான்கு பரிமாண மனிதனால் மூன்று பரிமாணங்களில் முன்னும் பின்னும் மேலும் கீழும் இடமும் வலமும் சுலபமாக நோக்க முடிகிறது.... உன்னிப்பாகக் கவனியுங்கள்... ஒரு ஐந்து பரிமாணப் பிரஜையினால் என்ன செய்ய முடியும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்!''

டாக்டர் என் பதிலுக்குக் காத்திருக்க நான் நெற்றியைச் சுருக்கி யோசித்தேன். திடீர் என்று பல்ப் எரிந்தது.

''ஆம் டாக்டர்... ஓர் ஐந்து பரிமாண ஆசாமியால் நான்காவது பரிமாணத்தில் முன்னும் பின்னும் செல்ல முடியும். அதாவது...''

''அதாவது காலத்தில் முன்னும் பின்னும் நடக்க முடியும். இந்த யந்திரம் அதைத்தான் செய்கிறது. உங்களை ஐந்து பரிமாண உலகத்தில் நுழைத்து விடுகிறது. எனவே உங்களால் எதிர்காலத்திலும் இறந்த காலத்திலும் செல்ல முடியும்... இப்பொழுது சொல்லுங்கள். எங்கே செல்ல விரும்புகிறீர்கள். எதிர் காலமா இறந்த காலமா?''

எனக்கு உவகை பொங்கியது. சற்றுப் பயமாகக்கூட இருந்தது. அது சாத்தியமென்றால் நான் என் ஆராய்ச்சி காலத்துக்கே சென்று விடலாமே? மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு சாசனங்களையும் கல்வெட்டுக்களையும் அகழ்வுகளையும் ஆராய்கிறேனே! அந்தக் காலத்தைக் கண்டு பிடிக்கத்தானே?..

''டாக்டர், நான் இறந்த காலத்துக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.''

''சரி. எந்த நூற்றாண்டு?''

''அதை நான் பிறகு தீர்மானிக்கலாமா?''

''முடியும். உங்கள் உத்தேசம் புரிகிறது.... விசாரித்து விசாரித்து உங்களுக்குத் தேவையான நூற்றாண்டை அடையலாம்...'' டாக்டர் கதவைத் திறந்தார். ''இதோ பாருங்கள். இந்த ஸீட்டில் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள். இதோ இருக்கிறதே, இந்தக் கண்ட்ரோலில் எண்களை உங்கள் இஷ்டத்துக்கு அமைத்துக் கொண்டு அந்தப் பட்டனைத் தட்டினால்

அயர்லாந்து டப்ளின் நகர மிருகக் காட்சி சாலையில் மனிதக் குரங்குகள் இருக்கும் கூண்டில் டெலிவிஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலும் மிருகக் காட்சிச் சாலைகள் பலவற்றில் டி. வி. உண்டு. இதனால் மிருகங்கள் மகிழ்ச்சியாக உள்ளனவாம்! —ஜே. எஸ். - பாபு

போதும். உங்களுக்கு ஆயிரம் வருஷங்கள்பின் னேக்கிச் செல்ல வேண்டுமா? ஆயிரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டுக் கழித்தல் குறியைத் தொடுங்கள் போதும். முன்னேக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்றல் கூட்டல் குறியைத் தொட வேண்டும்.''

''டாக்டர், என் நரம்புகள் பரபரத்துத் துள்ளுகின்றன.''

''சில எச்சரிக்கைகள்.''

''என்ன?''

''ஒன்று. நீங்கள் செல்லும் ஆண்டு எதுவாக இருந்தாலும் அந்த மனிதர்களிடம் எவ்விதமான சிக்கலும் ஏற்படாதபடி இருங்கள்... எவருடனும் சண்டை பிடிக்காதீர்கள்... எவரையும் கொன்றுவிடாதீர்கள்.''

''சேச்சே! கொல்வதாவது.''

''அப்படி ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டு விட்டால் காலக் கணக்கே தவறி விடும். இருபத்து ஓராம் நூற்றாண்டு மனிதர் நீங்கள். மற்றொரு நூற்றாண்டில் வாழ்பவர்களின் கால ஓட்டத்தில் குறுக்கிடக் கூடாது. விபரீதம் நிகழ்ந்து விடும். மேலும் பெண்களிடம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். பார்க்க அழகாக இருக்கிறீர்கள். சபலமே வேண்டாம்... கல்யாணம் கில்யாணம் என்று ஏதாவது செய்து கொண்டு விடாதீர்கள். காரியம் கெட்டு விடும்.''

''சேச்சே! அதெல்லாம் நடக்காது. உத்தரவாதம்.''

''மற்றொரு முக்கியமான எச்சரிக்கை... இந்தக் கண்ட்ரோல் பெட்டியைத் தவற விட்டு விடாதீர்கள். சிறிய பெட்டி. உங்கள் பைக்குள் அடங்கும். எப்பொழுதும் உடன் வைத்திருங்கள். திரும்ப வருவதற்கு இதன் ரிடர்ன் என்ற பட்டனை மறக்காமல் அழுத்த வேண்டும்... கவனம்.''

நான் அந்தச் சிறிய கூண்டுக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டேன். டாக்டர் அதன் கதவை மூடினார். ஜன்னல் வழியாக அவர் புன்னகை தெரிந்தது. கட்டை விரலை உயர்த்திக் காட்டினார். ஜன்னல் திரையிட்டு மூடிக் கொண்டது.

உள்ளே சுகமாக இருந்தது. கண்ட்ரோல் பெட்டியை எடுத்தேன். யோசித்தேன். மெளிதான 'ம்ம்ம்' ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. எங்கே போகலாம்? இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி என் ஆராய்ச்சிக்குச் சாதகமான விஷயங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். முதலில் இந்த யந்திரம் வேலை செய்கிறதா என்று பார்க்கலாம். ஏதாவது ஒரு வருஷத்தைப் பார்க்கலாம். எந்த நூற்றாண்டு?

பலப் பல வருஷங்கள் பின்னேக்கிச் செல்ல எண்களை அமைத்தேன்.

வாசலில் கோலம் போலப் போட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெண் நிமிர்ந்தாள்.

நான் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தேன். திடுக்கிட்டு ஓடினாள். அவள் கச்சு அணிந்திருந்தாள். இடுப்பில் நகைகள் ஆரவாரித்தன.

தெருவில் வீடுகள் தாழ்ந்து இருந்தன. அந்தப் பெண் உள்ளே ஒடிய வீட்டிலிருந்து ஒரு வயதானவர் வெளிப்பட்டார். கையில் சட்டி வைத்துக் கொண்டு முறைப்பாக வந்தவர் என்னைக் கண்டதும் அங்கேயே நின்றுவிட்டார். ''ஹலோ'' என்றேன். ''எனக்குத் தமிழ் தெரியும்'' என்றேன்.

திருதிரு என்று விழித்தார். அவர் மார்பில் முரட்டுத் துணி அணிந்திருந்தார். ஆபரணங்கள் அணிந்திருந்தார். செருப்பு, கட்டையால் செய்ததாக இருக்க வேண்டும். சாளரத்தின் வழியாக அந்தப் பெண்ணின் முகம் தெரிந்தது.... பயம்! பயம்!

''தமிழ்... தமிழ்... பேசுவேன், மொழிவேன், பகர்வேன்!'' என்றேன்.

''யார் நீ?''

''நண்பன், சிநேகிதன், நல்லவன், துன்பம் செய்யாதவன், அமைதி நாடுபவன்...'' என்றேன்.

இப்போது என்னைச் சுற்றி ஓர் சட்டிக்காரர்களின் கூட்டமே சேர்ந்து விட்டது. பத்தடி தூரத்தில் நின்றார்கள்.

''உன் பெயர் சொல்.''

''ஆத்மா.''

''ஒற்றன்!'' ஒருவன் முணு முணுத்தான்.

''கொல்!'' என்றான் ஒருவன். சட்டியைக் குறிபார்த்தான்.

''இல்லை! இல்லை''

''இரு! அடேய், நீ யார்? உன் அரசன் யார்?'' என்றார் அந்த வயதானவர்.

''என் அரசன்... என் அரசன்... மாண்பு மிக்க மாட்சிமை தங்கிய உங்கள் மன்னர்தாம் என் அரசன்!''

அவர்கள் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். சட்டிகள் தயங்கின.

''உன் உடைகள் ஏன் இப்படி இருக்கின்றன?''

''நான் நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செய்தவன். நெடு நாட்கள் பிரயாணம் செய்தவன். பல தேசங்கள் பார்த்தவன்...''

''மன்னரை நோக்கி யிருக்கிறாயா?''

''நோக்கி யிருக்கிறேன். தீர நோக்கி யிருக்கிறேன். போர் நிகழப் போகிறது... வெல்லப் போகிறார்...''

''இவன் பேசுவது சரியாக இல்லை.''

''களைத்திருக்கிறேன். அழகாகக் குடுமி வைத்திருக்கிறாய். நண்பனே!''

ஜன்னலுக்கு உள்ளிருந்து சிரிப்பொலி கேட்டது.

''அது என்ன?'' என்று என் பையைக் காட்டி ஒரு பையன் கேட்டான்.

''அது பௌண்டன் பேனா. எழுதுவதற்கு உரிய சாதனம். காகிதம் இருக்கிறதா?''

''காகிதம்?''

''இங்கே வா பாப்பா!'' என்று அந்தச் சிறுமியின் நெற்றியில் அழகாகப் பொட்டிட்டேன். எல்லோரும் அதை வியந்து பார்த்தார்கள். ஓர் இளம் பெண் தன் சாளரத்தை மறந்து வெளி வந்தாள்.

''முடிநாகா, இவர் நம் மன்னரைச் சேர்ந்தவர். அழைத்துச் செல். விருந்திடலாம்...''

அந்தப் பெண்ணிடம் என் சிகரெட் லைட்டரைத் தட்டிக் காட்டினேன். ஓடிப்போய் மூன்று நான்கு பெண்களை அழைத்து வந்தாள்.

"உன் பேர் என்ன?"

தலையை ஆட்டினாள். கன்னத்தில் சிவப்புத் தெரிந்தது. "உன் கையைக் காட்டு பார்க்கலாம்."

அவள் கை சிவந்திருந்தது. வருகிறபோது கொஞ்சம் பிளாஸ்டிக் வளையல்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது.

"வெட்கப்படாதே. எனக்கு என்ன வயது தெரியுமா?"

ம்ஹூம். பதில் இல்லை.

"உன் வயது என்ன?"

"பிங்கள ஆண்டு பிறந்தேன்" என்றாள். பிங்களா! (அது என்ன?)

கட்டை விரலை வெட்டுவது போல் காட்டும் ஒரு வித்தை தெரியும் எனக்கு. அதைக் காட்டினேன். பயந்து ஒருத்தியை ஒருத்தி கட்டிக் கொண்டார்கள்.

"இங்கே வா. அதை எப்படிச் செய்வது என்று காட்டுகிறேன். தயங்கி வந்தாள். இந்தக் கையை எடுத்துக் கொள். இப்படி வைத்துக் கொள். இந்த விரலை மடக்கு... வலிக்காது. கவலைப்படாதே. மடக்கி இங்கே வைத்து... இது என்ன பாசி மணியா?"

வெளியே குதிரைக் குளம்படி ஒலி கேட்டது. "எங்கே அவன்?" என்று முறைப்பாக அதட்டல் கேட்டது.

"உள்ளே."

"கூப்பிடு."

உள்ளே வந்த அந்தப் பெரியவர், "நண்பரே, உம்மை மன்னர் அழைக்கிறார்" என்றார்.

வெளியே ஒரு சிப்பாய் காத்திருந்தான். அவன் வாள் மின்னியது. பக்கத்தில் ஒரு காலிக் குதிரை காத்திருந்தது. நல்ல உயரமாக இருந்தது. என்னைப் பார்த்ததும் மூன்று தடவை பிஹூ பிஹூ பிஹூ என்றது.

"ம் ஏறு" என்றான்.

எனக்குக் குதிரை ஏறிப் பழக்கமில்லை. சின்ன வயசில் பார்க்கில் ஒரு மட்டக் குதிரை மேல் ஏற்றி உட்கார வைக்கப்பட்டு ஓர் ஆள் கூடவே ஓடிவர, திகிலாய்ப் பிரயாணம் செய்ததோடு சரி. அப்புறம் ஸ்கூட்டர் பாட்டரி கார் இப்படித்தான்.

"நடந்தே வருகிறேன்."

"முடியாது. அதிக தூரம். ஏறு."

முடிநாகன் என்னை ஏற்றி விட்டான். சாளரத்தில் அந்தப் பெண் என்னைப் பார்த்துக் கட்டை விரல் வித்தை செய்து காட்டினாள். எனக்கு ஆத்திரமாக வந்தது.

குதிரை அரேபியக் குதிரை போலும். சற்றுச் சங்கடமாக இருந்தது. உதறு உதறு என்று உதறியது. டெலிவிஷனில் குதிரைப் பந்தயம் பார்த்திருக்கிறேனே! எப்படி அவர்கள் வேகமாகச் சவாரி செய்கிறார்கள்... பாய்ச்சலுக்கு ஏற்ப ஆடிப் பார்க்கலாமா?... முயன்றேன்.

ஏறக்குறையச் சரிந்து விட்டேன். சமாளித்து எங்கேயோ பிடித்துக்கொண்டு லாட்டரிக் குலுக்கல்போல உடம்பின் எலும்புகள் குலுங்க... தடக்.. தடக்... தடக்.... தடக்....

உடம்பெல்லாம் புழுதியாக அந்தமாளிகை வாசலில் இறங்கிப் பிரம்மாண்டமான மரக் கதவின் திட்டிக் கதவினூடே நுழைந்து பல கட்டிக்காரர்களைக் கடந்து ஒரு கால் நொண்டியடித்தபடி மன்னரின் அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன்.

கட்டிடக் கலை என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. கம்பத்துக்குக் கம்பம் தீப் பந்தங்கள் எரிந்தன. பகல் வெளிச்சம் உள்ளே கம்மியாக இருந்தது. குதிரை லாயத்தில் வெளிவந்தோம். நிறையக் கறுப்புக் குதிரைகள் இருந்தன. தாண்டியதும் ஒரு சதுரம். அதன் நான்கு பக்கங்களிலும் தாழ்வான மண்டபங்கள். சதுரம் ஒரு கால்பந்து மைதான அளவுக்குப் பெரிதாக இருந்தது. அதன் மத்தியில் ஒரு மேடை தெரிந்தது.

"அது என்ன மேடை?" என்று கேட்டேன்

"துரோகிகளைப் பலியிடுவதற்கு" என்றான் உடன் வந்தவன்.

சதுரத்தின் குறுக்கே நடந்து அதன் மேற்குப் பகுதியில் இருந்த வாயிற் புறத்தை அணுகி உடற்பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்த ஒரு நூறு இளைஞர்களைக் கடந்ததும், (எல்லோரும் ஒரு கணம் நிறுத்திவிட்டார்கள்) 'இங்கே காத்திருங்கள்' என்று ஒரு கல் மேடையில் உட்கார வைத்துவிட்டு உள்ளே சென்று விட்டார்கள். அரை மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டி இருந்தது.

"மன்னர் உங்களை அழைக்கிறார்."

மன்னர், என் உயரம்தான் இருந்தார். அவர் அமர்ந்திருந்த விதம் விநோதமாக இருந்தது. ஏறக்குறையச் சப்பளம் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். பக்கத்தில் சற்றுத் தாழ்வாக இருவர் அமர்ந்திருக்கத் தட்டு ஒன்றில் உணவு வைத்திருந்தது. சில பழங்கள் பரிச்சயமாக இருந்தன. தூரத்தில் ஒரு பெண் வாத்தியம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளை ஒரு விரல் சொடுக்கில் யாரோ ஒரு மந்திரி நிறுத்தினான்.

மன்னர் நெற்றி அகலமாக இருந்தது. நாசியின் தீர்க்கம் டாக்டர் செல்வாவை ஞாபகப்படுத்தியது. கைகளிலும் புஜங்களிலும் சில அணிகலன்களும் அணிந்திருந்தார். அவர் வயசுக்குச் சற்றுப் பாரியான உடம்பும் கொஞ்சம் இளம் தொந்தியும் தெரிந்தது.

"உம் பெயர்?"

"ஆத்மா, மகா மன்னரே!"

"தமிழ் புதிதாகக்கற்றிருக்கிறீர் ஒற்றரே!"

"ஒற்றனா? நான் ஒற்றனல்ல. யாத்ரிகன்"

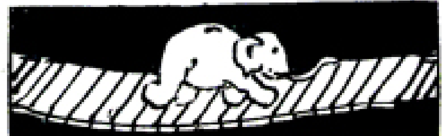
"நீர் யாரைச் சேர்ந்தவர் சொல்லிவிடும். விரோதி நாட்டான் அனுப்பி வைத்தவனா?" என்று அருகே இருந்தவரைப் பார்த்துக் கொண்டே என்னைக் கேட்டார்.

"அவர்களை எனக்குத் தெரியாது!"

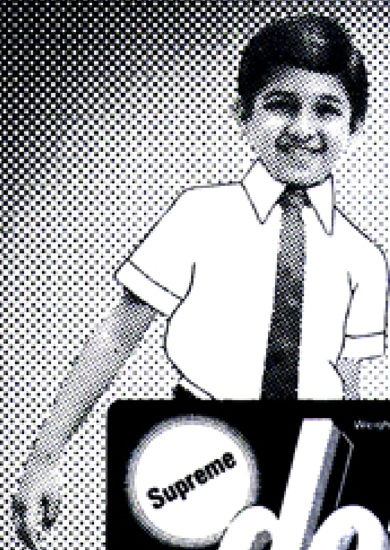
"பொய்! இன்று காலை நமது தலைநகருக்கு அருகே ஒரு கிராமத்தில் நீர் என்ன பேசினீர் ஞாபகம் இருக்கிறதா?" என்று கோபத்துடன் கேட்டார் மன்னர்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

யானையும் எறும்பும் பாலத்தில் சேர்ந்து நடந்து கடந்துவிட்ட பிறகு எறும்பு: "என்ன! நாம் சேர்ந்து நடந்த போது பாலம் எப்படி அதிர்ந்து விட்டது பார்த்தீர்களா?"

'ஒளிரும்' வெண் சலவைக்கே

சுப்ரீம் டெட் டிடர்ஜெண்ட் சலவைக் கட்டி

தரத்தில் முன்னேற்றம் பெற்ற புதிய டெட் கட்டியே மார்க்கெட்டில் விற்பனையாகும் சுப்ரீம் டிடர்ஜெண்ட் கட்டி.

தூய்மையாக்கும் ஆற்றலுக்கு, நுரை வளத்திற்கு, நறுமணத்திற்கு, வேறு எந்த சலவைக் கட்டியும் இதற்கு ஈடாகாது!

உபயோகித்துப் பாருங்கள். அதன் வேறுபாட்டைக் கண்கூடாகக் காணுங்கள். ஆம் அதுதான் சுப்ரீம் டெட் கட்டி—'ஒளிரும்' வெண்மைக்கே!

பளிச்சிடும் வெண்மை,
டெட் தரும் வெண்மை

அரும்பு அம்புகள்

அமரர் கல்கி

அத்தியாயம் 41

கல்யாணத்தில் கலாட்டா!

கமலாவைப் பாயில் அமரச் செய்து தலை வாரத் தொடங்கினாள் காமாட்சி அம்மாள்.

"அநாவசியமா உனக்குச் சிரமம். தலை சாமானெல்லாம் வைத்துப் பின்ன வேண்டியிருக்கு. இல்லாத போனால் நானே பின்னிக் கொண்டுவிடுவேன்" என்றாள் கமலா.

"சரி, சரி! ரொம்பத்தான் பிகு பண்ணிக் கொள்ளாதே! நாளைக்குத் தலைவாரிப் பின்ன ஒருத்தி, புடவை கட்டிவிட ஒருத்தி என்று வேலைக்காரிகளை நியமித்துக் கொள்வாய். நான் பின்னுவது இதுதானே கடைசித் தடவை?" என்றாள் காமாட்சி.

'முதல் தடவையும் இதுதானே' என்று கூற நினைத்தாள் கமலா. ஆனால் சொல்லவில்லை. அவளுக்கு நினைவு தெரிந்து காமாட்சி அம்மாள் அவளுக்கு எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டிவிட்டதோ தலைவாரிப் பின்னியதோ எதுவும் கிடையாது. எனவே இன்றைய திடீர்க் கரிசனம் அவளுக்குப் புரியவும் இல்லை; பிடிக்கவும் இல்லை.

"இந்தா, இப்படிக் குனிஞ்சுண்டா எப்படிப் பின்னுகிறது? தலையை நிமிர்த்து. மணையில் உட்கார்ந்த பிறகு வெட்கப்பட்டுக் கொள்ளலாம்" என்ற காமாட்சி, கமலாவின் முதுகிலே உள்ளங்கையை வைத்து ஓர் அழுத்து அழுத்தினாள். விடுபட்ட ஸ்பிரிங் சுருள் போல 'விண்'ணென்று நிமிர்ந்தாள் கமலா. எதிரே இருந்த கண்ணாடியில் அவள் முகம் காமாட்சிக்குத் தெரிந்தது.

"அடி பாவி! நல்ல நாளும் அதுவுமா எதுக்குடி இப்படி அழறே? கண்ணீரை மறைக்கத்தான் அப்படிக் குனிந்த தலை நிமிராமல் இருந்தாயா? அங்கே போய் மணையில் உட்கார்ந்த பிறகு இப்படிக் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினாயோ தெரியும் சேதி! எதற்கு இப்படி எதையோ பறி கொடுத்துவிட்டது போல் முகத்தை வைத்துக் கொள்கிறாய்? உனக்கு என்ன கேடு வந்துவிட்டது? கோமகன் வந்து குப்பையிலே கிடந்த உன்னை அரண்மனையிலே வைக்கக்கிறேன் என்கிறான், அதற்குக் கசக்கிறதோ? நாளைக்கு அந்த மாளிகையின் எசமானியாக இருக்கும்போது என்னைத் திரும்பிகூடப் பார்க்கமாட்டாய்!"

"நான் என்றும் அப்படி நன்றி கெட்டவள் இல்லை, அம்மா! நாளைக்கு நீங்களே தெரிந்து கொள்வீர்கள்."

"நாளைக்கு எங்களுக்கு நீ சாதிக்கப் போவது கிடக்கட்டும்; இன்றைக்கு எங்கள் மானத்தைக் காப்பாற்று. ஏதாவது ஏறு மாறாக நீ செய்து விட்டால் உன் அப்பாவும் நானும் கல்லைக் கட்டிக் கொண்டு கடலிலே விழ வேண்டியதுதான். அந்தப் புண்ணியத்தைக் கட்டிக் கொள்ளாதே! மாலை மாற்றும் போதிலிருந்தே சிரித்த முகமாகச் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும். புரிந்ததா?"

"சரியம்மா" என்றாள் கமலா.

கல்யாணப் பந்தலில் ரங்கநாதனும் கமலாவும் பட்டுப் பாயில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். மேளம் முழங்கிற்று. புரோகிதர் உரக்க மந்திரம் சொன்னார்.

"என்னய்யா, கல்யாணப் பெண்ணுக்கு மேல் நீர் வெட்கப்படுகிறீரே! நிமிர்ந்து ஜம்மென்று உட்காருமேன்" என்றார் ரங்கநாதனின் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர், உரிமையோடு. "விறைப்பாக உட்காருகிற ஜோரிலேயே ஒரு பத்து வயசைக் குறைச்சுடலாங்கிறேன்!"

ரங்கநாதன் முகத்தில் வாட்டம் படர்ந்தது. 'வயது விஷயத்தை இத்தருணத்தில் அந்த உறவினர் வேண்டும் என்றே நினைவூட்டினாரா அல்லது மனப்பூர்வமான நல்லெண்ணத்தில் பேசினாரா? இந்தச் சொல்லம்பு கமலாவை எப்படிப் பாதித்திருக்குமோ? அவர் கவலையோடு கமலாவை ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்தார். அவள் தலை குனிந்திருந்ததால் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. என்றாலும் அவள் அமர்ந்திருந்த நிலையிலும் அழகை ரசிக்க முடிந்தது. தலைகொள்ளாத ஆபரணங்கள், புஷ்பம்; புதுப் பட்டு ரவிக்கையின் 'பஃப்' மடிப்புக்குக் கீழிருந்து புறப்பட்டு முழங்காலைச் சுற்றி வளைத்த வாழைத் தண்டுக் கரங்கள். புடவைக் கொசுவங்களுக்கு இடையிலிருந்து நீண்ட செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசிய பாதங்கள். அவற்றின் ஐந்து விரல்களையும் தனித்தனியே தொட்டுப் பார்த்து அவற்றின் மென்மையை ரசிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார் ரங்கநாதன். 'விரல்களை மட்டும்தானா?' என்று எண்ணிய போது அவருக்கு மேனி சிலிர்த்தது. கமலா

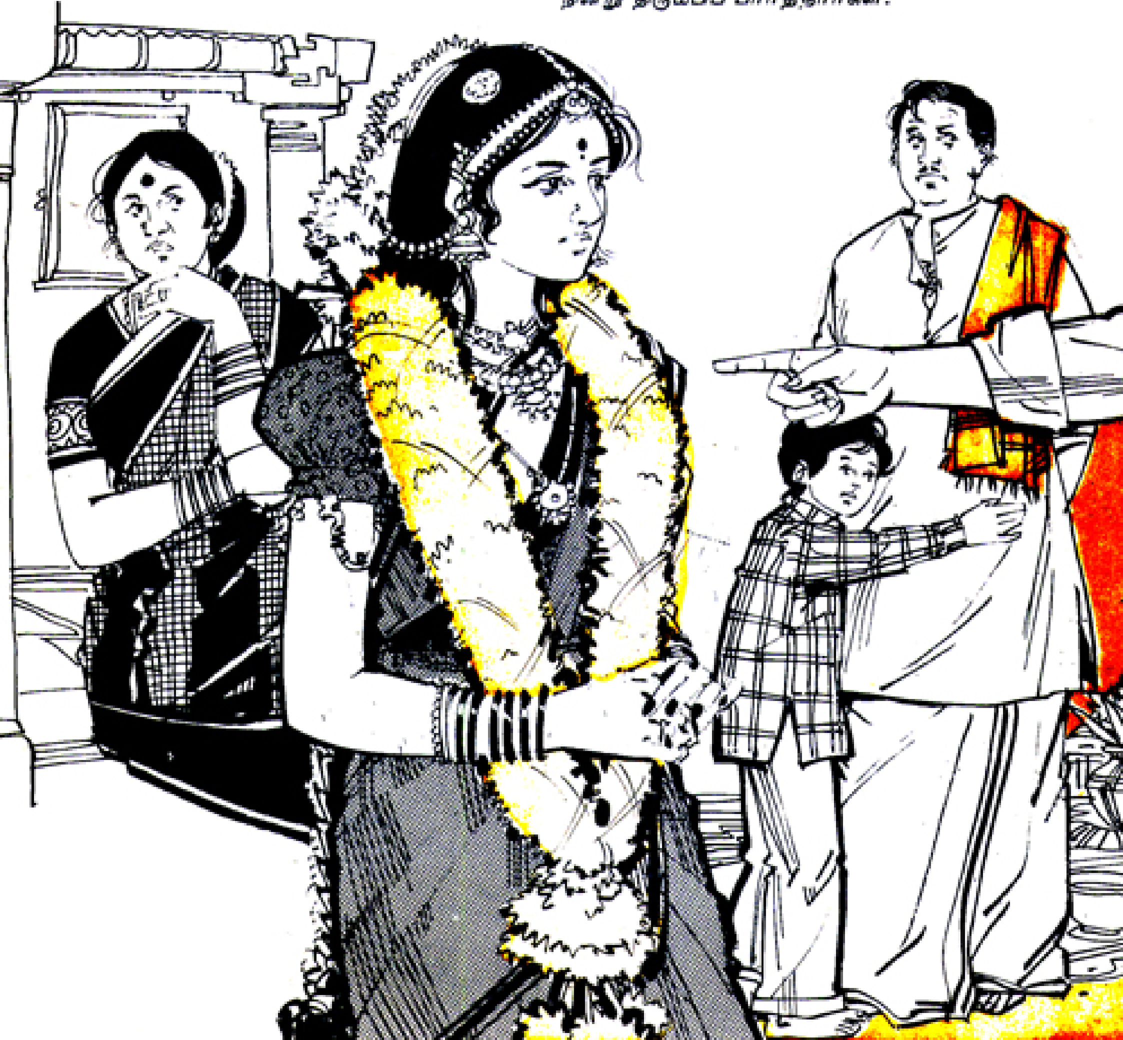
தன்னிடம் ..ப்பூர்வமாகத் திருமணத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவித்த தினத்தை எண்ணிப் பார்த்தார் அவர். 'ஒட்டும் தையலுமாக இருந்த அந்தப் பழம் புடவையிலேயே அவள் எத்தனை அழகாகக் காட்சி அளித்தாள் ! இனி அவளை எப்படியெல்லாம் அலங்கரித்து ஆசை தீரப் பார்க்கலாம் !'

"திருமாங்கல்யதாரணம் ஆகலாமா ?" என்று மாப்பிள்ளையையும் அருகிலிருந்த வேறு இரு பெரியவர்களையும் கேட்டு அனுமதி பெற்றுக் கொண்டார் புரோகிதர்.

அச்சமயத்தில் சத்திரத்தின் வாசலில் பஸ் வந்து நின்றது. கல்யாணமும் அவர் நண்பர்களும் இறங்கித் திபுதிபுவென்று ஓடி வந்தார்கள். சிலர் நேரே மேளகாரரிடம் போய் நாயனத்தையும் தவிலையும் பிடுங்கிக் கொண்டு தெருப் பக்கம் சென்றார்கள். ஒருவன் சர்க்கரைத் தட்டை எடுத்துத் தரையில் சிதறினான். இன்னொருவன் சந்தனக் கிண்ணத்தைக் கவிழ்த்தான். வேறு ஒரு திடகாத்திர தேகம் உள்ளவன் புரோகிதரைத் தூக்கி நிறுத்தி மண்டபத்துக்கு வெளியே தள்ளிக் கொண்டு போனான். ஒருவன் ரங்கநாதன் கரத்திலிருந்த தாலியை வெடுக்கென்று பிடுங்கிக் கொண்டான். மற்றொருவன் விரித்திருந்த ஜமக்காளம் ஒன்றை இழுத்து ரங்கநாதனின் மீது போட்டான்.

பந்தலில் இருந்தவர்கள் எழுந்து இரைச்சலும் கூச்சலும் இட்டுக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடினார்கள். பந்தல் ஒரு மூலையில் சரிந்து விழுந்தது. ஒருவன், "நெருப்பு ! நெருப்பு!" என்று கத்தினான். "ஜப்பான்காரன் வந்து விட்டான்" என்றுகூட ஒரு கேலிக் குரல் எழுந்தது !

ஜப்பான்காரன் வந்து விட்டதாக நம்பினார்களோ இல்லையோ, வாலிபர்கள் சிலர் 'ரௌடி'களாக மாறிக் கல்யாணத்தைக் கலைப்பதை எல்லாரும் புரிந்து கொண்டார்கள். ரங்கநாத முதலியாரின் அழைப்பை ஏற்று வந்திருந்த சொற்ப விருந்தினரும் பரபரப்படைந்து கிளம்பினார்கள். அந்த வாலிபக் கூட்டத்தை எதிர்க்கவும் அச்சம்; அங்கே இருக்கவும் பயம். தப்பினால் போதும் என்று சத்திரத்தைவிட்டு, வாசல் பந்தலைவிட்டு, தெருவைவிட்டு, ஊரைவிட்டேகூட ஓடினார்கள். ஊர் எல்லை தாண்டிய பிறகுதான் நின்று திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

அமர்ந்த நிலையில் இருந்த ரங்கநாத முதலியார் மீது விழுந்த ஜமக்காளம் அவரை நாலா புறமும் நன்றாக மூடியது. நாலு பேராகச் சேர்ந்து அவரைக் குண்டுக்கட்டாக மூட்டை தூக்குவதுபோல் தூக்கிக் கொண்டு வாசலுக்குப் போனார்கள். பஸ்ஸின் உள்ளே உருட்டி விட்டார்கள். பின்னோடு தாங்களும் ஏறிக் கொண்டு ஜமக்காளத்தின் முடிச்சை இறுக்கினார்கள்.

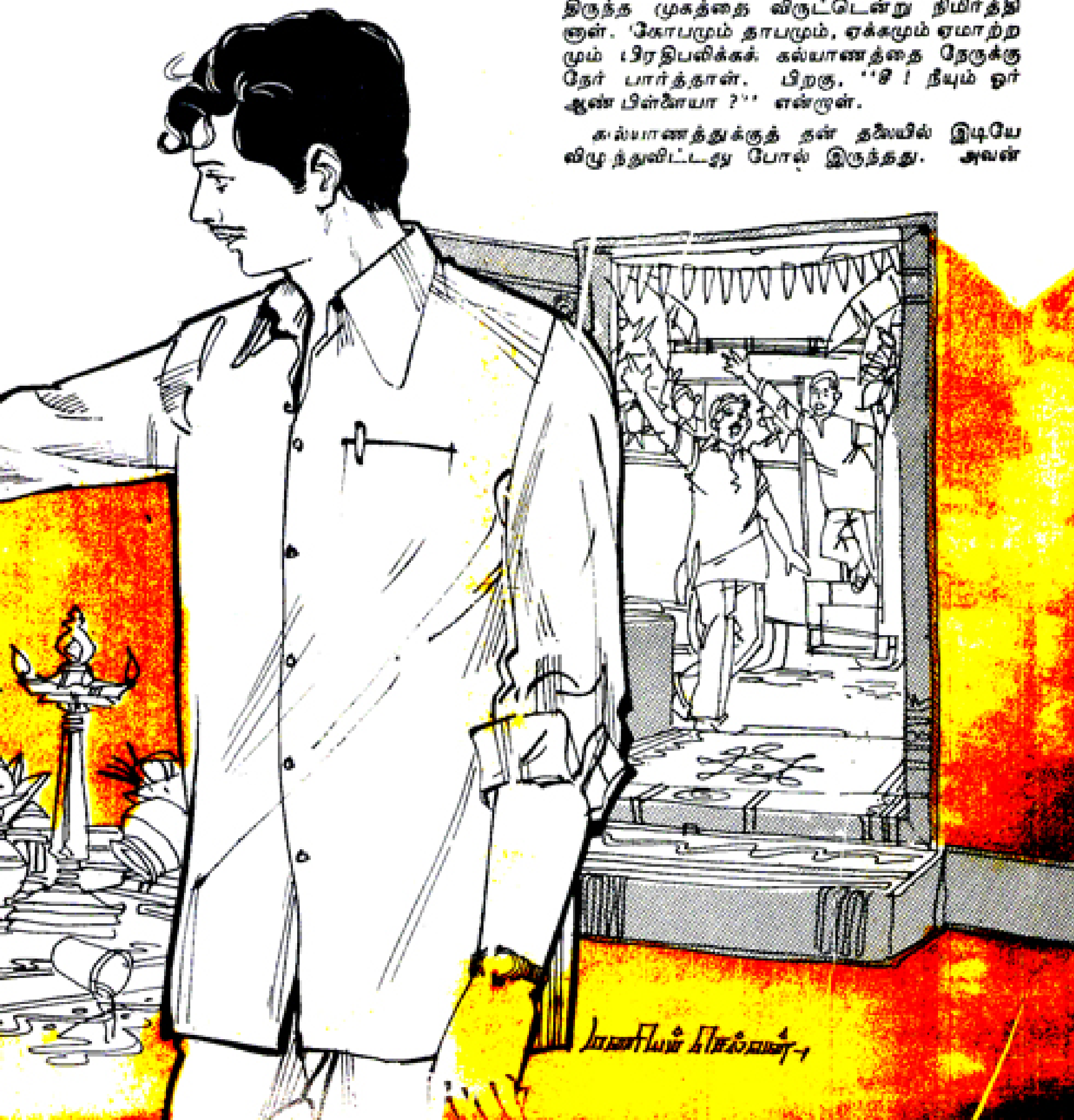
காமாட்சி அம்மாள் கமலாவைத் தோளில் சார்த்தியபடி ஒரு மூலையில் பயந்து நடுங்கியவாறு நின்றாள். கமலா விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருந்தாள். விசு, ''அப்பா! எனக்குப் பயமாக இருக்கு, அப்பா!'' என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறியபடி மாசிலாமணியின் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு நின்றான். அவரோ ஏதொன்றும் புரியாமல் பிரமித்துப் போயிருந்தார்.

கல்யாணம் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டுத் திட்டம் சரிவர நிறைவேறியதைத் தெரிந்து கொண்டு மூலையில் இருந்த கமலாவையும் அவள் தாயாரையும் நெருங்கினான்.

''கமலா! நான் இப்போது இங்கே தாமதிப்பதற்கில்லை. உடனே ராமப்பட்டணம் திரும்ப வேண்டும். இன்னும் சற்று நேரத்தில் என் அப்பா இங்கே வருவார். உங்களையெல்லாம் பத்திரமாக ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பார். நீ கவலைப்படாதே! உனக்கு இனி அந்தக் கிழக் கோட்டான் ரங்கநாதன் ஒரு தொந்தரவும் தராது. நன்றாக அவருக்குப் பாடம் கற்பித்து விட்டோம்!''

விசும்பி விசும்பி அழுது கொண்டிருந்த கமலாவுக்குத் திடீரென்று எங்கிருந்துதான் அத்தனை துணிச்சலும் ஆவேசமும் வந்ததோ தெரியாது, கண்ணீர் வடிந்து கறை படிந்திருந்த முகத்தை விருட்டென்று நிமிர்த்தினாள். 'கோபமும் தாபமும், ஏக்கமும் ஏமாற்றமும் பிரதிபலிக்கக் கல்யாணத்தை நேருக்கு நேர் பார்த்தாள். பிறகு, ''சீ! நீயும் ஓர் ஆண் பிள்ளையா?'' என்றாள்.

கல்யாணத்துக்குத் தன் தலையில் இடியே விழுந்துவிட்டது போல் இருந்தது. அவன்

என்ன பதில் சொல்வது, எப்படி நடந்து கொள்வது என்று புரியாமல் திகைத்தான்.

இதற்குள் வாசலில் பஸ் ஹாரன் ஒலி கேட்டது. பஸ்ஸில் ஏறாமல் அவனுடன் நின்ற வாலிப நண்பர்கள் ஓரிருவர், ''கல்யாணம்! சீக்கிரம் வாப்பா! விளக்க உரையெல்லாம் அப்புறம் நடத்தலாம்'' என்று துரிதப் படுத்தினார்கள். அங்கே காலதாமதம் செய்வது ஆபத்து என்று நினைவூட்டினார்கள்.

கல்யாணம், கமலாவை, 'என்னை மன்னித்துவிடு' என்பது போல் ஒரு முறை பார்த்தான். ''எல்லாம் உன்னுடைய நன்மைக்குத் தான் செய்தேன், கமலா! இப்போதில்லை யானாலும் என்றாவது ஒருநாள் இதை நீ புரிந்து கொள்வாய்'' என்றான். பிறகு, 'விருட்'டென்று திரும்பிச் சென்று வாசலில் புறப்படத் தயாராக இருந்த பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டான்.

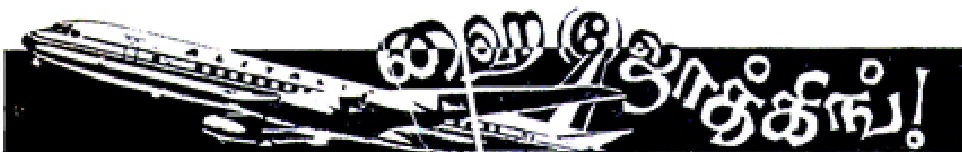
திருநீர்மலையிலிருந்து கிளம்பி ராமப்பட்டினம் நோக்கிச் சுமார் அரை மணி நேரம் பயணப்பட்ட பிறகுதான் பஸ்ஸுக்குள் இருந்த மூட்டையை இளைஞர்கள் அவிழ்த்தார்கள். ரங்கநாத முதலியார் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்க மெல்ல எழுந்து அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை அவர். அவர் கோபமாய்ச் சீறியிருந்தால் வாலிபர்களுக்கும் பதிலுக்கு ஏச வாய்ப்பிருந்திருக்கும். ஆனால் அவரோ பாய்வதற்கு முன் பதுங்கும் புலியாகக் காணப்பட்டார். 'கிழட்டுப் புலியானாலும் புலி புலிதான்' என்பது போல் இருந்தது அவர் நடந்து கொண்டவிதம்.

அத்தியாயம் 42

"பழிக்குப் பழி!"

"ரங்கநாத முதலியாரா? என்னைத் தேடி வந்திருக்கிறாரா? இதோ வந்து விட்டேன்'' என்றாள் பவானி.

மாடியில் அவள் தன் தனி அறையில் உடன் பக்கம் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு உமாகாந்துடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தாள். ஏன் கொஞ்சிக் குலாவிக் கொண்டிருந்தாள் என்றுகூடச் சொல்லலாம்! அவள் கட்டிலில் குப்புறப் படுத்திருக்க எதிரே தலையணை மீது உமாகாந்தின் படம் நிமிர்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒருசமயம் அவள் பவானியாக இருந்து கோபிப்பாள். உடனே உமாகாந்தாக மாறிச் சமாதானம் கூறுவாள். மீண்டும் பவானியாக மாறி வம்புக்கு இழுப்பாள். அல்

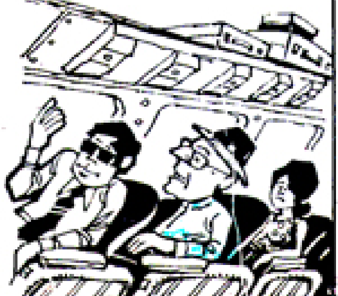
முக்கிய குறிப்பு இவை அனைத்துமே சொந்தச் சரக்கு. வேறு எங்கிருந்தும் ஹைஜாக் செய்யப்பட்டவை அல்ல!

''ஏன் இன்னும் விமானம் புறப்படல்லே?''

''ஏதோ ஹைஜாக்கிங் நடந்துட்டுதாம்.''

''விமானம்தான் இங்கே இருக்கே...''

''ஏர் - ஹோஸ்டஸை மட்டும் யாரோ ஹைஜாக் பண்ணிக்கிட்டுப் போயிட்டாங்களாம்!''

''எங்க அப்பா இது வரைக்கும் முந்நூறு பிளேன்களைக் கடத்திக்கிட்டுப் போயிருக்கிறாராக்கும்! .... தெரிஞ்சுக்கோ!...''

''பூ! இதென்ன பிரமாதம்?... எங்க அப்பா உங்கப்பாவையே கடத்திக்கிட்டுப் போனவராக்கும்!''

விமானம் பறந்து கொண்டிருந்தது. விமான ஓட்டி தம் இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியில் வந்து ''யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதே இல்லை .... நம் விமானத்தை யாரும் ஹைஜாக் செய்து விடமுடியாது!'' என்று அறிவித்தார்.

''அது எப்படி அவ்வளவு நிச்சயமாகச் சொல்கிறீர்கள்?''

''விமானத்தில் பெட்ரோல் இருந்தால் தானே?....''

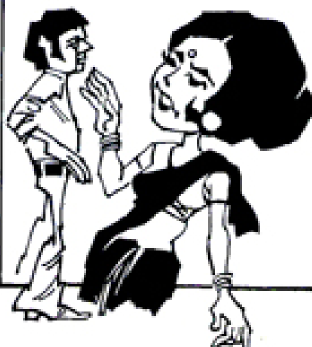
லது அந்தரங்கங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வாள். பவானியாகவும் உமாகாந்தாகவும் மாறி மாறி விளங்கிய நிலை மாறி ஒரே தருணத்தில் அவளே இருவராகவும் இருப்பாள். அப்புறம் நீ, நான் என்ற பேதமின்றி உமாகாந்தின் நினைவில் தன்னை அடியோடு கரைத்துக் கொண்டுவிடுவாள்.

இப்படி அவள் ஏதோ ஓர் இனம் புரியாத இன்ப உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான் அவள் மாமா குணசேகரன் கதவைத் தட்டி ரங்கநாதமுதலியார் வந்திருக்கும் விவரத்தைக் கூறினுர்.

பவானிக்கு உடனே அவர் எதற்காக வந்திருக்கிறுர் என்று புரிந்துவிட்டது. ஏனெனில் அவர் அவள் வீடு தேடி வருவதற்கு முன்பாகவே திருநீர்மலையில் நடந்த கலாட்டா பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் அவளை நாடி வந்து விட்டன. அவளை மட்டுமா ? ராமப்பட்டணம் ஊர் முழுவதுமே அது பற்றித்தான் பேச்சு. எனவே, ரங்கநாத முதலியார் எதற்காக வந்திருக்கிறுர் என்பது புரிந்தாலும் அவர் தன்னைத் தேடி வந்தது பவானிக்கு வியப்பாக இருந்தது. 'நியாயமாக அவர் தமது வக்கீல் ஹோம்ருல் கோபால கிருஷ்ணனையல்லவா நாடிப் போயிருக்கவேண்டும் ? கோபாலகிருஷ்ணனிடம் தான் கூறி எச்சரித்து அனுப்பியது என்னவாயிற்று ? ஏன் அவரால் தமது மகனின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை ?' இந்தக் கேள்விகள் ஒன்றன்பின் ஒன்ருக மனத்தில் எழ அவள் உமாகாந்தின் படத்தில் அப்போதைக்குக் கடைசி முறையாகக் காதல் முத்திரை பதித்துவிட்டு அதனை மேஜையின் இழுப்பறையில் துணிமணிக்கு அடியில் மறைவாக வைத்தாள். கீழே இறங்கி வந்தாள்.

"வாருங்கள், வாருங்கள் !" என்று ரங்கநாத முதலியாரை வரவேற்று ஃபானை இயக்கி விட்டுவிட்டு அவர் எதிரே அமர்ந்தாள் பவானி. அவர் எப்படி ஆரம்பிப்பது, என்ன பேசுவது என்று தயங்குவார் என எதிர்பார்த்தவளாகத்தானே வழிவகுத்துத் தந்தாள். "ரங்கநாதன் ஸார் ! திருநீர்மலையில் ஏதேதோ அநுசிதமான காரியங்கள் நடந்து விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். வாஸ்தவம்தானு ? என்னை உங்கள் மகள் போல் பாவித்துக் கொண்டு சொல்லுங்கள். பாரம் குறையும்" என்ருள்.

இதற்காகவே காத்திருந்தவர் போல் ரங்கநாத முதலியார் மடை திறந்தவெள்ளமாக அங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தார். முறையீடுகளுக்கிடையில் கல்யாணத்தையும் அவன் தோழர்களையும் ஐந்தாறு முறை வைது வைத்தார். "அந்த விடலைகள் உங்களைக்கூடப் பின்ளுேடு வருமாறு அழைத்தார்களாமே? கேள்விப்பட்டேன். ஆனுல் இது தகாத செயல் என்று கூறி அவர்களுடன் போக மறுத்து விட்டீர்களாம். அதற்காக உங்களைப் பாராட்டிவிட்டு அப்படியே எனக்

பாக்கி ஜோக்குகள் அடுத்த பக்கத்துக்கு ஹைஜாக் செய்யப்படுகின்றன

காக நீங்கள் கேஸ் நடத்தி என் மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளத்தான் வந்தேன்'' என்று முடித்தார் ரங்கநாதன்.

'' அது எப்படி சாத்தியம், மிஸ்டர் ரங்கநாதன் ? நேற்று வரை ஹோம்ரூல் கோபாலகிருஷ்ணன் தாமே உங்களுக்கு வக்கீல் ! அவரையே கேஸ் நடத்தச் சொல்லலாமே ? அவர் மகன்தான் இந்தக் கலாட்டாவில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்றாலும் கோபாலகிருஷ்ணன் நேர்மையானவர்; சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்கள், பாசங்கள் தமது தொழிலைப் பாதிக்கவிடமாட்டார்.''

''அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை'' என்று பவானியின் கருத்தை மறுத்தார் ரங்கநாதன். ''அவரே இவர்களைக் கிளப்பி விட்டுவிட்டுப் பின்னணியில் இருந்து வேடிக்கை பார்த்திருக்கிறார். பஸ்ஸில் அவரும் கூடவே ஏறி வந்தாராம். ஆனால் திருநீர்மலையை நெருங்கியதும், 'நான் வந்தால் நன்றாயிராது. ரங்கநாதன் என் நெருங்கிய நண்பன். அதனால் இங்கேயே இறங்கிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் போய்க் காரியத்தை முடியுங்கள்' என்றாராம்.

'' அப்புறம் இவர் வேறு பஸ் பிடித்துப் போயிருக்கிறார். அதற்குள் இந்தக் கலாட்டாவெல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது. கோபாலகிருஷ்ணன், பாலாமணி குடும்பத்தை ராமப் பட்டணத்துக்குப் பத்திரமாகத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்.''

'' என்னால் இதை நம்பவே முடியவில்லை'' என்றாள் பவானி. ''கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு இவர்கள் திட்டத்தைப் பற்றி நான்தான் கூறினேன். 'இந்த வாலிபர்களின் விபரீதப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த உங்களால்தான் முடியும்' என்றேன். அவரும் அவர்களோடு கல்யாணத்துக்குக் கிளம்புவது போல் சென்று கண்காணித்துக் கொள்வதாக வாக்களித்தார்.''

'' அப்படிக் கூறி உங்களை ஏமாற்றினாரோ அல்லது வழியில் மனம் மாறி அந்த உதவாக்கரைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டாரோ, எப்படியானாலும் அவர் கலாட்டா நடந்த சமயம் திருமண மண்டபத்துக்கு வரவேயில்லையே, ஏன் ? என்னை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்றே தகப்பனாரும் மகனும் எத்தனை காலமாகத் திட்டம் போட்டிருந்தார்களோ, எனக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்கியாக வேண்டும்'' என்றார் ரங்கநாதன்.

பவானி சற்று நேரம் யோசித்துவிட்டு, '' நீங்கள் கேஸ் போடுவதற்குப் பதிலாகக் கமலா வீட்டார் போட்டால் நன்றாயிருக்குமே'' என்றாள்.

'' எப்படியோ பொறுப்பை உங்களிடம் ஒப்படைத்தாகி விட்டது'' என்று தீர்மானமாகச் சொன்னார் ரங்கநாத முதலியார்.

(தொடரும்)

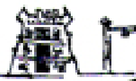
தயாரிப்பு: தராஜா

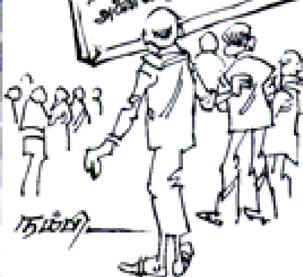
''ஹையா! ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து மெட்ராசுக்கு வர்ற பிளேனை ஹைஜாக் பண்ணி எங்கோ கண் காணாத இடத்துக்குக் கொண்டு போயிட்டாங்களாம்!''

'' அதிலே உனக்கு என்ன இவ்வளவு சந்தோஷம்?''

''அந்தப் பிளேனிலே தான் என் மாமியார் ஏறியிருக்கா!''

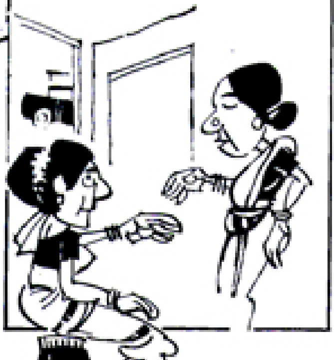

'' உங்க வாசல்லே ஒரு ரோடு என்ஜின் நிக்குதே — வாங்கினீங்களா என்ன?''

''அதை ஏன் கேட்கிறே!... என் வீட்டுக்காரருக்குத்தான் கண் பார்வை போறாதே! பிளேனை ஹைஜாக் பண்றேன்னு நெனைச்சுக்கிட்டு இதை ஹைஜாக் பண்ணிக் கொண்டு வந்துட்டார்.....''

கர்நாடக மாநிலத்திலே கனிந்த முதல் பசிலிக்கா

அன்னை ஆரோக்கிய மரியின் பேராலயம்

சிவாஜி நகர் :: பெங்களூர்-51

இப் பேராலயத்தில் திருக்காட்சி தரும் அன்னை ஆரோக்கியமரியைக் தரிசிக்க, ஆண்டுதோறும் வேண்டி வரும் பக்தர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளம்! ஏராளம்!!

அன்னை ஆரோக்கிய மரியின் ஆண்டு விழா : 8ம் நாள் செப்டம்பர்

பேராலய நினைவு நாள் விழா : 26ம் நாள் ஜனவரி

ஆன்ம அமைதி வேண்டுமா? உடல் ஆரோக்கியம் வேண்டுமா?

அன்னை ஆரோக்கிய மரியின் திருத்தலத்திற்கு வாருங்கள் — திருயாத்திரையாக.

அருள் நிறை அன்னை
ஆசீர்வதிப்பாள் உம்மை!

பங்குத்தந்தை பால்மௌற்றுக்கா

■ பச்சைக் கொடி காட்டுகிறார் அமைச்சர் திரிபாதி.

தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ்

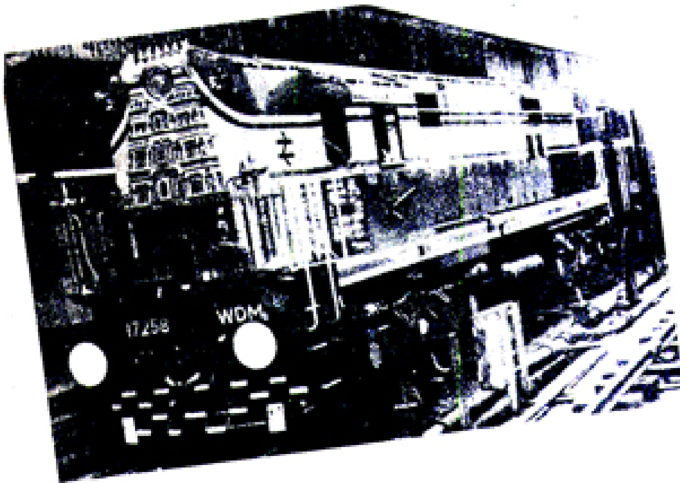
விரைவான பயணம் வழக்கமான கட்டணம்!

சென்னையிலிருந்து தில்லிக்குச் செல்ல 48 மணி நேரமாக இருந்த பிரயாண நேரத்தை 44 மணியாகவும், அடுத்து 39 மணியாகவும் குறைத்துக் கொண்டே வந்து தற்போது ஆகஸ்ட் 7ந் தேதி முதல் ஜி.டி.யின் பிரயாண நேரத்தை 36 மணி 35 நிமிடங்களாகச் சுருக்கி விட்டார்கள்.

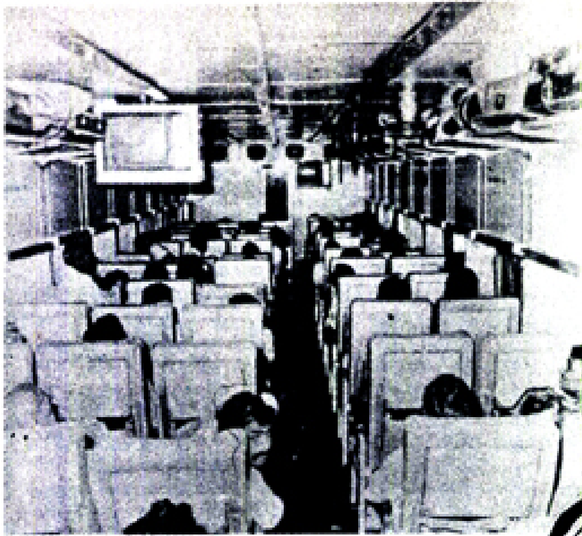
'இன்னமும் வேகமாகச் செல்ல முடியாதா ?' என்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளிக்கும் வகையில் **தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ்** என்ற புதிய வண்டியைச் சென்னையிலிருந்து புது தில்லிக்கு ஓடவிட்டிருக்கிறார்கள். வசதிமிக்க சுகமான பிரயாணம்—என்ற கனவு நிஜமாகி யிருக்கிறது. 2188 கிலோ மீட்டர் தூரத்தை முப்பது மணிக்கும் குறைவான நேரத்தில் கடக்கிறது இந்த வண்டி. பிரயாணிகளுக்காக நிற்பது நான்கே இடங்களில்தான். விஜயவாடா, நாக்பூர், போபால், ஜான்ஸி. வாரம் மூன்று முறை சென்னை சென்ட்ரலிலிருந்து திங்கள், வியாழன், சனிக்கிழமைகளிலும் அதே போலப் புது தில்லியிலிருந்து திங்கள், புதன், சனிக்கிழமைகளிலும் இந்த வண்டி கிளம்புகிறது.

அதிகாலை ஆறு மணிக்கு ஸ்டேஷனில் இருந்தாக வேண்டும். ஆட்டோ, டாக்ஸி போன்ற போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் கிடைப்பது சிரமம். எனவே, கிளம்பும் நேரத்தைப் பிரயாணிகளுக்குச் சௌகரியமாக காலை 7-30 அல்லது 8 மணிக்கு மாற்ற முயற்சி செய்வதாக ரயில்வே மந்திரி கூறி யிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

புதிய தமிழ்நாடு எக்ஸ்பிரஸ் வேகத்தில் மட்டும் புதுமையல்ல. இன்னும் பல விஷயங்களிலும் முன்னோடி தான். நவீன வசதிகளைக் கொண்ட பதின்மூன்று கோச்சுகள் இவ்வண்டியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. குளுகுளு வசதி செய்யப்பட்ட ஒரு முதல் வகுப்பு கோச், தூங்கும் வசதியோடுகூடிய குளுகுளு 'டூ டயர்' கோச் ஒன்று, குளுகுளு வசதி கொண்ட 'சேர் கார் கோச்'சுகள் இரண்டு—இவை தவிர குளுகுளு வசதியில்லாத இரு முதல் வகுப்பு கோச்சுகள், மூன்று அடுக்குத் தூங்கும் வசதி கொண்ட நான்கு இரண்டாம் வகுப்பு கோச்சுகளும் சமையலுக்கு ஒரு கோச், பவர் கார்கள் இரண்டும் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. எஞ்சினிலிருந்து கார்டு வேன் வரை ரயிலுக்குள்ளேயே நடந்து போகலாம். குளுகுளு வசதியில் 212 பிரயாணிகளும் சாதாரணமாக 344 பிரயாணிகளும் — ஆக இந்த வண்டியில் 556 பேர் பிரயாணம் செய்யலாம்.

■ தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ் — அங்குரார்ப்பண அலங்காரம்.

■ டெலிவிஷனுடன் கூடிய ரயில் பெட்டி.

கௌசிகன்

பாரதத்தில் ஓடும் ரயில் வண்டிகளிலேயே இந்தப் புதிய தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ்தான் மிக வேகமாகச் செல்லக்கூடிய ரயில் வண்டி.

ஆசார உபசாரம் அபாரம். காலையில் இரண்டு கப்புகள் பிடிக்கும் விசேஷ பிளாஸ்க்கில் கடச் கடக் காப்பியோடு தொடங்கும் சம்பந்தி உபசாரம் இரவு படுக்கும் வரை விதம் விதமான உணவு வகைகளுடன் (சைவம், அசைவம் இரு சாராருக்கும்) முடிவடைகிறது. தென்னிந்திய உணவு வகைகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. பிரயாணிகளின் இருக்கைக்கே வந்து தேவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். சாப்பாடு, சிற்றுண்டி வேளை தவிர இடையிடையே கொறிக்கவும் குடிக்கவும் புகைக்கவும் தேவையானது கிடைக்கிறது. எல்லாக் கோச்சுகளிலுமே பிரயாணிகளுக்குக் குடிக்க ஐஸ் வாட்டர் கிடைக்க, வாட்டர் கூலர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். உட்கார்ந்தபடியே பிரயாணம் செய்பவர்களுக்கு (ஏ. ஸி. சேர் கார்) பொழுது இனிமையாகக் கழிய டெலிவிஷனும் இணைத்திருக்கிறார்கள். கதைப் படங்கள் கச்சேரிகள், டாக்குமெண்டரிகள் எல்லாம் இதில் திரையிட்டு மகிழ்விக்கிறார்கள்.

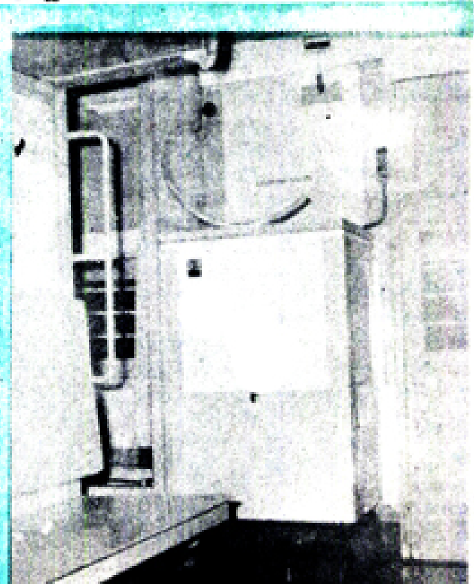
இதற்கு மேலும் ஒரு வசதி. ஒரு புத்தக சாலையும் இந்த வண்டியில் இருக்கிறது. பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் விற்பனைக்கும், அவற்றின் விலையில் பத்து சதவிகிதக் கட்டணத்தைச் செலுத்தி இருபத்து நான்கு மணி நேரத்துக்குள் படித்துவிட்டுத் திரும்பத் தரும்படியாகவும் கிடைக்கின்றன.

படுக்கை விரிப்பு, போர்வை, நுரை ரப்பர்த் தலையணை இவ்வளவும் தருகிறார்கள். ஒரு இரவுக்கு ரூ. 1-50 கொடுத்தால் போதும். படுக்கையைச் சுமந்து கொண்டு போக வேண்டிய தொல்லையிலிருந்து பயணிகளுக்கு விடுதலை. தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ் வண்டிக்கு விசேஷ மின் வசதி அளிப்பதற்காகவே இரு முனைகளிலும் 'பவர் கார்'களை இணைத்திருக்கிறார்கள். இவை ஒவ்வொன்றிலும் இரு டீஸல் ஜெனரேட்டர்கள் இருக்கின்றன. இதனால் தடங்கல் இல்லாத சிறப்பான மின் சக்தி நல்ல முறையில் கிடைக்கிறது. விளக்கு, விசிறி ஆகியவை ஒளி, வேகம் குன்றாமல் செயல்படுகின்றன.

இவ்வளவு வசதிகளைச் செய்தும் கட்டணத்தை உயர்த்தவில்லை. வழக்கமான கட்டணத்திலேயே தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸில் பிரயாணத்தின் அலுப்புத் தோன்றாமல் — முதல் நாள் காலையில் ரயிலேறி மறு நாள் நண்பகலில் டில்லியையோ சென்னையையோ அடைந்துவிடலாம். முப்பது மணி நேரப் பிரயாணத்திலும் மூன்று மணி நேரம் குறைத்து 27 மணி நேரமாக்கப் போகிறார்களாம்.

முன்னேற்றப் பாதையில் நாடு அதிவேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு வேகம் மிகுந்த தமிழ் நாடு எக்ஸ்பிரஸ் ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. □

■ ஐஸ் வாட்டர் வசதி உண்டு.

எஸ். லட்சுமி சுப்பிரமணியம்

அது வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் 'கால்'. அவர் ஒரு வாரமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த செய்தி. டெலிபோன் இணைப்பை அவசரமாய் ஒரு கருவியில் கோத்துக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். மங்கிய ஒலி அந்த வழியில் பெருகிப் பக்கத்தில் பேசுவதுபோல் கேட்டது.

''உங்கள் தந்தையின் உடலைக் கண்டு பிடித்துவிட்டோம். நீங்கள் சொல்லியுள்ள படி அதைப் பக்குவமாக விமான மூலம் அனுப்பி வைக்கிறோம். இன்னும் மூன்று மணி நேரத்தில் அது பம்பாய்க்கு வந்து சேரும்.. நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் தயாராகலாம்.''

அவருடைய தந்தை டாக்டர் சந்திர சேகரின் உடல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வந்து சேருகிறது. ஆறு மாதங்களாகவே அதற்காகத் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கண்டுபிடித்து எடுத்ததே ஒரு சாதனை தான். ஏனென்றால் அது விமான விபத்தில் சிதறி, பனித் துகளில் சிக்கிப் புதையுண்டு போன ஓர் உடல். இன்று நேற்று நடந்த விபத்து அல்ல. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நேர்ந்துவிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி.

உலக விஞ்ஞான மகாநாடு ஒன்றுக்காக இந்தியாவின் சார்பாக அனுப்பப்பட்ட இளம் டாக்டர் அவர். தொழிலில் பெரிய சாதனை ஒன்றையும் ஏற்படுத்திவிட இன்னும் அவகாசம் கிடைக்காத பருவம். படிப்பில் அவருடைய அபாரத் திறமை சம்பாதித்துக் கொடுத்த மதிப்புத்தான். அப்போது அவருக்கு வயது இருபத்தாறுதான் இருக்கலாம்.

ஆல்ப்ஸ் மலையின் மீது பறந்து சென்ற போது விமானம் பனி மூட்டத்தில் திசை தப்பி மலைச் சரிவு ஒன்றன்மீது மோதி உடைந்து விட்டது. உயிர் தப்பியவர்கள் வெகுசிலர்தான். அதில் டாக்டர் சந்திரசேகர் ஒருவரில்லை.

எவ்வளவோ தேடியும் உடல் கிடைக்கவில்லை. அவர் விட்டுப் போன உடைகள், புத்தகங்கள், சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் அம்மா அப்புறம் வெகு நாட்களுக்குப் பத்திரப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது அப்பாவைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டால், ஒவ்வொன்றையும் அடையாளம் காட்டி, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கதை சொல்லுவாள்.

எல்லாமே ஞாபக நிழல்கள்தாம். அப்பாவின் புகைப்படத்தைப் பார்த்து, பிறகு அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டதிலிருந்து அவர் தொகுத்து அமைத்துக் கொண்ட சித்திரம் தான். அவர் மறைந்துபோனபோது ரவிக்கு ஒருவயது. கௌரிக்கும் சந்திரசேகருக்கும்மணமாகி ஆண்டுகள் மூன்றுகூட முடியவில்லை.

அப்பாவைப் போல் அவரும் டாக்டராகவேண்டும் என்று அம்மாவுக்கு ஆசை. இந்தியாவில் படித்து அமெரிக்காவில் மேல் படிப்புப் படித்து, நோபல் பரிசு பெற்ற ஜெர்மானிய மருத்துவ நிபுணர் ஒருவரிடம் ஆராய்ச்சி மாணவனாக இருந்து இந்தியாவுக்கு அறிவும் அனுபவமும் மிகுந்த டாக்டராகத் திரும்பியிருந்தான் ரவி. பம்பாயில் பெரிய மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றின் தலைமை டாக்டர்களில் ஒருவனாக இருந்தான்.

தாய்நாடு திரும்பிய பின்னும் அவனுடைய ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. உயிர் – பிறப்பு – இறப்பு இவற்றின் இடையே உள்சரடாக ஓடிக் கொண்டிருந்த ஒரு மூல சக்தியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி. பிரிந்த உயிரை மீட்க முடியுமானால்? உடலில் உறைந்து போன உணர்ச்சிகளைத் திரும்பக் கொண்டுவர முடியுமானால்?...

உயிரின் தோற்றத்தின் இரகசியம்—அன்றிலிருந்து அந்தச் சோதனையைப் படிப்படியாக, கரப்பு, பல்லி, தவளை என்று ஒவ்வொன்றிலும் செய்யத் தொடங்கி – எலி, முயல், குரங்கு என்று ஒப்பிடக் கூடிய பிராணி இனங்களை அச் சோதனையில் ஈடுபடுத்திச் சில வெற்றிகளும் பல தோல்விகளுமாகக் கிடைத்தன. இன்னும் இட்ட வட்டமாகப் பிடிபடவில்லை. வழிமுறைகள் இருட்டுக்குள் நடப்பது போல் அனுமானமாகத்தான் இருந்தன.

அடுத்த சோதனை மனித உடலின் மீது என்று இருக்கும்போது –

அப்போதுதான் ரவிக்கு அந்தத் தகவல் கிடைத்தது. ஆல்ப்ஸ் மலையில் சிகரம் ஒன்றை எட்டிப் பிடிக்க முயன்ற குழுவினர்களில் ஒன்று பனிப் பாறையின் அடியிலிருந்து

அந்த உடலைக் கண்டுபிடித்து எடுத்தது. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் விபத்தில் நொறுங்கிப்போன விமானத்தின் 'பைலட்'டின் உடல் அது. புகைப்படத்துடன் விவரங்கள் வெளியாயின.

'டைம்' பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை. 'ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்'டில் ஓர் உண்மைக் கதை. 'இல்லஸ்டிரேடட் வீக்லி'யின் விஞ்ஞானிகள் இதழில் ஒரு சுருக்கம். எல்லாவற்றையுமே தேடிப் பிடித்துப் படித்தார், டாக்டர் ரவி. அதன் பின் ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்கே ஒரு முறை போய்விட்டும் வந்தார். அந்தப் 'பைலட்'டின் உடல் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து விரிவாக அங்கே பிற அடையாளங்களுக்காகத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவருடைய தந்தையின் உடல் கிடைக்குமானால்?

இப்போது ஒன்று கைகூடி விட்டது. அடுத்தது? ஓர் எதிர்பார்ப்பு மனத்தை அழுத்த, பெருமூச்சு விட்டபடி எழுந்து நின்றார். காரில் ஏறி விமான நிலையத்துக்குக் கிளம்பினார்.

மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்தாற்போல் உழைப்புத்தான். உணவுக்காகக்கூட ஓய்வு இல்லை. உறக்கத்தில் கண் மூடவும் இல்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தசைகளிலும் நரம்புகளிலும் மீண்டும் இளக்கத்தையும் வடிவத்தையும் கொண்டு வந்து உயிர்த் துடிப்பின் ஒவ்வொரு மூல அம்சத்தையும் திரும்பக் கொணர்ந்து சுவாசப் பையில் பிராண வாயுவும், இருதயத்தில் 'வால்வு'களின் இயக்கமும் திரும்ப வரச் செய்து, மணி நேரம் சேர்ந்தாற்போலச் செயற்கை முறையில் இரத்தம் சுத்தியாகவும், உடலில் ஓடவும் செய்து உயிர்ப்பின் அடையாளங்களுக்கு வழிதேடி விட்டார்.

வீட்டில் அவருடைய மனைவி ரமாவுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். அவள்தாம் அவருக்குத் துணையாக இருந்த நர்ஸ். சக டாக்டர்களுக்குக்கூட, அந்த முயற்சியைப் பற்றியோ, அதன் வெற்றியைப் பற்றியோ தெரியாது.

ஒரு மாதம் ஆகிவிட்டது. மெதுவாக இயங்கும் சக்திகள் ஒவ்வொன்றாகத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தன. கால் விரல்கள் அசைந்தன. கைவிரல்கள் துழாவின. உடல் இலேசாக இளகிப் புரண்டது. மெதுவாய்க் கண்கள் திறந்தன. விழிகள் அந்தப் பிறப்பின் வியப்பின் புதுவிழிப்பில் சுற்றிலும் நோக்கின.

மெல்ல எழுந்து நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டார். மனமும் உடலும் மறுபடியும் இடம்கொண்டன. கலைந்து குலைந்த உணர்வும் நினைவும் மீண்டும் ஒருமித்தன. ரவியை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தார். அவருடைய பார்வையில் நன்றி பொங்கிற்று.

''நீ யார்?''

அந்த முதல் கேள்வியுடன் நினைவின் மடை திறந்தது. சிந்தனையில் கடிகார முள் துடிப்புடன் நகரத் தொடங்கிற்று.

''நான்தான் உங்கள் மகன் ரவி. நீங்கள் என் தந்தை.'' அந்தப் பேச்சை ஜீரணித்துக் கொள்வது சிரமமாக இருந்தது.

சக்கர நாற்காலியில் அமர்த்தி அறைக்கு வெளியே வீட்டினுள் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார் ரவி. பெரிய நிலைக்கண்ணாடியின் முன் வந்து வண்டி நின்றதும் எதிரே நறுக்கினாற்போல் தெரிந்த பிம்பத்தைப் பார்த்தார். அவர் கண்கள் திகிலில் சுழன்றன.

''நானா உன் அப்பா என்று சொல்லுகிறாய்? இருக்கவே முடியாது. என் தோற்றத்தைப் பார்த்து வயது இருபத்துஏழு என்றுதான் மதிக்கலாம். உன் நெற்றியில் சுருக்கம் விழுந்தாயிற்று. பொட்டில் நரை மயிர் தெரிகிறது. என்னைவிட உனக்குப் பதினைந்து வயதாவது அதிகமாக இருக்கும். அப்பாவை விட வயதான மகன் — என்ன அபத்தம்?''

மாங்கொட்டை பக்கோடா!

காய்கறி, பழங்களில் உள்ள வீணாகும் பகுதிகளை உபயோகப்படுத்துதல் பற்றிக் கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த ஆராய்ச்சியில், மாங்கொட்டையிலுள்ள பருப்பிலிருந்து, சுவை மிக்க "பக்கோடா" தயாரிக்கலாம் என்று அறியப்பட்டது. மாங்கொட்டையிலுள்ள பருப்பில் இருந்து மாவு தயாரிக்கப்பட்டது. இது துவர்ப்புத் தன்மை உள்ளது. மாங்கொட்டை மாவை மூன்று மணி நேரம் சுடுநீரில் ஊற வைத்து, பின்னர் இரு முறை சுடுநீரில் கழுவி எடுப்பதன் மூலம் இந்தத் துவர்ப்புத்தன்மையை நீக்கி விடலாம். இம்மாவிலிருந்து பக்கோடா போன்ற தின்பண்டங்களைத் தயாரிக்கலாம்.

அவர் தலைமயிரைக் கோதி விட்டுக் கொண்டார். நம்ப முடியாத அந்த நிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் தலையை அசைத்துக்கொண்டு பெருமூச்சு விட்டார்.

"எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் என்ன செய்ய? உங்கள் உடல் வளர்ச்சி இருபத்தி ஏழு வயதுடன் நின்று விட்டது. உறை பனிக்குக் கீழே அப்படியே உறைந்து விட்டது. அந்த வளர்ச்சியும் தொடரவில்லை; வளர்ந்ததும் அழியவில்லை. உங்களைவிட எனக்குப் பதினைந்து வயது அதிகம் என்பது உண்மைதான். உங்களுக்கு வயதின் ஓட்டம் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நின்று விட்டது. நான் உங்களை முந்திக் கொண்டு விட்டேன்."

அப்போது நடந்த விபத்தை மீண்டும் வருணித்தார் டாக்டர் ரவி. நூலகத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த அந்த நாளையப் பத்திரிகையின் மைக்ரோ பிலிமைப் படம் போட்டுக் காட்டினார். விபத்தின் செய்தி, வருணனை, புகைப் படங்கள்....

நெற்றிப் பொட்டைத் தேய்த்து விட்டுக் கொண்டார் சந்திரசேகர். "ஆமாம். எனக்கு நினைவு வருகிறது. அப்போது குரூட் ஷூட்டர் ஆஸ்பத்திரியில் முதன் முதலாகக் கிறிஸ்டன் பெர்னார்ட் இதயத்தை மாற்றிப் பொருத்தி ஒரு சிகிச்சை செய்தார். அதைப் பற்றி அந்த மகாநாட்டில் பேசுவதாக இருந்தது. நான்தான் போய்ச் சேர முடியவில்லை" என்று சொன்னார்.

அந்தப் பேச்சின் தெளிவும், சரியான பழைய ஞாபகம் படமெடுத்தாற் போல் பொருந்திய விதமும், ரவிக்குத் திருப்தியாக இருந்தன.

"அம்மா எங்கே ரவி?"

"இருக்கிறாள். 'கிராமத்துக்குப் போய் விட்டு வருகிறேன்' என்று போயிருக்கிறாள். விமானத்தில் போக விருப்பமில்லை அவளுக்கு. மணிக்கு முந்நூறு மைல் போகும் ஸ்லீப்பர் ரயிலில்தான் போயிருக்கிறாள். இந்த வாரம் திரும்பி விடுவாள்."

"அறுபது நிறைந்த கிழவி... அவள் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாளா? அவளுடைய இளைய மகனைப் போல இருக்கிறேன் நான். என்னைக் கணவன் என்று எப்படிச் சொல்லிக் கொள்வாள்?"

"பார்க்கலாம்" என்றார் ரவி.

திரும்பி வந்து பார்த்த கௌரி, தன் பார்வையையே நம்ப முடியாமல் நின்றாள். கொஞ்ச நேரம் சிந்திக்கக் கூடத் தோன்றவில்லை. காரில் வரும்போதுதான் ரவி விஷயத்தைச் சொன்னார். இதைக் கடிதத்தில் எழுதக்கூட இல்லை. திடீரென்று நேர்ந்த சந்திப்பின் அதிர்ச்சி.

சந்திரசேகர் அருகில் வந்து நின்று, "கௌரி!" என்று கூப்பிட்டதும் அவருடைய முழங்கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு 'ஹோ' வென்று அலறி விட்டாள். அவருக்கே சகிக்காமல் அவளை இழுத்து மார்பின் மேல் சாய்த்துக் கொண்டார். அவள் கண்ணீரைத் துடைக்க முயன்றார். அவளே அப்போது ஒரு பெரிய குழந்தையாகத்தான் இருந்தாள்.

ரமாவுக்கு எதையும் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள முடியவில்லை. தன்னைவிடச் சிறியவராகத் தோன்றியவரை 'மாமா' என்று அழைக்கவும், பழகவும் தயக்கமாக இருந்தது. அவரையும், மாமியாரையும் ஒருங்கே வைத்துப் பார்க்கவும், பேசவும் என்னவோபோல் இருந்தது.

அவரால் வீட்டில் இருக்க முடியவில்லை. உலகத்தை வெளியே வந்து பார்க்கவும், வாழ்ந்து அனுபவிக்கவும் தோன்றிய உள்ளக் கிளர்ச்சி அசாத்தியமாக இருந்தது.

அன்று ரவி அவரை ஓர் இளைஞர் பொழுது போக்கு மன்றத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போயிருந்தார். விதம் விதமான விளக்கொளியும், கண்ணுக்குத் தெரியாமல் தரை கீழிருந்து புறப்படும் இசை ஒலியும், கால்கள் பூமியில் பதியாமலே ஆடும் நடனமும் அவருக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தன.

சுவரில் இடம் விடாமல் பதிந்த கண்ணாடிகள், அவற்றில் பாதம் பதிந்து ஒட்டிக் கொள்ள வழுக்கி, ஓடி ஆடிய விநோதமான சறுக்கு நடனம், நீர் போல் ஓடிய விளக்குச் சாறு. இஷ்டம் போல் மாறிய அவரவர்களுக்குப் பிடித்தமான இசை.

ஒரு பெண் அவருடைய இடையில் கையை வைத்துக் கொண்டு அழைத்தாள். "இந்தக் கூட்டத்தில் நீங்கள் பொருந்தாமல் இருக்கிறீர்கள். 'மூட்' சரியாக இல்லையா? உங்களுடன் நான் நடனம் ஆடட்டுமா?"

கண்ணாடி போன்ற உடை. உடல் அமைப்பும் அழகும் தெரியக் கூச்சமென்பதே தெரியாமல் பழகும் சுபாவம். அவர் உணருமுன் அவர் மேல் பாம்பு சுருட்டிக் கொள்வது போல் ஒட்டிக் கொண்டவளாகவும். கூசிக் குறுகிய அவர் முகத்தின் மேல் முகம் அழுந்திற்று.

அவர் திணறினார். அவருள் திரண்ட ஒரு வேகம் பூதமாய் வளர்ந்து, அவளை ஒரு விசிறி விசிறிற்று. தள்ளாடிய வேகத்தில்

ஓவியர் மணியத்தின் புதல்வன் சிரஞ்சீவி **மணியம் செல்வனுக்கும்**, திரு எஸ். ஏ. வைத்தியலிங்கம் (பாரதி ஆர்ட் ஒர்க்ஸ், சென்னை-15) அவர்களின் புதல்வி சௌ. **ஜனனிக்கும்** 8-8-76 அன்று மந்தைவெளி நாராயணியம்மாள் கல்யாண மண்டபத்தில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருமணத்துக்கு நண்பர்களும், உறவினர்களும் வந்திருந்து மணமக்களை ஆசீர்வதித்தனர். வாழ்க மணமக்கள்

ரேஸர் வெட்டும் ரோமக் கட்டையும் ஏற்படும்போது வெட்கப்படுங்கள்...

அல்லது

ஆன் பிரெஞ்ச் ஹேர் ரிமூவர் தரும் பட்டு மேனியால் பெருமைப்படுங்கள்

ஷேவிங் வேண்டாம். அது ஆண்களுக்கு மட்டுமே! தவிர, உங்கள் சருமத்தை வெட்டி வதைக்கும்...ரோமம் கட்டையாக வளரும். இதோ ஒரு விடிவு-பெண்மைக்கே உரிய நளினமான வழியில் வேண்டாத ரோமத்தை விரட்டியடிக்கலாம். மென்மையான ஆன் பிரெஞ்ச் ஹேர் ரிமூவர்-இந்த க்ரீமை வேண்டாத ரோமத்தின் மீது தடவுங்கள். சிறிது நேரம் கழித்துத் துடைத்து எடுங்கள். ஆஹா! உங்கள் மென்பட்டு மேனி கண்டால் கண்பட்டு விடாதோ! இந்த க்ரீம் சருமத்தின் உட்சென்று வேலை செய்து வேண்டாத ரோமத்தை வழியனுப்புகிறது...வாரக்கணக்கில் பட்டுப் போல் மென்மை—தொட்டுப் பார்த்தால் மழமழப்பு...பெண்மையின் நளினத்தைப் பேசுகிறது உங்கள் மேனி-இல்லையா? எனவே இக்கணமே ரேஸருக்கு வழியனுப்பு: ஆன் பிரெஞ்ச் ஹேர் ரிமூவருக்கு வரவேற்பு!

ஆன் பிரெஞ்ச்

ஹேர் ரிமூவர்

அருவருப்பூட்டும் ரோமத்தை அகற்றும் அருமையான க்ரீம்

2-சைஸ்களில் கிடைக்கிறது : 40 கிம் மற்றும் 75 கிம்.

Licensed User of TM : Geoffery Manners &Co. Ltd.

126 HR-182 Tam

கால் தடுக்கிப் பின்னுக்குப் போய்க் கீழே விழுந்தான்.

''யூ ப்ரூட்'' கீழே விழுந்தவன், புழுவைப் போல் நெளிந்தான். அவனுடைய அருவருப்பான பார்வையும், சிற்றமும் அவரை நடுங்க வைத்தன. ரவிக்கு அந்தக் குழப்பம் பெருகிக் கலவரம் நேருவதற்கு முன், அவரை வெளியே அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்குள் போதும் போதுமென்றாகிவிட்டது.

வீட்டில்தான் என்ன புதுமையான வசதிகள்!

டெலிபோனில் பேசினால் முகமும் கூடவே தெரிந்தது. உடைகளைத் தோய்ப்பதோ மடிப்பதோ இல்லை. தினமும் ஒரு முறை வந்து சேரும் காகித உடைகள். மறுநாள் தாங்கி எழுந்ததும் கசக்கி எறிந்துவிட வேண்டியதுதான்.

படுக்கையில் படுத்ததும் விருப்பமான அளவுக்குச் சூடும் குளிர்ச்சியும் தரும் கட்டில். வேண்டிய அசைவுக்கு அதன் தாலாட்டுதல். அவருடைய காதுக்கு மட்டும் தலைமாட்டில் கேட்கும் இசை.

காலால் அழுக்கினால் தேவைப்படி குளிர்ச்சியாகவும் சூடாகவும் நீரைப் பொழியும் குளியலறை. சோப்பும் நுரையும் கூடப் பொழிவுதான். கையால் தேய்த்துக் குளிக்கும் அவசியம் கூட இல்லை.

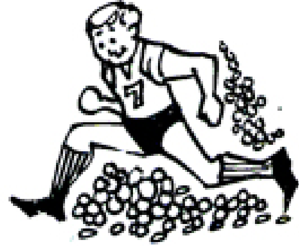
கௌரி கூட இந்தச் சௌகரியங்களை இயல்பாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டாள். அவரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. தொடர்ந்து பழகி வந்ததால் அவளுக்கு இது இயற்கையாக இருந்திருக்கலாம். அவருக்குச் சட்டென்று ஒரு கால இடைவெளியை எதிர்பாராமல் கடந்து விட்ட உணர்ச்சியை இலேசாக ஏற்கத்தான் முடியவில்லை.

நாற்பது ஆண்டுகளில் எப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள்? முன்னேற்றங்கள்? அவரால் நம்பத்தான் முடியவில்லை. அவருடைய மனத்துக்கு அந்த மாறுதல் தந்த அதிர்ச்சியை ஜீரணித்துக்கொள்ள இயலவில்லை. அவருடைய வாழ்க்கை நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடர்ந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கால தாமதம் தந்த இடைவெளியை மனத்தளவில் அவரால் கடக்க முடியவில்லை. ஒவ்வோர் அடியெடுத்து வைக்கும்போதும் மனம் கூசுவது புரிகிறது.

அன்று ரவி 'டிக்டா போனில்' கடிதங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர் சொல்லிவிட்டுப் போனால் மாலையில் வரும் போது அது தயாராய் எல்லாவற்றையும் டைப்செய்து வைத்துவிடும். அப்படி அதற்கு ஓர் எலெக்ட்ரானிக் டைப்ரைட்டர் இணைப்பும் இருந்தது.

''தினமும் எத்தனையோ கடிதங்கள் எழுதுகிறாய். உன் பெண் சித்ராவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுவதாகத் தெரியவில்லையே?'' என்று கேட்டார் சந்திரசேகர்.

''அவசியமானதை அம்மாவிடம் 'நெடுந்தூர டெலிபோன் கால்' போட்டுப் பேசிவிடுகிறாள். நிமிஷத்துக்குப் பத்து ரூபாய். கஷ்டமான வேலை. யார் அப்பா எழுதிக் கொண்டிருப்பது?'' என்று கேட்டார் ரவி.

சாதனையில் ஒரு ஹைஜம்ப்!

கிழக்கு ஜெர்மனி 1956 ஒலிம்பிக்கில் முதல் தடவையாகக் கலந்து கொண்டு 6 மெடல்களைப் பெற்றது. அது 1960 ரோம் ஒலிம்பிக்கில் 15 மெடல்களையும், மெக்ஸிகோ 1968 பந்தயங்களில் 25 மெடல்களையும், சென்ற தடவை மியூனிக் ஒலிம்பிக்கில் 66 பதக்கங்களையும் பெற்று இப்போது மாண்ட்ரியல் ஒலிம்பிக்கில் 90 மெடல்களை (40 தங்கப்பதக்கம்) பெற்று அமெரிக்காவை மிஞ்சி இரண்டாவது இடத்துக்குப் போய்விட்டது.

இருபது ஆண்டுகளில் இந்தச் சாதனை மகத்தானது. ஸ்போர்ட்ஸ் வீக் -கே. ஆர்.

''அதற்குச் சொல்லவில்லை. வயது வந்த பெண் அவள். எங்கேயோ ஆயிரம் மைல்கள் தூரத்தில் இருந்து கொண்டு படிக்கிறாள். அவளைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டாமா? நாளைக்கு நாம் நல்ல இடமாகப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டாமா?''

''என்னது? கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதா? என்ன சொல்கிறீர்கள்?''

''சித்ராவுக்கு நாம் மணம் செய்துவைக்க வேண்டாமா?''

'ஹோ'வென்று வாய் விட்டுச் சிரித்தார் ரவி. கூட இருந்த ரமாவும் வாய் விட்டுச் சிரித்தாள்.

''ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?''

''அப்பா. அவளுக்கு வாலிபர்களுடன் பழகுவதற்குக் கிளப் இருக்கிறது. அவளுடைய சுபாவம், பழக்க வழக்கங்கள், 'ஹாபி' இவைகளுடன் சரியாக ஜோடி சேரக்கூடிய வாலிபர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் அவளுக்குப் பிடித்தவனை அவளே தேர்ந்து கொள்ளலாம். ஆறு மாதங்கள் ஒன்றாகப்பழகுவார்கள். அவர்களால் மணம் செய்து கொண்டு தாம்பத்தியமாக இருக்க முடியும் என்று தோன்றினால், அப்புறம் கல்யாணத்தை நிச்சயம் செய்து கொள்வார்கள். அப்போதுதான் சித்ரா எங்களைக் கூப்பிடுவாள். அது வரை எங்களுக்கெல்லாம் வேலை இல்லை.''

''பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் பெண் இப்படிப் பழகுவதா? இதில் அபாயம் இல்லையா? நீ இப்படி நிம்மதியாக இருக்கிறாயே?'' என்று பதறினார் சந்திரசேகர்.

''அப்பா! நீங்கள் இரண்டு தலைமுறை பின்னால் இருக்கிறீர்கள். நமக்கு இடையில் இருக்கும் 'ஜெனரேஷன் — கேப்' அசாத்தியமாக இருக்கிறது. மனோதத்துவ அடிப்படையில் உங்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யவேண்டி இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது'' என்றார் ரவி

அடுத்து உணர்ச்சிகளின் புதுமையினு லும் வருத்தத்தினாலும் அவர் குழம்பி நின் றார். அவரைத் தாக்கும் புதுமைக்குள்ளேயே, உணர்ச்சிகளின் பழைமை புகுந்து கொண்டு அவரைக் கேலி செய்தன.

ஏதோ ஓர் ஏக்கம் அவரை வாட்டத் தொடங்கிற்று. புதிதாக ஓர் இடத்துக்கு வந்துவிட்ட குழந்தையைப் போல் ஒரு தவிப்பு ஒவ்வொரு நிலையிலும் தளர் காட்டிற்று. அவ ருடைய துடிப்பும், கலகலப்பும், வெளி நட மாட்டமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்கிப் போயின. அன்றையச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமில்லாத ஒரு மனப்பான்மை அவ ரிடம் நீடித்து அவரை அலைக்கத் தொடங் கிற்று.

"அப்பா !" என்று கூப்பிட்டார்.

அவர் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. கண்ணில் நிறைந்த நீர் கன்னங்களில் வழிந்து ஓடிற்று. அவர் துடைக்கக்கூட முயலவில்லை. அவ ருக்கு உள்ளே ஏதோ தகர்ந்து விட்டது.

"எனக்குப் புதுமை வேண்டாம் ரவி. பழைமையே போதும். டானிக் தேவைப் படுவது என் உடலுக்கு அல்ல. மனத்துக்குத் தான். என்னைத் தனியாக விட்டுவிடு" என்று மெதுவாக மென்று விழுங்கிப் பதில் சொன்னார்.

"ஏன் அப்பா? என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"

"நீ கால கடிகாரத்தை நாற்பது ஆண்டுகள் பின்னால் வைத்துவிட்டாய். என் மனம் அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. உடம்பு மட்டும்தான் இன்றைய நிலையில் இருக்கிறது. ஒன்றாய் இருந்து கொண்டு, மனமும் உடலும் இரு வேறு நிலைகளில் என்னை இப்படி இழுக் கும் அவஸ்தை தாங்கக் கூடியதாக இல்லை. இதைவிடப் பழைமையான மனப்பான்மைக்கு ஏற்றபடி உடலிலும் முதுமை வந்துவிடுவதே பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். என் னுடைய மனத்தின் ஏக்கம் என் உடம்பில் பிரதிபலிக்கிறது. அதனால்தான் இந்த ஒரு வருஷத்திலேயே அதற்குப் பத்து வயது அதிக மாகக் கூடிவிட்டது. இது அவசர ஓட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் இதுதான் இயற்கை. என் உடம்பு மனத்துடன் ஜோடி சேரப் பார்க்கிறது. அதைப் பிரிக்காதே. இன்னும் நாலைந்து ஆண்டுகளில் நான் எழுபது வயதுக் கிழவன் ஆகிவிடுவேன். அப்போது எல்லாம் சரியாக இருக்கும். கௌரியும்கூடத் தன் முதுமையைக் குனிந்து பார்த்து ஏங்க வேண்டியதில்லை."

"அப்பா ! நீங்கள் சொல்வது — இப்படியே விட்டுவிட்டால் சீக்கிரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கை முடிந்து விடும் !"

"தெரியும். அதில் என்ன தப்பு? நாற்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் நேர்ந்தது போல, அது அகால மரணம் இல்லையே ? என்னைக் கடைசி யாகப் பார்ப்பவர்கள் "வாழ்க்கையை முழுவ தும் அனுபவித்துக் கனிந்து உதிர்ந்த பழம் இது !" என்றுதானே சொல்வார்கள் ? அதில் இயற்கை இல்லாத தன்மை ஏது ? இப்போது தெரியும் அசம்பாவிதம் அந்த முடிவில் இருக்காதே ?"

"அப்பா ! உங்களுக்கு இளமையைத் தர ஆசைப்பட்டேன். மீண்டும் ஒரு தடவை முழு வாழ்க்கையை நீங்கள் வாழ்ந்து அனுபவிக்க, ஒரு வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று ஆசைப் பட்டேன். நீங்கள் என்னை ஏமாற்று கிறீர்கள். என்னால் இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை !"

"இல்லை, ரவி ! இதுவே எனக்கு முழுத் திருப்தி. என் மனம் நன்றியால் நிறைந்து ததும்புகிறது. வயதான தந்தையின் ஆசை என்ன? தன் மகன் வளர்ந்து நல்ல நிலையில் இருப்பதைப் பார்ப்பதுதானே ? அது ஈடேறி விட்டது. இன்னும் என்ன பாக்கி ? உன் னிடம் நான் இனிமேல் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான். நீ அதை நிறைவேற்றுவாயா ?"

"என்னப்பா ? சொல்லுங்கள். உங்களுக் காக நான் எதையும் செய்வேன்."

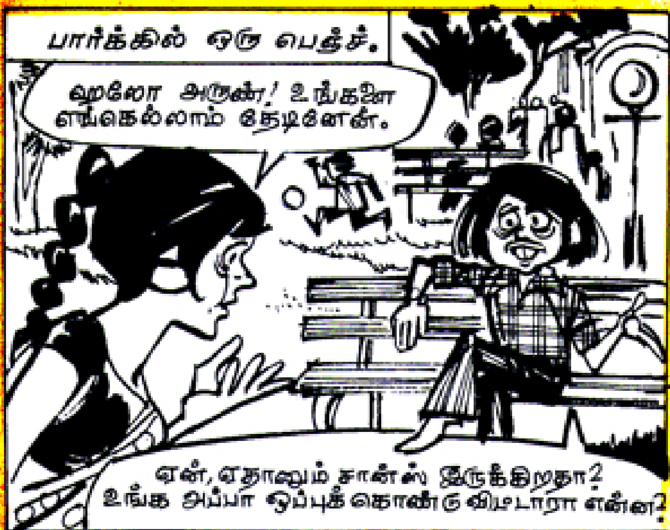
"நீ அதைச் செய்ய வேண்டும். நான் இறந்து போனால் மறுபடியும் என்னை உயிர்ப் பித்துவிடாதே. என் உடலை அப்படியே வாடும்படி விட்டுவிடு. அதற்கு உயிர் கொடுத்துவிடாதே. தாய் மண்ணில் அது மறைந்து போகட்டும். அதற்கு வழியே இல் லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப் படாதே. என் வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்வாயா ரவி ?"

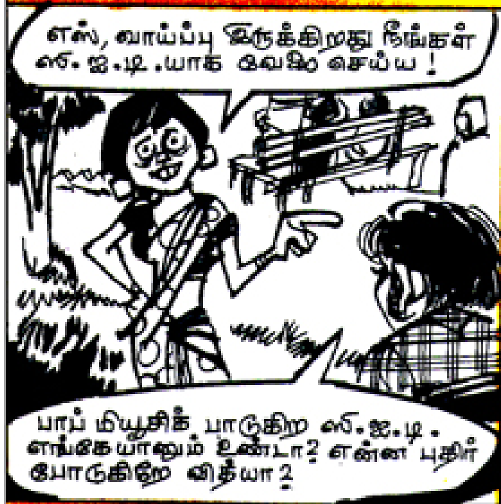
"ஆகட்டும், அப்பா !"

பாடுவோம் பாப் மியூசிக்!

கதை:
தமயந்தி/சாருகேசி
சித்திரம்: ராஜு

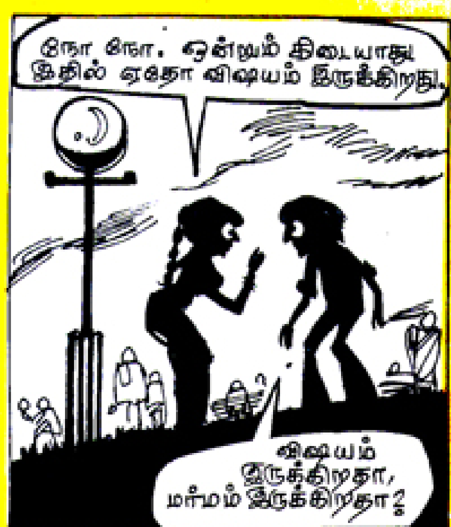
9

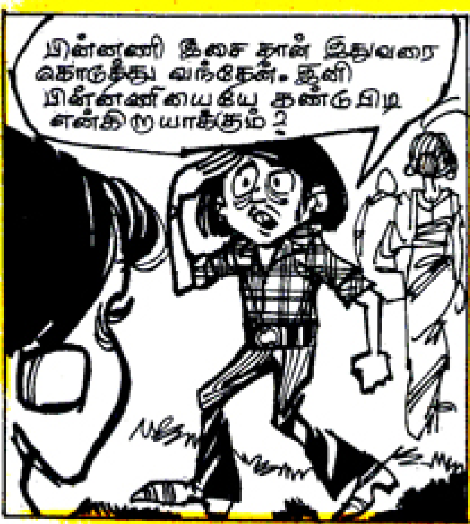

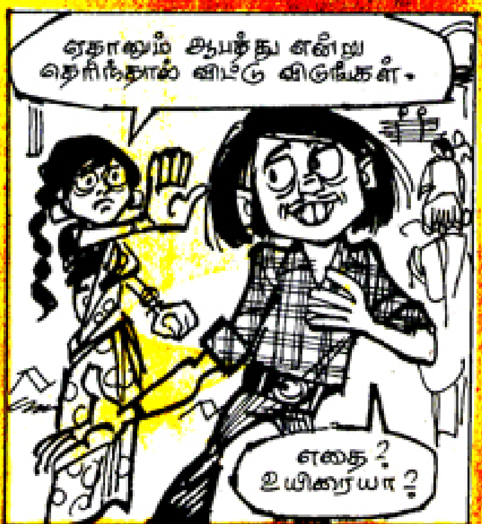

மர்மமான விஷயம் என்னவோ இருக்கிறது. நீங்கள் தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.
கிடாரைத் தூக்கி வைத்துவிட்டுக் கறுப்புக் கண்ணாடியை மாட்டிக் கொள் என்கிறாய்.

காரணமெதுவும் இல்லாமல் அப்பா இப்படியெல்லாம் செய்ய மாட்டார். இதில் நிச்சயமாகப் பின்னணியில் ஏதோ இருக்கிறது.

பின்னணி இசை தான் இதுவரை கொடுத்து வந்தேன். இனி பின்னணியையே கண்டுபிடி என்கிறாயாக்கும்?

எனக்கென்னவோ அந்த எஸ். எல். லிங்கம் வேலையாயிருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. இரண்டு பேரும் போனில் மணிக் கணக்கில் பேசிக் கொள்கிறார்கள்!
அப்படியா? க்ளூ தந்து விட்டாய். இனியும் கண்டு பிடிக்காமல் இருக்க முடியுமோ? முயல்கிறேன்.

ஜாக்கிரதை மிஸ்டர் அருண். எஸ்.எஸ். லிங்கம் வீட்டில் கூர்க்கா, அல்சேஷியன் நாய் எல்லாம் உண்டு.
நான் என்ன, கூர்க்காவிடமும் அல்சேஷியனிடமுமா பேசப் போகிறேன்? எனக்குக் கூர்க்கா பாஷையும் தெரியாது, நாய் பாஷையும் தெரியாது.

ஏதாவது ஆபத்து என்று தெரிந்தால் விட்டு விடுங்கள்.
எதை? உயிரையா?

தொடரும்

புது உலகம் கண்டேன்!

○ வார்ஸாவில் உள்ள ஓர் அரண்மனை

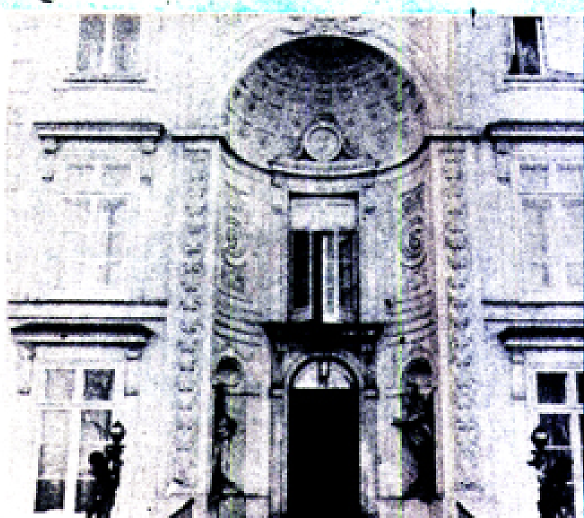
○ செட்டி நாட்டுக் கட்டிடக் கலைக்கு ஒப்பான போலிஷ் கட்டிடக் கலை

—நா. பார்த்தசாரதி

9. கலைச் சுரங்கமும் உப்புச் சுரங்கமும்

இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டைப் போல், தமிழ் நாட்டில் மதுரையைப் போல் போலந்தின் கலாசார கேந்திரம் என்று 'க்ராக்கோ' நகரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். 1930க்கும் 44க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் போலந்தின் பல முக்கிய நகரங்கள் நாஜிப் படைகளால் தரை மட்டமாக்கப்பட்டபோது கூட அன்று கண்ட மேனிக்கு அழிவின்றி இருந்த நகரம் க்ராக்கோ. போலந்தின் பழைமையையும் கலாசாரத்தையும் வரலாற்றுப் பெருமையையும், வேறு பல முக்கிய அம்சங்களையும் பார்க்க வேண்டுமானால் க்ராக்கோவுக்குத்தான் போக வேண்டியிருக்கும். க்ராக்கோ நகரையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் பார்க்காமல் போலந்து பயணமே நிறைவு அடைய முடியாது.

மிகப் பழைமையான சர்ச்சுகள், கோட்டைகள், ஐரோப்பாவின் மிகப் பழைமையான பல்கலைக் கழகம், பல புகழ் பெற்ற வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்கள், எல்லாவற்றையும் க்ராக்கோவிலும் (Krakow) சுற்றுப்புறங்களிலும் பார்க்கலாம். போலந்தின் 'ஸ்விட்சர்லாந்து' என்று வருணிக்கப்படும் ஸாக்கோபானே (Zokopane) மலைவாசப் பகுதியும் க்ராக்கோ நகரத்துக்கு அருகேதான் அமைந்திருக்கிறது. செக்கோஸ்லேவேக்கியாவையும் போலந்தையும் பிரிக்கும் எல்லைப் பகுதியாக இருக்கும் இந்த ஆரோக்கியமான மலை நகரம் தாத்ரா குன்றுத் தொடரில் இணைந்திருக்கிறது. ஸ்விட்சர்லாந்தின் பனிக்கால விளையாட்டுக்கள் இங்கும் உண்டு. கட்டிடங்கள், தோற்றம், தெருக்கள் அமைப்பு எல்லாவற்றிலும் ஒரு பழைய கலாசாரப் பின்னணி தெரிகிற நகரமான க்ராக்கோவை

○ உப்புச் சுரங்கத்தில் உள்ள பெரிய அரங்கம்

ரஷ்யாவின் லெனின் கிராட், இங்கிலாந்தின் எடின்பரோ, இந்தியாவின் ஜெய்ப்பூர், மதுரை போன்றவற்றோடு ஒப்பிடலாம். சில தெருக்களில் ட்ராம் ஓடும்போது இருபுறமும் உள்ள கட்டிடங்கள் அதிரக்கூடிய அளவுக்குப் பழைய வீடுகள் மாளிகைகள் எல்லாம் க்ராக்கோ நகரில் இருக்கின்றன.

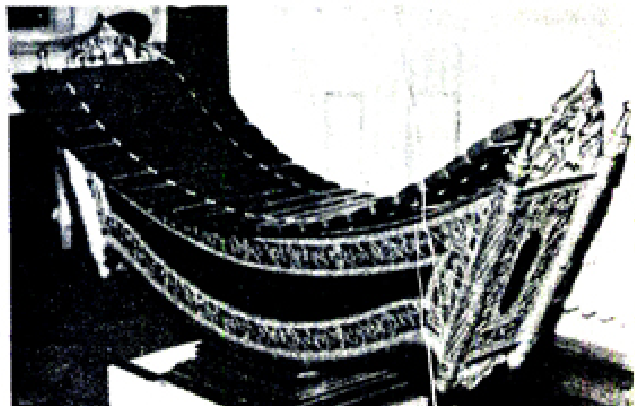
ஐரோப்பாவிலேயே மிகப் பழைய மூன்று கல்விக் கேந்திரங்களில் ஒன்றாகிய 'யாகிலோனியன்' (Jogiellonion) பல்கலைக் கழகம் இந்த க்ராக்கோ நகரில்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு 612 ஆண்டுகளுக்கு முன் (1364ல்) நிறுவப்பட்ட இந்தப் பல்கலைக் கழகமும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற வாவெல் கோட்டையும் (Wawel castle) க்ராக்கோ நகரில் தவறாமல் பார்க்க வேண்டியவை. கிரீஸின் புகழ் பெற்ற 'அக்ரோ போலிஸ்' சின்னம் போல வாவெல் குன்றிலுள்ள 'வாவெல் கோட்டை'—போலந்தின் 'அக்ரோ போலிஸ்' — எனச் சுற்றுப் பிரயாணிகளால் கொண்டாடப்படுகிறது. நகரின் மையமாக உள்ள இப்பகுதியில் இணைந்துள்ள வாவெல் மியூஸியமும் வாவெல் கதீட்ரலும் அருகேயுள்ள செயின்ட் மேரி கோவிலும் சுற்றிலுமுள்ள போலிஷ் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அழகிய பழங் காலத்து வீடுகளும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக விளங்குகின்றன. வார்ஸா நகரிலுள்ள பழைய வார்ஸா மார்க்கெட் சதுக்கம் போலவே க்ராக்கோ நகரிலும் நெருக்கமான கடைகள் சர்ச்சுகளின் நடுவே ஒரு சதுக்கம் அமைந்திருக்கிறது. போலந்தின் நகரங்கள் எல்லாமே பழைய நாளில் ஒரு மார்க்கெட் சதுக்கத்தை (Market square) மையமாகக் கொண்டுதான் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று இதிலிருந்து தெரிந்தது.

போலந்தின் தலைநகராகிய வார்ஸாவிலிருந்து ரயிலில் ஏழெட்டு மணி நேரமும் விமானத்தில் சுமார் ஒரு மணி நேரமும் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய தொலைவில் இருந்தாலும் 'க்ராக்கோ' நகருக்குப் போனவுடன் மதுரைக்குப் போய் விட்ட உணர்வை நான் அடைய வேறு ஒரு காரணமும் இருந்தது. சிவகாசிக்கு அருகே உள்ள தாயில்பட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்த ராமசாமி என்ற என்ஜினியரிங் பட்டதாரி மேற்படிப்பான எம். டெக். பட்டத்துக்காகப் போலந்தில் ஸ்காலர்ஷிப் பெற்று இந்நகரில் படித்து வருகிறார். இவரை இங்கே சந்திக்க நேர்ந்தது. ஒரிஸ்ஸா, ஆந்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் முதலிய பிற இந்தியப் பகுதிகளிலிருந்தும் படிக்க வந்திருக்கும் வேறு சில இந்திய மாணவர்களையும் சந்திக்க முடிந்தது.

இப்படிச் சந்தித்த இந்திய மாணவர்கள் சிலர் ஒரு போலிஷ் குடும்பத்துக்குச் சென்று அவர்களோடு சில மணி நேரம் தங்கிக் கவனிக்கும் வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். போலிஷ் மக்களின் இங்கிதமான பழகும் பண்புகளையும், விருந்துபசார நலனையும் அப்போது புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. நான் சென்ற வீட்டில் நுழைவாயிலில் கிறிஸ்துமஸ் மரத்தின் பசுமையான இலைகளையும் பல நிறப் பூக்களையும் இணைத்துத் தோரணம் போலக் கட்டி அலங்கரித்திருந்தார்கள். அந்த அலங்காரம் என்னைக் கவரவே, 'அது எதற்காகச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது' என்று விசாரித்தேன். அந்தக் குடும்பத்தில் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு திருமணம் நடந்ததாகத் தெரிவித்து விட்டு விதம் விதமான திருமணக் கேக்குகளைத் தட்டு நிறையக் கொண்டு வந்து நீட்டினாள் மணப் பெண்ணின் தாய். மணப் பெண்ணின் தந்தையும் சகோதரரும் எங்களோடு அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாவிலையும், வாழை மரமும் தோரணம் கட்டிய புது மனைக் களை மாறாத தமிழ் நாட்டு மண வீடு ஒன்றிற்கும் அதற்கும் அதிக வேறுபாடு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. வெளியே சென்றிருந்த மணமகளும் மணமகனும் சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்தார்கள். அவர்களும் எங்களுக்கு அறி

○ தமிழகப் பழங்கால நினைவுகளை நினைவூட்டும் ஒரு போலிஷ் வாத்தியம்

"வள்ளுவர் கோட்ட மாடிப் படிக்கட்டில், கால் தடுக்கி உருண்டு விழுந்த என் நாத்தனாரைப் பார்த்து, 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக' என்று நான் கூறியது தப்பாம்டி!"

முகப்படுத்தப்பட்டு எங்களோடு அமர்ந்து உரையாடலில் கலந்து கொண்டார்கள். போலிஷ் குடும்ப வாழ்வு விவரங்களைப் பற்றி அவர்கள் எங்களுக்கும் இந்தியக் குடும்ப வாழ்வின் விவரங்களைப் பற்றி நாங்கள் அவர்களுக்கும் கூறினோம். திரும்பும்போது என் மனத்தில் நம் ஊரில் நமக்கு வேண்டிய ஒரு குடும்பத்தில் கல்யாணம் விசாரிக்கப் போய் விட்டு வந்த உணர்வுதான் இருந்தது.

நேரிலோ ஃபோனிலோ யாரிடம் உரையாடலைத் தொடங்கினாலும் ஓர் அழகான போலிஷ் தொடர் நம்மை உடனே கவரக் கூடியது. நான் க்ராக்கோ போனவுடன் ஓர் இந்திய நண்பரின் எண்ணுக்கு ஃபோன் செய்தேன். ஃபோனில் எதிர்ப்புறமிருந்து 'ஸ்லுகம்' (சுகம்) என்று பதில் வந்தது. தமிழில் சுகம் என்று பதில் வரவே நான் மலைப்படைந்து போனேன். பின்னால் பலர் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி அடிக்கடி பேசிய பின்பு அதன் அர்த்தத்தை விசாரித்தேன். ஆச்சரியமடைந்தேன். க்ஷேமலாப விசாரணைக்குப் பதிலாகக் கிடைப்பது போன்ற அந்த வார்த்தைக்கு "சொல்லுங்கள் கேட்கிறேன்" — (I am listening) என்பதாகப் பொருள் சொன்னார்கள். இப்படி சுகம், சுகம் என்று போலந்தில் எங்கும் யாரிடமும் சுகம் இருந்தது. 'சுகத்தோடு'தான் உரையாடல்கள் தொடங்கின. ரஷ்யன் போலிஷ் முதலிய மொழிகள் எல்லாம் 'ஸ்லாவோனிக்' மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருப்பதனால், சொற்கள் அமைப்பு, தொடர்கள், உச்சரிப்பு எல்லாவற்றிலும் பல ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. இந்தி உச்சரிப்பையும் சம்ஸ்கிருத உச்சரிப்பையும் கேட்டுப் பழகிய ஓர் இந்தியனுக்கு ஸ்லாவோனிக் (Slavonic) மொழிகள் மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பன போலத் தோன்றக்கூடியவை. சென்று வருகிறேன் என்பதற்கு ரஷ்யாவில் 'தஸ் விதான்ய' (குட்பை) என்றால் போலிஷ் மொழியில் 'த்ரோவிதான்ய' என்பது போல் சிறு மாறுதலுடன் அத்தொடர் உச்சரிக்கப் படுகிறது.

போலந்தில் க்ராக்கோ நகருக்குப் பக்கத்தில் நான் பார்த்தவற்றில் 'வியெலிச்கா' (Wieliczka) என்னும் உப்புச் சுரங்கத்தை ஒரு நாளும் மறக்க முடியாது. க்ராக்கோ நகரிலிருந்து சுமார் பத்து மைல் தொலைவு தெற்கே அமைந்திருக்கும் இந்த உப்புச் சுரங்கம் ஐரோப்பாவிலேயே ஒரு புதுமையாகப் போலந்தில் இருக்கிறது. கல்லுப்பு (Rock Salt) என்று நாம் சொல்லுகிறோமே அப்படிப்பட்ட உப்பைத் தோண்டி எடுக்கும் மிகப் பெரிய சுரங்கம் இது. பூமிக்குக் கீழே பல கல் தொலைவு ஆழ்ந்தும் அகன்றும் பரந்தும் கிடக்கிறது இச்சுரங்கம். சுரங்கத்தின் கீழே ஓர் உலகமே இருக்கிறது. ஏரிகள், தபாலாபீஸ், மியூசியங்கள், நடனக்கூடம், தியேட்டர். ஆஸ்துமா நோயாளிகள் சிகிச்சை பெற வசதியான உப்புக்காற்றுடன் கூடிய சானடோரியம், பெரிய சர்ச், சிற்பக்கூடங்கள் எல்லாமே இந்த உப்புச் சுரங்கத்துக்குள்ளே இருக்கின்றன என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

காலையில் பத்து மணிக்கு மின்சார ரயில் மூலம் க்ராக்கோவிலிருந்து இந்த உப்புச் சுரங்கப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்த நான் சுரங்கத்தில் இறங்கத் தொடங்கியபோது பத்தரை மணி. உள்ளே இருக்கும் உலகத்தை எவ்வளவோ அவசரம் அவசரமாகச் சுற்றிப் பார்த்தும்கூட மாலை நாலரை மணி வரை ஆகிவிட்டது. அப்படியும் முழுமையாகப் பார்த்து முடித்த திருப்தி இல்லை எனக்கு.

சுரங்கத்துக்குள் கீழிறங்கவும் மேலே ஏறவும் லிஃப்ட் இருந்தாலும் கீழே இறங்கும்போது சுற்றிச் சுற்றி மரப் படிகளின் வழியே நடத்தித்தான் அழைத்துச் செல்கிறார்கள். காரணம் கீழே இறங்கிச் செல்லும்போது ஒவ்வொரு பகுதியாகப் புகுந்து சுற்றிக் காண்பிக்கவும் காணவும் படிகள் வழியே நடந்து செல்வது தான் வசதியாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் பார்த்து முடித்துவிட்டு மேலே ஏறும்போது எங்கும் தங்காமல் நேரே வெளியேறி வந்துவிட முடிவதால் லிஃப்டில் வந்துவிடுவது சௌகரியம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். லிஃப்ட்டும் சுரங்கங்களில் ஏறி இறங்குவதற்கான கரடு முரடான உபயோகத்துக்குரியது தான். கீழே சுரங்கத்துக்குள் சுற்றி வரும் வழிகளில் மின் விளக்கு ஒளி பளிச்சிட்டாலும் நகரின் தெருக்கள்போல் இருந்தாலும், வழிகாட்டியைப் பின்பற்றாமல் இஷ்டம்போல் போய் விட்டால் திரும்பி வழி கண்டுபிடித்து வருவது சிரமம்தான். உப்புப் பூத்த கற்பாறைகளிலேயே சிலைகள், கூடங்கள் சர்ச்சுகள் எல்லாம் அழகாகக் குடையப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலில் அந்த உப்புச் சுரங்கம் எப்படி, யார் காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுக் குடையப்பட்டது என்ற வரலாறே உப்புப் பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. பின்பு அந்தச் சுரங்கத் தொழிலாளிகள் பல்வேறு தலைமுறைகளில் மிகக் கடினமான அந்தச் சுரங்கப் பணிகளில் எப்படி எப்படி ஈடுபட்டார்கள் என்ற விவரங்கள் சிற்பங்களின் மூலமாகவே விளக்கப்பட்டிருந்தன.

குடையப்பட்டிருந்த பகுதிகளின் ஆழமும் அளவும், உயர அகலமும் பெரிது. அஜந்தா, எல்லோரா குகைகளை விடப் பெரியவையாக அவை குடையப் பட்டிருந்தன. மாளிகை போலவும், அரங்கம் போலவும் மாடங்கள் போலவும் குடையப்பட்டிருந்த சில பகுதிகள் மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகால் அளவு கூட உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் விளங்கின.

பூமிக்குக் கீழே சூரிய ஒளி படராத பகுதியில் இந்த அதிசயங்களை எப்படி உருவாக்கினார்கள் என்று வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் ஜிலுஜிலு வென்று சுகமான உப்புக் காற்று வீசியது. சிறிதும் வியர்க்கவில்லை. பூதாகாரமான மலைப் பாம்பின் வயிற்றில் புகுந்து போவது போல் சுரங்கத்துக்குள்ளே பாதை வளைந்து வளைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நடுவே பிக்சர் போஸ்ட் கார்டோ கடிதமோ வாங்கி எழுதி நண்பர்களுக்கு அனுப்ப வசதியாக

உள்ளேயே ஒரு தபாலாபீஸ் வேறு உண்டு. அங்கங்கே உப்புப் பாறைகள் வெட்டிய பரப்புக்களில் ஆழமாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் நில நீர்ப் பரப்பில் ஓரிடத்தில் படகுகள் செலுத்துவதற்குக்கூட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய பெரிய ஏரிகள் இரண்டு மூன்று பூமிக்கு அடியில் சுரங்கத்துக்குள்ளேயே இருக்கின்றன.

இன்னும் மேலே சில பகுதிகளில் மிக உயரமான விதானத்துடன் மாடங்களும் தூண்களும் சித்திர வேலைப்பாடுகளுமாகக் குடைந்திருக்கிறார்கள். சர்ச்சில் ஒரே சமயத்தில் 800 பேரும் ஆடிட்டோரியத்தில் ஆயிரம் பேரும் அமர முடியும். மேலே அவ்வளவு பெரிய இடங்கள் இருப்பதை மேலிருந்து பார்க்கும்போது நம்பக்கூட முடியாது.

பல நூறு ஆண்டுகளாக இருக்கும் இந்த உப்புச் சுரங்கத்தில் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் எப்படி எந்தெந்தக் கருவிகளால் உப்புப் பாறைகளை வெட்டி எடுத்தார்கள் என்பதை விளக்கும் பல பொருட்காட்சிகளைச் சுரங்கத்துக்குள்ளேயே முறையாகக் கால வரிசைப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். உப்புக் கற்பாறைகள் போலவே சற்று ஒளி மிகுதியுடன் கிடைக்கும் வைரக் கற்கள், ஒளிப் படிவங்கள் (Crystal stones) எல்லாம் அடங்கிய மியூஸியம் ஒன்றும் உள்ளே இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றாகப் பார்க்கப் பார்க்க உப்புச் சுரங்கம் உவகைச் சுரங்கமாக வளர்ந்து கொண்டே போகிறது.

அந்தச் சூழ்நிலையும் ஆரோக்கியமான காற்றும் ஆஸ்துமா நோயாளிகளை விரைந்து குணப்படுத்துகின்றன என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் உள்ள இச் சுரங்கத்தில் ஆஸ்துமா சானடோரியம் பின் இணைந்தது. எல்லாவற்றையும் சுற்றிக் காட்டிய பின் எனக்குக் கல்கண்டு கட்டி போல் மின்னும் ஓர் உப்புப் பாறையைச் சிறிதாக உடைத்தெடுத்து அன்பளிப்பாகத் தந்தார் சுற்றிக் காட்டிய சுரங்க வழிகாட்டி.

'உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை' என்னும் தமிழ்ப் பழமொழியை நினைத்துக்கொண்டேன். உப்புச் சுரங்கம் உவகைச் சுரங்கமாக இனித்தது. க்ராக்கோவையும், அதைச் சுற்றிய பகுதிகளையும் போலந்தின் கலைச் சுரங்கம் என்றால், அவற்றுள் இந்த 'வியெலிச்கா உப்புச் சுரங்கம்' இரசனை உள்ளவர்களுக்கு ஒரு கற்கண்டுச் சுரங்கமாக இனிக்கிறது.

க்ராக்கோவையும், சுற்றுப்புறங்களையும் பார்த்தபோது, அங்குள்ள இசைக் கலைகள், இசைக் கருவிகளில் நம்முடைய பண்டைத் தமிழ் நாட்டுக்கும் போலந்துக்கும் சில ஒற்றுமைகள் இருப்பதைக் காண முடிந்தது. நான் கேட்ட சில நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கிராமியப் பாடல்கள் மதுரை, இராமநாதபுரம் சீமையின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் அமைப்பையும், ஓசை நயத்தையும் நினைவூட்டின. சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் காதையிலும், விபுலானந்தரின் யாழ் நூலிலும் குறிப்பிட்டாற் போன்ற அமைப்பு உடைய சில இசைக் கருவிகளையும் போலந்தில் பார்க்க முடிந்தது. நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள தொலைவு, மொழி வேறுபாடு இவற்றை எல்லாம் கடந்து இப்படி அபூர்வமாக அமைந்துள்ள ஒற்றுமைகள் நம்மை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கச் செய்து விடுகின்றன. போலிஷ் கட்டிடக் கலை அமைப்பிலும், மாளிகைகளிலும் கூடச் சில பகுதிகள் நம் செட்டிநாட்டு வீடுகள் போல் உள்ளன.

போலந்தின் தலைநகராகிய வார்ஸாவிலும் பிற நகரங்களிலும் உள்ள பழங்கால மாளிகைகள், அரண்மனைகளில் இப்படி ஒற்றுமையைக்காண முடிந்தது. உலகமெங்கும் மனிதகுலம் சில அடிப்படை ஒற்றுமைகளோடு தான் படிப்படியாக வளர்ந்துள்ளது என்ற பொதுக் கருத்தைத்தான் இந்த ஒற்றுமைகள் அவ்வப்போது நிரூபித்தன.

ஆயினும் நம்மோடு ஒப்பிட்டுக் கொள்ள முடியாத ஒரு வளர்ச்சியும் சிறப்பும் தனியாக அவர்களுக்கு இருந்ததையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்! அதுதான் சுரங்கத் தொழிலில் (mining) பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் பெற்றிருக்கும் திறமை. அது பற்றி இனி மற்றொரு கட்டுரையில் பார்க்கலாம். (தொடரும்)

அட்டைப்பட விளக்கம்:

சிறந்த கலைஞரின் சிறப்பு நிகழ்ச்சி

அரங்கேற்றம் நடந்தபோதே ஓஹோஹோ என்று புகழப்பட்டார் குமாரி லதா நீலகண்டன். ஒவ்வொரு வியப்பொலியும் அவர் கலை மேலும் பிரகாசிக்க உதவியிருக்கிறது.

பம்பாய் ராஜராஜேச்வரி பரதப் பள்ளியில் குரு மகாலிங்கம் பிள்ளையிடம் பயின்று பேரும் புகழும் பெற்றுள்ளவர் லதா. இவர் தகப்பனார் 'ஃபைஸர்' நீலகண்டன் கலை உலகில் பிரபலமானவர்.

இவர்களுடைய கலை ஆர்வம் பம்பாய் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தமிழார்வத்துடன் இணைந்தபோது நூதனமானதும் பெருமிதம் கொள்ளக்கூடியதுமான ஒரு நிகழ்ச்சி உருவாயிற்று.

இந்த விசேஷ நடன நிகழ்ச்சியில் தமிழ்ப் பாடல்களே இடம் பெற்றன.

சண்முகானந்த சபா அரங்கில் குமாரி லதா ஆடியபோது கம்பனும் வள்ளுவனும் ஆண்டாளும் தேன் மதுரத் தமிழில் இயற்றிய பக்திச் சுவை ததும்பும் பாடல்களைக் கேட்டு ஆனந்திக்க முடிந்தது. அதே நேரத்தில் லதாவின் அழகிய தோற்றத்தில், குறுகுறுப்பான விழிகளில், நெஞ்சை அள்ளும் புன்னகையில் பாடலின் கருத்துக்களைப் பாவபூர்வமாகப் பார்த்தும் ரசிக்க முடிந்தது.

ஔவையார், முத்துத் தாண்டவர், ராமலிங்க சுவாமிகள், பாரதியார், பாபநாசம் சிவன் ஆகியோரது அருமையான பாடல்களுக்கும் அபிநயம் பிடித்தார் லதா.

தமிழ் என்றாலே இனிமை, தமிழிசை என்றால் அதனினும் இனிமை. இறையுணர்வுடன் கூடிய தமிழ், இசை இவற்றுடன் லதாவின் தேர்ந்த பாவ பூர்வமான நடனமும் சேர்ந்தால் அது அனைத்திலும் இனிமை அல்லவா? அவையோர் அகமகிழ்ந்து பரவசமானதில் வியப்பென்ன?

அபூர்வ மருந்து...
அறுவை சிகிச்சை இன்றியே மூலத்தைச் சுருக்க உதவுகிறது!

நமைச்சலை நிறுத்துகிறது-நிமிடங்களில் வலியைப் போக்குகிறது!

நியூயார்க் : இப்பொழுது விஞ்ஞானத்துறை ஒரு புதிய மருந்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளது. பெரும்பான்மையான மூல நோயை அறுவை சிகிச்சை இன்றியே சுருக்க உதவுகிறது 'இந்த அபூர்வ மருந்து. டாக்டர்கள் நடத்திய பரிசோதனைகளின் நிரூபணம் இது! மூல நோயால் ஏற்படும் வலியும் நமைச்சலும் நீங்கி, அதிவிரைவில் மூலம் சுருங்கி குணமேற்பட்டிருக்கிறது. மூல நோயால் 10, 20 ஆண்டுகள் துன்புற்றோர் கூட, "மூல நோய் என்னும் பிரச்சினை முடிந்து விட்டது" என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தன்னிகரற்ற மருந்தான பிரிபரேஷன் எச்* களிம்பு, மூலத்தைச் சுருக்க உதவுவதோடு, நமைச்சலை நீக்கி வலியைத் தணிக்கிறது; மலப் போக்கின் போது வலியைக் குறைத்து எளிதாக்குகிறது.

பிரிபரேஷன் எச், இடும் குழாயுடன். 50 கிராம் அல்லது 30 கிராம் ட்யூபுகளை உங்கள் மருந்து வியாபாரியிடமிருந்து வாங்குங்கள்.

மூல நோய் பற்றிய விளக்கப் புத்தகமொன்றை இலவசமாகப் பெற, (25 பைசா தபால் தலையுடன்) எழுதுக இன்றே இம் முகவரிக்கு : டிபார்ட்மெண்ட் PH-66 த. பெ. எண் 10133, பம்பாய் 400 001

*Regd. User of TM : Geoffrey Manners & Co. Ltd.   744 PH-82 Tam

---

மாயவரம் பைனான்ஷியல் கார்ப்பொரேஷன்
லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம்: **13-H, கச்சேரி ரோடு, மாயவரம்-609001**

31-3-976 முடிய

1. அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 5 லட்சம்
2. செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் & ரிசர்வுகள்	ரூ. 5.5 லட்சம்
3. நடைபெறும் சீட்டுகளின் மதிப்பு	ரூ. 8 கோடிக்கு மேல்

கிளை அலுவலகங்கள்

மாயவரம், காரைக்கால், பாண்டிச்சேரி
திருப்பாப்புலியூர், கும்பகோணம், தஞ்சாவூர்
சிதம்பரம், சென்னை, காஞ்சீபுரம்

"உயர்துகை ஏலச் சீட்டு நடத்துபவர்கள்."

மாயவரம்
27-5-76

R. கல்யாணசுந்தரம்
மானேஜிங் டைரெக்டர்

சேரமான் காதலி

அத்தியாயம் 2

தண்ணிலவும் தாரகையும்

மூடிசூட்டு விழாவையொட்டி அராபியர் தெருவும், யூதர்கள் தெருவும், சிரியன் கிறிஸ்துவர்கள் தெருவும் கூட அற்புதமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஒவ்வொரு தெருவுக்கும் அந்தந்த நாடுகளிலிருந்து புதிய வருகைகளும் இருந்தன.

பாரத கண்டத்திலேயே சேர நாட்டுத் துறைமுகமும், சோழநாட்டுப் பூம்புகாரும்தான் அதிகமாக வெளிநாட்டவரை இறக்குமதி செய்த துறைமுகங்களாகும்.

தெற்கே ஐரோப்பியர்களும் யவனர்களும் வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னமேயே மேற்குக் கடற்கரை அவர்களைச் சந்தித்து விட்டது.

ஒவ்வொரு தினங்களிலும் ஒவ்வொரு பாய்மரக் கப்பலாவது அரேபியாவில் இருந்து மேற்குக் கடற்கரைக்கு வந்து கொண்டிருந்தது.

ஏற்கனவே குடிபெயர்ந்து வந்தவர்களின் உறவினர்கள் தாங்களும் வாணிப நிமித்தம் அங்கே வருவது பழக்கமாயிருந்தது.

அப்படி வந்தவர்களில் மூவர்தான், மகமதுவும், அவரது பேகமும், சலீமாவும்.

மகமதுவின் சகோதரி பாத்திமாவும் அவளது கணவன் அகமதுவும் இவர்கள் வருகைக்கு மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வஞ்சியில் குடியேறியிருந்தனர்.

அவர்களது ஆதரவில் வாணிபம் செய்யக் கருதியே மகமது தன் குடும்பத்தோடு வந்திருந்தார்.

சுமார் அறுபது பேர்கள் வந்த அந்தக் கப்பலில் விலை உயர்ந்த வாணிபப் பொருளைக் கொண்டு வந்திருந்தவர்கள் அவர்களே.

அந்நாளில் சேர நாட்டுக்குச் சுங்கச் சாவடிகள் கிடையாது. வெளியில் இருந்து வரும் பொருள்கள் தாராளமாக அனுமதிக்கப்பட்டன.

வஞ்சியில் இருந்து வெளியே செல்லவும் அனுமதி தேவையில்லாமல் இருந்தது.

ஓரளவுக்குச் சுதந்திரத் துறைமுகமாகவே மேற்குத் துறைமுகம் காட்சி அளித்தது.

பாய்மரக் கப்பலைவிட்டு இறங்கிய மகமதுவும், குடும்பத்தினரும் தங்களை எதிர்கொண்டு அழைக்கும் வீரர்களைப் பார்த்ததும் முதலில் சற்றுத் திகைத்தாலும் திசை தப்பிய கப்பலுக்குத் திசை காட்டித் தைரியம் ஊட்ட நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்க வீரர்கள் என்று தெரியவந்ததும் தைரியமடைந்தனர். தாங்கள் வந்த கப்பல் திசை தப்பினாலும், தாங்கள் வந்து சேர வேண்டிய கேரள மண்ணில் ஊர்ந்து நின்று விட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்ததும் அல்லாவின் அருளை எண்ணி வியந்து மெய்சிலிர்த்துத் தொழுதனர். வீரர்கள் அவர்களுக்கு நகர்ப்புற எல்லை வரையில் துணைபோயினர்.

நகர்ப்புறத்துக்கு வெகு தூரத்துக்கு வெகு தூரத்தில் பாய்மரக் கப்பல் நின்று விட்டபடியால், நகரத்தின் அப்புறத்தில் உள்ள அராபியத் தெருவில் குடியிருக்கும் மகம்மதுவின் சகோதரி பாத்திமாவின் இல்லத்தைத் தேடி வெகு நேரம் அலைய வேண்டியிருந்தது.

பாஸ்கர ரவிவர்மன் என்ற மூன்றாம் சேரமான் பெருமானின் புதிய தளபதிகளில் ஒருவனான மாணிக்கன் சில படை வீரர்களோடு புரவியேறி வந்தவன் அல்லங்காடியில் அவர்களைச் சந்தித்தான்.

அராபியர் தெருவுக்கு, அவர்களுக்கு அவனே வழிகாட்டினான்.

அந்த இரவில் வழியெங்கும் விசாரித்துக் கொண்டு பாத்திமாவின் இல்

கண்ணதாசன்

லத்தை வந்து அடைந்தார்கள் மகமது வும், குடும்பத்தினரும்.

கதவைத் தாழிட்டுவிட்டு உள்ளே தூங்கிக் கொண்டிருந்த அகமது கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டு எழுந்து கத வைத் திறந்தார்.

மைத்துனரைக் கண்டதும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கப் பாத்திமாவை எழுப்பினர்.

அந்த இல்லத்திலேயே அகமதுவின் குடும்பத்தினரோடு வேறு இருவரும் தங்கி யிருந்தார்கள்.

அராபியாவில் ஆதரவில்லாமல் சேர நாட்டுக்கு வந்து அவர்களோடு தங்கிய இருவரும் உடன் பிறந்தவர்கள். சகோ தரன் யூசுப்; சகோதரி ஜெபுன்னிஸா. அவர்களும் எழுந்து ஓடி வந்தார்கள்.

மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கைத் தூண்டிவிட்டார் அகமது.

தாயகத்தில் இருக்கும்போது தங்க ளோடு சண்டை இட்டவர்கள்கூட, வேற்றகத்தில் குடி புகும்போது பாசப் பிணைப்பில் கட்டுண்டு கிடப்பார்கள்.

அந்த நேரத்திலும் விருந்து படைத் தாள் அன்புத் தேவதை பாத்திமா. அவளோடு ஒத்துழைத்தாள் மகமதுவின் பேகம்.

அராபியாவில் உள்ள உறவினர்கள் பற்றி அகமது பேகம் விசாரிக்க, சேர நாட்டு வாழ்க்கை பற்றி மகமதுவின் பேகம் விசாரிக்க ஒருவருக்கொருவர் சுவையான விஷயங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு சமையலில் ஈடுபட்டார்கள்.

ஜெபுன்னிஸாவும், சலீமாவும் நிலா முற்றத்தில் சென்று அமர்ந்தார்கள்.

அகமதுவும், மகமதுவும் வாணிபக் கதைகளைப் பேசிக் கொண்டு வாணி பப் பொருட்களைப் பிரித்து வைக்கத் தலைப்பட்டார்கள்.

மூன்று இடங்களுக்கும் ஓடோடிச் சென்று உதவி செய்வதில் ஈடுபட் டான் யூசுப்.

நிலா வெளிச்சத்தில் சலீமா வையே கூர்ந்து நோக்கினள், ஜெபுன்னிஸா.

சலீமா !

அங்கமெலாம் தங்க நிறம். வண்ண நிலவொளி அவள் கன்ன மெனும் கிண்ணத்தில் விழுந்த போது தன்னையும் அறியாமல் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டது.

தாழம்பூவில் இழை எடுத்து, கருஞ்சாந்து பூசி, சரம் சரமாய்த் தொங்கவிட்டது போன்ற அழ கான கூந்தல்.

ஏழு கடல்தேடி எடுத்து வந்த சிப்பி களில் கோல மெருகிட்டுக் கொஞ்சி வர விட்டது போல், சின்னஞ் சிறகெடுத்துச் சிங்காரக் கலை காட்டும் வண்ண இமை இரண்டு.

'அதை மூடி வைத்தால் ஊரடங் கும்; இறந்து வைத்தால் உலகடங்கும்' என்பது போல், பளிச்சென்று மின்னும் கண்ணிரண்டு.

சின்னஞ் சிறிய சங்குகளில் கருந் திராக்ஷைகளை வைத்தது போல், மின்னி மின்னி எழில் காட்டும் அந்தக் கண்களில் தன்னையே பறி கொடுத்தாள் ஜெபுன்னிஸா.

சலீமா, பெண்ணுக்குப் பெண் ஆசை கொள்ளும் வண்ண மயில் பேடு.

சந்திரனின் சாறெடுத்த சந்தனக்கூடு.

செம்பவழ இதழ் இரண்டும் தேன் வடிக்கும் கோடு.

திரண்டெழுந்த மேலழகோ மரகதப் பூமேடு.

மேல் பாதி கீழ் பாதி பிரித்தெடுக்கும் இடையாள்.

விண்மீன்கள் அணிவகுத்துப் பண் இசைக்கும் நகையாள்.

விரல் அழகில் பூமியையே விலை பேசும் மலர்கள்.

மெல்லியதோர் பொன்னடியில் தென்றலுக்கும் இளையாள்.

பஞ்ச வர்ணக் கிளியொன்று பருவ நிலை யெய்தி, பட்டாடை கட்டி வந்த பாவனையில் இருந்தாள்.

கழுத்து முதல் கால் வரையில் ஒருடைதான் அணிந்தாள்.

கனகமணிச் சரம் ஒன்றைக் கழுத்தோடு கலந்தாள்.

உலகிலுள்ள அழகெல்லாம் ஒரு வடிவமான, உற்சவத்துச் சிலை போல் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

பராசிகக் கவிஞனுக்குப் பசியெடுக்கும் விருந்து; பார்ப்பவர் கண்களுக்கு நோய் கொடுக்கும் மருந்து.

—அந்த அராபியச் சிலை அமர்ந்திருந்த பாவனையைப் பார்த்தபடியே நிலவு மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

தாங்கள் நாடு விட்டு வந்த காரணத்தை அவள் ஜெபுன்னிஸாவுக்கு விளக்கினாள்.

அராபியப் பொருள்களுக்கு அராபியச் சந்தையில் விற்பனை குறைந்துவிட்டதாகவும், சேரநாட்டு வாணிபத்தைத் தேடி வந்ததாகவும் கூறினாள்.

சேரநாட்டு இளங்காற்று அவள் கூந்தலைத் தாலாட்டியது.

"இந்தக் காற்று எனக்கு மிகவும் பிடிக்கிறது. இந்த நாடு எப்படி?" என்று கேட்டாள் சலீமா.

தான் அறிந்திருந்த சரித்திரத்தைத் தாளத்தோடு ஒப்புவித்தாள், ஜெபுன்னிஸா.

"மன்னவர் மூன்றும் சேரமான் பெருமாள் முடிசூட்டு விழா சமீபத்தில் தான் நடந்தது. இரண்டாம் சேரமானின் குமாரர் மார்த்தாண்டவர்மரின் முடிசூட்டு விழா திருவிதாங்கோட்டில் இன்றுதான் நடந்தது. சேரநாடு இரண்டாகிவிட்டது. திருவிதாங்கோடு சிறிய நாடுதான். ஆனால் அழகு மிகுந்தது. வஞ்சிக்கு நீங்கள் இரவு நேரத்தில் வந்திருக்கிறீர்கள். காலை நேரத்தில் இதன் அழகைப் பார்க்க வேண்டும். கதிரவன் மலையிலே உதித்துக் கடலிலே மறையும் நாடு இது. கடலில் குளித்த சூரியன் கொதிப்பு மாறிக் குளிரடைந்து இரவு நேரத்தில் சந்திரனாக வருகிறான். நமது நாட்டைப் போலவே இங்கு எல்லாப் பெண்களும் அழகாக இருக்கிறார்கள்."

—ஜெபுன்னிஸா சொல்லச் சொல்ல அந்தச் சின்னக் கிளி அதை வேடிக்கையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

பதினாறே வயது நிரம்பிய அந்தப் பருவக் கொடி உலக விவகாரங்கள் எதையும் அறியாது, தாய் தந்தையையே வணங்கும் பண்புடையாள். ஒருவயிற்றில் பிறந்த ஒரே மாணிக்கம்.

சேரநாட்டுச் சம்பிரதாயங்கள் அவளுக்குத்தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஜெபுன்னிஸா அதை விளக்கினாள்.

"வஞ்சிக்கு வரும் வெளிநாட்டு வணிகர்கள் மன்னரைப் பார்த்துப் பொக்கிஷத்துக்கு ஒரு சிறிய காணிக்கை

செலுத்த வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று பேர் இருந்தால் அந்த மூன்று பேருமே காணிக்கை செலுத்த வேண்டும். காணிக்கை செலுத்துவோருக்குச் சேர நாட்டு இலச்சினை பொறித்த ஒரு மோதிரத்தை அரசர் அளிப்பார். இந்த நாட்டுக் குடிமக்களாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு அதுவே அடையாளம். இப்போது மன்னவர் திருவிதாங்கோட்டில் இருக்கிறார். நாளை மறுநாள் அவர் வஞ்சிக்கு வரக்கூடும். வந்ததும் அகமது பாவா உங்களை அழைத்துக் கொண்டு அவரிடம் செல்லக் கூடும்'' என்றாள் ஜெபுன்னிஸா.

''சிலரை அங்கீகரிக்க மறுப்பதும் உண்டா?'' என்று கேட்டாள் சலீமா.

''சந்தேகத்துக்கு இடமானவர்கள் என்று ஒற்றர்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவர்கள் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை நகருக்குள் உலாவ விடுவதும் இல்லை. அடுத்த கப்பல் வரும் வரை துறைமுகத்துக்கு அருகில் உள்ள காவல் விடுதியில் வைத்துவிடுவார்கள். சாதாரணமாக இது அதிக அளவில் இருப்பதில்லை.''

''நமது பெண்களிடம் இந்த நாட்டுக்காரர்கள் தவருக நடந்து கொள்ள மாட்டார்களே....!'' என்று கேட்டாள், சலீமா.

''இல்லை. அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சிகூட இதுவரையில் நடந்ததில்லை. யூதப் பெண்கள் மட்டுமேதான் எல்லோரிடமும் சகஜமாகப் பழகுகிறார்கள். நமது பெண்கள் அப்படிப் பழகுவதும் இல்லை; சேரநாட்டு வீரர்கள் தவறு செய்வதும் இல்லை'' என்றாள் ஜெபுன்னிஸா.

சலீமா ஒரு பெருமூச்சுவிட்டாள்.

''எதற்கும் நீ வெளியில் செல்லும் போது கறுப்புத் துணியால் கண்களுக்குக் கீழே மறைத்துக் கொண்டு போ. கல்லுக்குக்கூட உன்னைக் கண்டால் ஆசை வந்துவிடும்'' என்று சிரித்தாள் ஜெபுன்னிஸா.

''நம் நாட்டில்கூட சேரநாட்டு மன்னர்களைப் பற்றி நல்லவிதமாகத்தான் சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் என் பெற்றோர் என்னையும் தைரியமாக அழைத்து வந்தார்கள்!'' என்றாள், சலீமா.

''மன்னருக்கு யூதப் பெண் ஒருத்தி காதலியாக இருக்கிறாள். அது மிகவும் ரகசியம். அந்தக் காதலுக்குக்கூட அவள்தான் முதல் காரணம். மன்னர் அவளை மனைவியாகவே ஆக்கிக் கொண்டு விட்டார்!'' என்றாள் ஜெபுன்னிஸா.

''அவள் எப்படி இருப்பாள்?'' என்று கேட்டாள் சலீமா.

''உன் கால் விரல்களைப் போல் இருப்பாள்!'' என்றாள், ஜெபுன்னிஸா.

''மன்னரின் பட்டத்து ராணி....!'' என்று இழுத்தாள் சலீமா.

''மகாராணி பத்மாவதி. இந்துப் பெண்களுக்கு அவள் ஓர் இலக்கணம். அவர்கள் எல்லாரும் நெற்றியில் குங்குமம் என்று ஒன்று வைக்கிறார்கள். அது அவர்கள் நெற்றிக்கு எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது, தெரியுமா?''

''நீ ஏதாவது இந்து திருமணத்துக்குப் போயிருக்கிறாயா?''

''ஓ, நிறைய. மாதவி என்று எனக்கொரு தோழி. அவளது திருமணத்தில் ஒரு நாள் முழுவதும் நான் அங்கே இருந்தேன். அவள் கொண்டையிட்டு அதிலே பூவைச் சுற்றி வைத்துக் கொண்டாள். நெற்றி வகிட்டிலேயும் அந்தக் குங்குமத்தை வைத்திருந்தாள். சங்கு, சக்கரம் போட்ட சங்கிலி ஒன்றைக் கட்டியிருந்தாள். ஆனால் அவர்கள் திருமணத்தில் நிறையச் சடங்குகள். எல்லாவற்றுக்கும் அர்த்தம் கூறுகிறார்கள்.''

இப்படி நேரம் போவது தெரியாமலேயே நிலா முற்றத்தில் சலீமாவும், ஜெபுன்னிஸாவும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது யூசுப் உள்ளே நுழைந்தான்.

''உணவு தயாராக இருக்கிறது. உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்கள்'' என்றான்.

''எனக்குப் பசியே இல்லை. பாய்மரக் கப்பல் ஆடிய ஆட்டத்தில் பல முறை வாந்தி எடுத்து விட்டேன்'' என்றாள் சலீமா.

''இல்லை. நீ சாப்பிடத்தான் வேண்டும். உணவு உன் கழுத்துக்குள் இறங்குவதை நான் பார்க்க வேண்டும்!'' என்றாள், ஜெபுன்னிஸா.

''என் கழுத்தென்ன கண்ணாடியா?'' என்று சிரித்தாள் சலீமா.

''உன் கழுத்தைப் பார்த்துத்தானே கண்ணாடியே செய்திருக்கிறார்கள்!'' என்றாள் ஜெபுன்னிஸா.

இருவரும் சிரித்துக் கொண்டே கீழே வந்தார்கள்.

ஒரு சலவைக் கல் மேடையைச் சுற்றிலும் ஏழு கருங்கல் நாற்காலிகள் போடப்பட்டிருந்தன.

ஒரு நாட்டு உணவைப் பிற நாட்டில் தயார் செய்யும்போது அதன் சுவையே தனி. அவர்கள் பேசிக் கொண்டே உணவருந்தினார்கள்.

பேச்சுவாக்கில், ''நாளை மறுநாள் நாம் மன்னரைச் சந்திக்கப் போகிறோம்'' என்றார் அகமது.

அப்போது அதைச் சாதாரணமாகத்தான் கேட்டாள் சலீமா. (தொடரும்)

தலைநகரில் ராஜாஜி சிலை

(12-8-1976 முதல் 23-8-1976 வரை நிதி வழங்கியவர் பட்டியல்)

லட்சுமிபுரம் பக்தர், ஒருவர்	51	00
வீணை எஸ். பாலசந்தர், சென்னை	100	00
ஆர். வெங்கட்ராமன், ஆர்வீகோ	400	00
வி. ச. வாசுதேவன், பம்மல்	5	00
ஜி. வெங்கடசுப்பிரமணியம், தில்லி	51	00
சுந்தா, சென்னை	50	00
பி. எஸ். கீதா, சென்னை	5	00
பி. எஸ். ராஜேஸ்வரி, சென்னை	5	00
வி. கே. வீரராகவன், கல்கி ஏஜண்டு காஞ்சீபுரம்	10	00
வி. ஏகாம்பர அய்யர், சென்னை	10	00
வி. முத்துகிருஷ்ணன், திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை	6	00
தியாகி எம். ரங்கசாமிநாயுடு, சென்னை	10	00
கே. ஏ. நடேசன், கல்பட்டு	9	00
வி. எஸ். சேஷாத்ரி, ஸ்ரீரங்கம்	10	00
டி. பிச்சை செட்டியார், மதுரை	20	00
என். முருகேசன், அரியலூர்	5	00
ஸ்ரீமதி ஜெயம்மாள் மாதவாச்சாரி சங்கர் நகர்	25	00
எம். எஸ். பி. சுப்பையா, திருச்சி	5	00
ஏ. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திருச்சி	5	00
என். ஆர். அகண்டேஸ்வர், திருச்சி	20	00
ஆர். பி. ஜி. வி. ராமசாமி செட்டியார், சித்தோடு	10	00
கே. ஆர். கல்யாணராமன், ராணிப்பேட்டை	11	00
ஜி. மோகன், ஈரோடு	5	00
வி. எஸ். சுந்தரராஜன், விஜயவாடா	19	00
கவர்னர் ஆலோசகர் பி. கே. தவே, சென்னை	51	00
ஸ்ரீமதி ராஜகோபால், மயிலாப்பூர்	100	00
பி. டி. சுப்பராஜா, ராஜபாளையம்	161	00
ஜி. லக்ஷ்மிபிரஸாத், காரைக்குடி	5	00
கே. தொரையன், கோவை	10	00
ஆர். எம். சுந்தரம், புதுதில்லி	5	00
என். சுந்தரபாலு, மதுரை	51	00
எஸ். நெல்லையப்பன், கல்லிடைக்குறிச்சி	5	00
பாரத் ஜாப் டைப் ஆஃபீஸ், ராசிபுரம்	5	00
வி. லக்ஷ்மிநாராயணன், வடலூர்	5	00
ஸ்ரீமதி எஸ். ராஜலக்ஷ்மி, சென்னை	5	00
ஆர். பட்டாபிராமன், சேலம்	10	00
ஏ. குமாரஸ்வாமி, மயிலாப்பூர்	45	00
எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயர், சைதை	5	00
ஆர். சி. பழநியப்பன், சென்னை	10	00
பி. காத்தான், கல்கி ஏஜண்டு மகாதானபுரம்	5	00
எஸ். ஆனந்த், கோமியா	5	00
டி. சுவாமிநாதன், மேற்கு மாம்பலம்	10	00
கே. சி. அனந்தகிருஷ்ணன், கோயமுத்தூர்	5	00
பி. ஆர். சுப்பிரமணியன், கும்பகோணம்	5	00
எம். எஸ். மாதவன், — எம். எஸ். பத்மப்ரியா, பம்பாய்	5	00
பி. செல்லப்பா, பம்பாய்	5	00
டி. ஆர். வி. ராமன், பம்பாய்	5	00
வி. மாணிக்கம், கொச்சி	5	00
கே. சேஷாத்ரி, கொச்சி	5	00
எச். ராமசாமி செட்டியார், தர்மபுரி	5	00
இ. செ. பழநிவேலு, நாமகிரிப்பேட்டை	10	00
பி. எஸ். ராஜன், சேலம்	10	00
வி. சீதாராமன், மயிலாப்பூர்	5	00
ஸ்ரீமதி விஜயலக்ஷ்மி - கல்யாணராமன் திருவொற்றியூர்	5	00
வி. வெங்கட்ராமன், எமரால்டு	5	00
ஆர். சேகர், ஈரோடு	8	00
ஏ. சம்பத்நரசிம்மன், கல்கி ஏஜண்டு, ராணிப்பேட்டை	51	00
தீனபந்து ஆசிரமம், வாலாஜாபேட்டை	10	00
ராஜாஜி மகளிர் விடுதி வாலாஜாபேட்டை	10	00
சங்கீத வித்வான இ. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ அய்யங்கார், பழங்காநத்தம்	5	00
எஸ். ரங்கநாதன், திருவனந்தபுரம்	5	00
புஷ்பவல்லி ,,	5	00
எஸ். சேஷாசலம் ,,	5	00
கவிதா ,,	5	00
எஸ். சுப்பிரமணி ,,	5	00
ஜெயந்தி ,,	5	00
டபிள்யூ. எஸ். ராமானுஜன் புதுச்சேரி	10	00
கே. சுந்தரராமன், கே. சிவகுமார், கே. கணேஷ், பெங்களூர்	[illegible]	00
மொத்தம் ரூ.	1549	00

RAJAJI STATUE FOR NEW DELHI

Benefit music concert by

M. S. SUBBULAKSHMI

Accompanied by Radha Viswanathan

K. S. Alagarsamy, T. K. Murthy, Shyam Sunder

on GANDHI JAYANTI DAY - 2nd October, 1976, 6-30 p.m.

at KAMANI HALL, Lytton Road, New Delhi

Tickets: Rs. 100, 50, 25, 10 & 5

Please buy your tickets in advance and hasten to contribute your mite for the Statue of Poojya Rajaji to be installed in the capital of the country.

Luxe
COLD WAX
HAIR REMOVER

★ I Confess என்ற ஆங்கிலப் படத்தில் குற்றவாளியை ஆரம்பத்திலேயே அறிமுகப் படுத்தி விறுவிறுப்புடன் கதையை இயக்கிய ஆங்கில டைரக்டரை எண்ணி வியந்ததுண்டு.

இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு எந்த ஆவலுடன் முடிவு தெரியாத குறுகுறுப்புடன் பார்த்திபன் கனவைப் படித்தேனோ அதே கவையுடன் விறுவிறுப்புடன் ஆவலாய் இந்த இதழில் முடிவு தெரிந்த பார்த்திபன் கனவைப் படித்தேன். உயிருள்ள எழுத்து இதுதான் என்றால் இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் சாத்தியமோ?

திருச்சி—4
6—8—76 என். பாலு

★ "புது உலகம் கண்டேன்" கட்டுரையில் "இரஷ்யாவில் திருட்டு என்றே பேச்சே கிடையாது. பாங்க் கொள்ளை, கடைக் கொள்ளை, பிக்பாக்கெட், வழிப்பறி இவை யெல்லாவற்றையும் பற்றி எச்சரிக்க வேண்டிய அவசியமே ரஷ்யாவில் இல்லை." என்கிற நா. பா.வின் வரிகளைப் படித்த போது

"கள்வர் இலாமைப் பொருள் காவலும்
இல்லை; யாதும்
கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும்
இல்லை மாதோ"

என்ற கம்பன் கண்ட அயோத்திதான் எனது நினைவுக்கு வந்தது.

முண்டியம்பாக்கம்
16—8—76 எஸ். குமரவேல்

★ 'புது உலகம் கண்டேன்' 8—8—76ம் இதழில் Short Circuit Television Camera (ஷார்ட் சர்க்யூட் டெலிவிஷன் காமிரா) என்று குறிப்பிட்டிருப்பது தவறு. Closed circuit Television Camera) (க்ளோஸ்ட் சர்க்யூட் டெலிவிஷன் காமிரா) என்று இருக்க வேண்டும்.

சென்னை—40
12—8—76 எஸ். சுவாமிநாதன்

★ முதல் பக்கத்தில் புதிர் போடுவதுதான் போடுகிறீர்கள்; அதன் அடியிலேயே விடையையும் கொடுத்துவிடுவதால், விடையைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே தோன்றாமல், அடுத்த கணமே தலைகீழாகத் திருப்பி விடையையும் படித்துவிடத் தூண்டுகிறீர்களே? விடையை வேறு ஏதேனும் ஒரு பக்கத்தில் பிரசுரித்தால் அதைத் திருப்பும் முன்னர் கொஞ்சம் சிந்திக்கலாம் என்று தோன்றும் அல்லவா ?

திருச்சி — 20
14—8—76 ஷேக் சிந்தா மதார்

★ திருச்சிராப்பள்ளியில் நாற்பத்தெட்டு லட்ச ரூபாய் செலவிட்டு ஒரு கலையரங்கத்தை முன்னைய ஆட்சியில் 97 பங்கு கட்டி, இன்னும் முடிவடையாமலும், வருமானம் இல்லாமலும், பயன்படாமலும் இருந்து வருகிறது. இப்பணியை உடனே தொடர்ந்து நடத்தி, முடித்துத் திருச்சி நகர மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்ய விரைந்த நடவடிக்கைகள் தேவை.

திருச்சிராப்பள்ளியில் மூன்று நதிகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தும் நகர மக்களுக்குக் குடிநீர்ப் பஞ்சம் இருந்து வருவது வருந்தத் தக்கது. இக்குறையைப் போக்க நகராட்சி வகுத்திருக்கும் திட்டத்துக்கு அரசினரிடமிருந்து பொருளுதவி உடனே தேவை.

திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க எல்லாத் திட்டங்களும் வகுத்தும் அனைத்து வேலைகளும் நடந்தும் இப்போது அது தடைப்பட்டு நிற்கிறது. அப்பணி விரைந்து நடைபெற அரசின் ஆணை தேவை.

திருச்சிராப்பள்ளியில் நடைபெற்று வந்த சவுத் மதராஸ் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பொரேஷனை ஆட்சி எடுத்துக் கொண்டு அதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நட்டஈட்டுத் தொகை ரூ. இரண்டு கோடியே பதினைந்து லட்சமும் இரண்டரை ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு அரசு எடுத்துக் கொண்ட கீழ் தஞ்சை, மாயூரம், மன்னார்குடி எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பொரேஷனுக்கு இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை கிடைக்கவில்லை.

இதனால் இக்கார்ப்பொரேஷனின் பங்குதாரர்களான நூற்றுக்கு எண்பத்தைந்து விதமுள்ள ஏழை மக்கள் பங்குத் தொகையும் கிடைக்காமல், லாபமும் கிடைக்காமல், வட்டியும் கிடைக்காமல் வருந்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். துயர் போக்க ஆளுநர் அவர்களின் கவனமும் முயற்சியும் அவசரமாகத் தேவை.

திருச்சிராப்பள்ளி — 8
11—8—76 கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம்

★ சென்னை நகரின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் மலேரியா ஜுரம் வேகமாகப் பரவி வருவதாகவும், சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் கடந்த மூன்று மாதங்களில் ஐந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களும், எண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட பெண்களும் தங்கிச் சிகிச்சை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் மருத்துவ அதிகாரிகள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அறிக்கைவிட்டு அறிவுரை சொல்வதைவிட நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வது அதிகாரிகளின் கடமை ஆகும்.

நீர் தேங்குமிடங்களில் கொசு ஒழிக்கும் மருந்து அடிப்பதைத் தீவிரப்படுத்துவதுடன் நீர் தேங்காமல் இருக்க இயன்ற முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நகர எல்லைக்குள் மாடுகள், பன்றிகள் வளர்ப்பதற்குத் தடை விதிக்க வேண்டும்.

சென்னை டி. என். சிவதாணு
10—8—76 தலைவர், இந்திய உபயோகிப்பாளர் கூட்டமைப்பு

"20 அம்சம் தந்த புதிய சமுதாயம்"

எனும் 20-அம்ச திட்டத்தைப்பற்றிய திரைப் படத்தைப் பார்த்தீர்களா?

ஐஓபி திரைப்பட மதிப்புரைப் போட்டியில் பங்கு பெறுங்கள்

ஒரு
முதல் பரிசு
ரூ.2000

இரண்டு
இரண்டாவது பரிசுகள்
தலா
ரூ.1000

மூன்று
மூன்றாவது பரிசுகள்
தலா
ரூ.500

மேலும்
25 தகுதிப் பரிசுகள்
ரூ.100

பங்கு பெறுவது எளிது

ஐஓபியில் ஏதாவது ஒரு வகை டிபாஸிட் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் இப்போட்டியில் பங்கு கொள்ளத் தகுதியுள்ளவராவர். உங்கள் பெயரில் ஒரு கணக்கு இல்லாவிட்டால் உடனே அருகிலுள்ள ஐஓபி கிளையில் டிபாஸிட் கணக்கு ஒன்று துவக்குங்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள திரையரங்குகள் அனைத்திலும் காண்பிக்கப்படுகின்ற இத்திரைப்படத்தைப் பாருங்கள். அதன் மையக் கருத்து எவ்வாறு திரையில் படைக்கப்படுகிறதென்பதைப்பற்றி உங்கள் கருத்துக்களை 100 சொற்களுக்கு மிகாமல் எழுதி உங்கள் மதிப்புரையைக் கீழே குறிப்பிட்ட முகவரிக்கு அனுப்புங்கள். ஒருவர் ஒரு முறைதான் பங்கேற்க அனுமதியுண்டு.

மிகச் சிறந்த 31 மதிப்புரைகளைச் சுயேச்சையான நீதிபதிகள் அடங்கிய குழு ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கும். தகுதிக்கு ஏற்றவாறு பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

போட்டியின் நிபந்தனைகள்

1. இந்தியாவில் எந்த ஒரு ஐஓபி கிளையிலாவது டிபாஸிட் கணக்குகள் வைத்திருக்கும் யாவரும் இப்போட்டியில் பங்கு பெறலாம். கூட்டுக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களானால் ஒருவர்தான் பங்கு பெற அனுமதியுண்டு.

2. ஒருவர் ஒரு முறைதான் நுழைவுச்சீட்டு அனுப்பலாம்.

3. மதிப்புரைகள் ஆங்கிலத்திலோ, அல்லது தமிழிலோ எழுதப்பட்டு

(அ) அனுப்புவோரின் பெயர் மற்றும் முகவரி (ஆ) ஐஓபியில் வைத்திருக்கும் கணக்கின் வகை மற்றும் எண். (இ) கணக்கு செயல்படும் ஐஓபி கிளையின் பெயர் ஆகியவற்றுடன் சேர்த்து அனுப்பப்பட வேண்டும்.

4. பென்சிலினால் எழுதப்பட்ட, அழித்துத் திருத்திய அடையாளங் கொண்ட, தெளிவற்ற, தபால் தலைகள் இல்லாத மற்றும் போதிய தபால் தலைகள் இல்லாத மதிப்புரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

5. தாமதமாக வந்த அல்லது தபாலில் காணமற்போன நுழைவுத் தாள்களுக்கு ஐஓபி பொறுப்பல்ல.

6. எல்லா நுழைவுத்தாள்களும் ஐஓபி திரைப்பட மதிப்புரைப் போட்டி, தபால் பெட்டி எண் 506 சென்னை-600 008 என்ற முகவரிக்கு அக்டோபர் 31, 1976 அன்று பகல் 12 மணிக்குள் அல்லது முன்னதாக எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி அனுப்பவேண்டும். தவறினால் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டா. வேறு முகவரிகளுக்கு அனுப்பிய நுழைவுத் தாள்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

7. நீதிபதிகளடங்கிய குழுவினால் நுழைவுகளின் தகுதிக்கேற்ப மதிப்புகள் வழங்கப்படும். அவர்களுடைய தீர்ப்பே முடிவானது.

8. அனுப்பப்பட்ட நுழைவுகளின் முழு உரிமையும் இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்கைச் சேர்ந்தது. அவை திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்படமாட்டா.

9. ஐஓபியின் பணியாளர்கள், அவர்களுடைய விளம்பர தரகர்கள், மற்றும் இப் படத் தயாரிப்பாளர்கள், அவர்களுடைய நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆகியோர் இப் போட்டியில் பங்குபெற தகுதியற்றவர்களாவார்கள்.

10. போட்டியையொட்டி எந்த விதமான கடிதப் போக்குவரத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

11. பரிசுத்தொகை வெற்றி பெற்றவர் ஐஓபியில் வைத்திருக்கும் கணக்குகளில் சேர்க்கப்படும்.

12. பரிசுத் தொகையின் மீது வரிகள் ஏதாவது இருந்தால் அவை வழங்குமிடத்திலேயே கழிக்கப்படும்.

முடிவு தேதி: அக்டோபர் 31, 1976

இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்க்

உங்கள் வளர்ச்சிக்கோர் உத்தம நண்பன்

IOB-1293

சிலம்புச் செல்வம்

ம.பொ.சி

"இல்வாழ்க்கை" என்பது பள்ளியறை நிகழ்ச்சி மட்டும் அல்ல; அறவோர்க்கு அளித்தலும், அந்தணர் ஓம்பலும், துறவோர்க்கு எதிர்தலும், விருந்து எதிர்கோடலும் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடி நடத்தும் இல்வாழ்க்கையின் சிறந்த நெறிகளாகும். இவற்றை விரிவாகக் கூறாமல் விட்ட அடிகள் கோவலன்—கண்ணகி திருமணத்தை அடுத்து நடந்த முதல் இரவு சந்திப்பை மட்டும் விரிவாகக் கூறுவானேன்? படிப்போர்க்குக் காமச் சுவையை வழங்குவதற்காகவா? இல்லை. அதிலுள்ள தெய்வத் தன்மையைப் புலப்படுத்தவே.

முதல் இரவில் பள்ளியறையிலே நல்ல கலை உணர்வு படைத்த ஒரு காதலன் தன் காதலியை வருணிக்கிறான் என்றால், அதிலே காமரசம் வெளிப்படுவது இந்நாளைய எழுத்தாளரின் வழக்கமாகிவிட்டது. ஆன்ம ஞானியான இளங்கோவடிகள் முதலிரவு நிகழ்ச்சியைக்கூட விரசம் கலவாமல் விமரிசிக்கிறார். கண்ணகியின் உடல் உறுப்புக்களைக் காமனுடைய கரும்பு வில் — இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் — முருகப் பெருமானுடைய வேலாயுதம் — ஆகிய தெய்வப் படைகளோடு ஒப்பிடுகிறார். கற்புத் தெய்வமாகக் கண்ணகி தோன்றி விட்டதால், இனி ஆண் கற்பும் போற்றப்படும். நால்வருணங்களும் கற்பு ஒழுக்கத்தில் ஊன்றி நிற்கும். அந்நிலையில் காமனுடைய கரும்பு வில்லுக்கு வேலை ஏது? கற்பொழுக்கத்தால் அசுரத்தனம் அழிந்துவிடுமாதலால், தேவேந்திரனுக்கு வஜ்ராயுதம் எதற்கு? முருகனுடைய வேலுக்கும் வேலை இருக்காது. அதனால் காமனும் இந்திரனும் முருகனும் தத்தம் கைகளில் உள்ள ஆயுதங்களைக் கண்ணகியின் உறுப்புகளாக்கி, நிராயுதபாணிகளாகி விட்டனர் என்கிறார் இளங்கோ.

பள்ளியறையிலே — முதலிரவு சந்திப்பிலே— கோவலன் நீராக் காதலில் கண்ணகியின் திருமுகம் நோக்கி, அவளைப் புகழும் வகையில் நீண்ட சொற்பொழிவே நிகழ்த்துகிறான். அந்நிலையிலும் கண்ணகி கோவலனோடு ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசவில்லை. "கண்ணகி" என்பதற்கு 'கண்ணால் நகுபவள்' என்று பொருள் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கிணங்க, மாசாத்துவான் மகன் வாயால் காதலுரையாடும் போது, மாநாய்கன் மகள் கண்ணால் பதில் பேசினாள். வள்ளுவரும் "கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல" என்று கூறியிருக்கிறார் அல்லவா?

கம்பராமாயணத்திலே ராமனும் சீதையும் முதலிரவில் சந்தித்தபோது இருவருமே பரஸ்பரம் பேசிக் கொண்டனர் என்று கம்பர் கூறியிருக்கிறார். 'என்கையில் உள்ள கிளிக்கு நான் என்னபெயர் வைக்கட்டும்?' என்று சீதை ராமனைக் கேட்டாளாம். எனவே, காப்பிய நாயகனும் நாயகியும் முதலிரவில் பரஸ்பரம் காதலுரை நிகழ்த்துவது இலக்கிய மரபுதான். அதன்படி கண்ணகியும் கோவலனுடன் பேசியிருப்பாள். அப்படியிருந்தும் இளங்கோ அதைக் கூறாததற்குக் காரணம், அவள் தெய்வப் பாத்திரம் என்பதுதான். காப்பியத்தின் இறுதியிலே கற்புத் தெய்வமாகப் போகிறாள் என்பதால் காதல் வாழ்க்கையிலே அவளை அதிகம் விளையாட விடவில்லை இளங்கோ. அப்படிச் செய்வது பாத்திரத்தின் தெய்வத் தன்மைக்கு இழுக்காகிவிடும் என்று அவர் எண்ணினார்.

கோவலனோடு கண்ணகி வாழ்க்கை நடத்திய ஆண்டுகளிலே அவன் மன நிறைவு பெறும் வண்ணம் அவள் காதல் இன்பம் தரவில்லையென்றும், அதனால்தான் கண்ணகியைக் கைவிட்டு மாதவியின் மனைக்குக் கோவலன் சென்றான் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். அது பிழையாகும். கண்ணகி — கோவலன் காதல் வாழ்க்கையை இளங்கோவடிகள் விரிவாகக் கூறாததனால், அவர்கள் மனமொத்த காதலர்களாக வாழவில்லை என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கண்ணகியின் தெய்வத்தன்மையைக் காப்பதற்காக அவள் கோவலனுடன் நடத்திய இல்வாழ்க்கையை இளங்கோ விரிவாகக் கூறாவிடினும், மனையறம் படுத்த காதையின் இறுதியிலே அதை ஒரு வெண்பாவில் சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டார்.

தூமப்பணிகள் ஒன்றித்
  தோய்ந்தாலென ஒருவார்
காமர் மனைவியெனக்
  கைகலந்து — நாமம்
தொலையாத இன்பமெலாம்
  துன்னினான் மன்மேல்
நிலையாமை கண்டவர்போல்
  நின்று

இரண்டு பாம்புகள் ஒன்றையொன்று தழுவிப் புணர்ச்சியின்பம் துய்ப்பது போல, கண்ணகியும் கோவலனும் ஊடல் இன்பம் உட்பட உடல் இன்பங்கள் அனைத்தையும் துய்த்தார்கள்; காமனும் ரதியும் போல் காதல் இன்பம் துய்த்தார்கள்; நெடுங்காலம் துய்க்க வேண்டிய இன்பங்களையெல்லாம் யாக்கையின் நிலையாமையை அறிந்தவர்போல் சில ஆண்டுக் கால அளவிலேயே அவசரம் அவசரமாக அனுபவித்து முடித்தார்கள் என்பது வெண்பாவின் பொருள். 'தொலையாத இன்பம்' என்பதிலே ஊடல் இன்பமும் அடங்கியதுதானே!

(தொடரும்)

(மயிலை இலக்கிய வட்டத்தின் சார்பில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவிலிருந்து.)

Printed and published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-600 031.
Managing Editor: T. Sadasivam. Associate Editor: K. Rajendran.

REGISTERED No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Sri Lanka
இலங்கையில் விலை 75 சதம் (தபால் செலவு தனி)
மலேசியாவில் விலை (விமானப் பதிப்பு) 60 மலேயா காசு

